

AMSTERODAMSKÁ SMLOUVA
POZMĚŇUJÍCÍ SMLOUVU
O EVROPSKÉ UNII,
SMLOUVY O ZALOŽENÍ
EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ
A SOUVISEJÍCÍ AKTY

(97/C 340/01)

JEHO VELIČENSTVO KRÁL BELGIČANŮ,

JEJÍ VELIČENSTVO KRÁLOVNA DÁNSKA,

PREZIDENT SPOLKOVÉ REPUBLIKY NĚMECKO,

PREZIDENT ŘECKÉ REPUBLIKY,

JEHO VELIČENSTVO KRÁL ŠPANĚLSKA,

PREZIDENT FRANCOUZSKÉ REPUBLIKY,

KOMISE ZMOCNĚNÁ ČLÁNEM 14 ÚSTAVY IRSKA VYKONÁVAT PRAVOMOCI A
FUNKCE PREZIDENTA IRSKA,

PREZIDENT ITALSKÉ REPUBLIKY,

JEHO KRÁLOVSKÁ VÝSOST VELKOVÉVODA LUCEMBURSKA,

JEJÍ VELIČENSTVO KRÁLOVNA NIZOZEMSKA,

SPOLKOVÝ PREZIDENT RAKOUSKÉ REPUBLIKY,

PREZIDENT PORTUGALSKÉ REPUBLIKY,

PREZIDENT REPUBLIKY FINSKO,

JEHO VELIČENSTVO KRÁL ŠVÉDSKA,

JEJÍ VELIČENSTVO KRÁLOVNA SPOJENÉHO KRÁLOVSTVÍ VELKÉ BRITÁNIE A
SEVERNÍHO IRSKA,

SE ROZHODLI pozměnit Smlouvu o Evropské unii, Smlouvy o založení Evropských společenství a
související akty,

a za tím účelem byli jmenováni tito zplnomocnění zástupci:

ZA JEHO VELIČENSTVO KRÁLE BELGIČANŮ:

pan Erik DERYCKE,

ministr zahraničních věcí;

ZA JEJÍ VELIČENSTVO KRÁLOVNU DÁNSKA:

pan Niels Helveg PETERSEN,

ministr zahraničních věcí;

ZA PREZIDENTA SPOLKOVÉ REPUBLIKY NĚMECKO:

Dr. Klaus KINKEL,

spolkový ministr zahraničních věcí a vicekancléř;

ZA PREZIDENTA ŘECKÉ REPUBLIKY:

pan Theodoros PANGALOS,

ministr zahraničních věcí;

ZA JEHO VELIČENSTVO KRÁLE ŠPANĚLSKA:

pan Juan Abel MATUTES,

ministr zahraničních věcí;

ZA PREZIDENTA FRANCOUZSKÉ REPUBLIKY:

pan Hubert VÉDRINE,

ministr zahraničních věcí;

ZA KOMISI ZMOCNĚNOU ČLÁNKEM 14 ÚSTAVY IRSKA VYKONÁVAT PRAVOMOCI A FUNKCE PREZIDENTA IRSKA:

pan Raphael P. BURKE,

ministr zahraničních věcí;

ZA PREZIDENTA ITALSKÉ REPUBLIKY:

pan Lamberto DINI,

ministr zahraničních věcí;

ZA JEHO KRÁLOVSKOU VÝSOST VELKOVÉVODU LUCEMBURSKA:

pan Jacques F. POOS,

náměstek předsedy vlády, ministr zahraničních věcí, zahraničního obchodu a spolupráce;

ZA JEJÍ VELIČENSTVO KRÁLOVNU NIZOZEMSKA:

pan Hans VAN MIERLO,

náměstek předsedy vlády a ministr zahraničních věcí;

ZA SPOLKOVÉHO PREZIDENTA RAKOUSKÉ REPUBLIKY:

pan Wolfgang SCHÜSSEL,

spolkový ministr zahraničních věcí a vicekancléř;

ZA PREZIDENTA PORTUGALSKÉ REPUBLIKY:

pan Jaime GAMA,

ministr zahraničních věcí;

ZA PREZIDENTA REPUBLIKY FINSKO:

paní Tarja HALONENOVÁ,

ministerně zahraničních věcí;

ZA JEHO VELIČENSTVO KRÁLE ŠVÉDSKA:

paní Lena HJELM-WALLÉNOVÁ,

ministerně zahraničních věcí;

ZA JEJÍ VELIČENSTVO KRÁLOVNU SPOJENÉHO KRÁLOVSTVÍ VELKÉ BRITÁNIE A SEVERNÍHO IRSKA:

pan Douglas HENDERSON,

státní ministr,

ministerstvo zahraničních věcí a pro záležitosti Britského společenství;

KTERÍ se po výměně svých plných mocí, jež byly shledány v dobré a náležité formě,

DOHODLI TAKTO:

ČÁST PRVNÍ

OBSAHOVÉ ZMĚNY

Článek 1

Smlouva o Evropské unii se mění v souladu s tímto článkem.

1. Za třetí bod preambule se vkládá nový bod, který zní:

„POTVRZUJÍCE oddanost základním sociálním právům, jak jsou vymezena v Evropské sociální chartě podepsané dne 18. října 1961 v Turíně a v Chartě Společenství základních sociálních práv pracovníků z roku 1989,“

2. Sedmý bod preambule se nahrazuje tímto:

„ODHODLÁNI podporovat hospodářský a sociální rozvoj svých národů s ohledem na zásadu udržitelného rozvoje a v rámci dotvoření vnitřního trhu a posilování soudržnosti a ochrany životního prostředí a provádět politiku, která bude zajišťovat, že rozvoj hospodářské integrace bude současně provázen rozvojem ostatních oblastí,“

3. Devátý a desátý bod preambule se nahrazují tímto:

„ROZHODNUTI provádět společnou zahraniční a bezpečnostní politiku včetně výsledného vymezení společné obranné politiky, která by mohla vést v souladu s článkem J.7 ke společné obraně, a posilovat tak evropskou identitu a nezávislost v zájmu podpory míru, bezpečnosti a pokroku v Evropě a ve světě,

POTVRZUJÍCE svůj cíl podporovat volný pohyb osob a zároveň zajišťovat bezpečnost a ochranu svých národů tím, že do této smlouvy začlení ustanovení o justici a vnitřních věcech,

ROZHODNUTI usnadnit volný pohyb osob a zároveň zajišťovat bezpečnost a ochranu svých národů, vytvořením prostoru svobody, bezpečnosti a práva v souladu s ustanoveními této smlouvy,“

4. V článku A se druhý pododstavec nahrazuje tímto:

„Tato smlouva představuje novou etapu v procesu vytváření stále užšího svazku mezi národy Evropy, v němž jsou rozhodnutí přijímána co nejotevřeněji a co nejbližší občanovi.“

5. Článek B se nahrazuje tímto:

„Článek B

Unie si stanoví následující cíle:

- podporovat hospodářský a sociální pokrok a vysokou úroveň zaměstnanosti a dosahovat vyváženého a udržitelného rozvoje, zejména vytvořením prostoru bez vnitřních hranic, posilováním hospodářské a sociální soudržnosti a zavedením hospodářské a měnové unie, v konečném důsledku zahrnující v souladu s ustanoveními této smlouvy jednotnou měnu;
- prosazovat svou identitu na mezinárodní scéně, zejména prováděním společné zahraniční a bezpečnostní politiky včetně postupného vymezení společné obranné politiky, která by mohla vést v souladu s článkem J.7 ke společné obraně;
- upevňovat ochranu práv a zájmů státních příslušníků svých členských států zavedením občanství Unie;
- zachovávat a rozvíjet Unii jako prostor svobody, bezpečnosti a práva, ve kterém je zaručen volný pohyb osob ve spojení s vhodnými opatřeními týkajícími se kontroly na vnějších hranicích, práva azylu, přistěhovalectví a předcházení a potírání zločinnosti;
- v plném rozsahu zachovávat *acquis communautaire* a rozvíjet jej, přičemž se posoudí, do jaké míry je zapotřebí přehodnotit politiky a formy spolupráce zavedené touto smlouvou s cílem zajistit účinnost mechanismů a orgánů Společenství.

Cílů Unie bude dosaženo za podmínek a v časovém sledu stanoveném touto smlouvou při dodržování zásady subsidiarity definované v článku 3b Smlouvy o založení Evropského společenství.“

6. V článku C se druhý pododstavec nahrazuje tímto:

„Unie zejména zajišťuje spojitost všech svých vnějších činností jako celku v rámci své zahraniční, bezpečnostní a hospodářské politiky a politiky rozvoje. Rada a Komise odpovídají za zajištění této spojitosti a za tímto účelem spolupracují. Zajišťují provádění těchto politik v souladu se svými pravomocemi.“

7. Článek E se nahrazuje tímto:

„Článek E

Evropský parlament, Rada, Komise, Soudní dvůr a Účetní dvůr vykonávají své pravomoci za podmínek a pro účely, které vymezují jednak ustanovení Smluv o založení Evropských společenství a následných smluv a dokumentů je pozměňujících a doplňujících a jednak ostatní ustanovení této smlouvy.“

8. Článek F se mění takto:

a) odstavec 1 se nahrazuje tímto:

„1. Unie je založena na zásadách svobody, demokracie, právního státu a dodržování lidských práv a základních svobod, zásadách, které jsou společné členským státům.“;

b) dosavadní odstavec 3 se označuje jako odstavec 4 a vkládá se nový odstavec, který zní:

„3. Unie uznává národní identitu svých členských států.“

9. V hlavě I se doplňuje nový článek, který zní:

„Článek F.1

1. Na návrh jedné třetiny členských států nebo Komise a po obdržení souhlasu Evropského parlamentu může Rada složená z hlav států nebo předsedů vlád jednomyslně rozhodnout, že došlo k závažnému a trvajícimu porušení zásad uvedených v čl. F odst. 1 ze strany členského státu, poté co byla vláda tohoto členského státu vyzvána, aby se k této věci vyjádřila.

2. Bylo-li učiněno takové zjištění, může Rada kvalifikovanou většinou rozhodnout, že určitá práva, která pro dotyčný stát vyplývají z použití této smlouvy, včetně hlasovacích práv zástupců jeho vlády v Radě, budou pozastavena. Přitom přihlédne k možným důsledkům takového pozastavení pro práva a povinnosti fyzických a právnických osob.

Povinnosti dotyčného členského státu vyplývající z této smlouvy jsou pro tento stát v každém případě i nadále závazné.

3. Rada se může následně kvalifikovanou většinou usnést, že změní nebo zruší opatření přijatá podle odstavce 2, jestliže se změnila situace, která vedla k přijetí těchto opatření.

4. Pro účely tohoto článku Rada rozhoduje bez přihlídnutí k hlasu zástupce vlády dotyčného členského státu. To, že se osobně přítomní nebo zastoupení členové zdrží hlasování, nebrání přijetí rozhodnutí uvedených v odstavci 1. Kvalifikovaná většina je vymezena jako podíl vážených hlasů zúčastněných členů Rady, který je stanoven v čl. 148 odst. 2 Smlouvy o založení Evropského společenství.

Tohoto odstavce se použije i tehdy, jsou-li hlasovací práva pozastavena podle odstavce 2.

5. Pro účely tohoto článku rozhoduje Evropský parlament dvoutřetinovou většinou odevzdaných hlasů, které musí představovat většinu jeho členů.“

10. Hlava V se nahrazuje tímto:

„Hlava V

USTANOVENÍ O SPOLEČNÉ ZAHRANIČNÍ A BEZPEČNOSTNÍ POLITICE

Článek J.1

1. Unie vymezuje a provádí společnou zahraniční a bezpečnostní politiku, která zahrnuje všechny oblasti zahraniční a bezpečnostní politiky, a jejímiž cíli jsou:

- zabezpečovat společné hodnoty, základní zájmy, nezávislost a celistvost Unie v souladu se zásadami Charty Organizace spojených národů;
- posilovat bezpečnost Unie ve všech formách;
- zachovat mír a posilovat mezinárodní bezpečnost v souladu se zásadami Charty Organizace spojených národů, jakož i se zásadami helsinského Závěrečného aktu a cíli Pařížské charty, a to i na vnějších hranicích;
- podporovat mezinárodní spolupráci;
- rozvíjet a upevňovat demokracii a právní stát, jakož i dodržování lidských práv a základních svobod.

2. Členské státy aktivně a bezvýhradně podporují zahraniční a bezpečnostní politiku Unie v duchu loajality a vzájemné solidarity.

Členské státy spolupracují na rozšiřování a rozvoji své vzájemné politické solidarity. Zdrží se jakéhokoli jednání, které je v rozporu se zájmy Unie nebo může snižovat účinnost jejího působení jako soudržné síly v mezinárodních vztazích.

Rada zajistí dodržování těchto zásad.

Článek J.2

Unie sleduje cíle vytyčené v článku J.1:

- vymezováním zásad a obecných směrů společné zahraniční a bezpečnostní politiky;
- rozhodováním o společných strategiích;

- přijímáním společných akcí;
- zaujímáním společných postojů;
- posilováním systematické spolupráce mezi členskými státy při provádění jejich politiky.

Článek J.3

1. Evropská rada vymezuje zásady a obecné směry pro společnou zahraniční a bezpečnostní politiku, včetně věcí souvisejících s obranou.
2. Evropská rada rozhoduje o společných strategiích, které Unie provádí v oblastech, kde mají členské státy důležité společné zájmy.

Ve společných strategiích jsou vymezeny cíle, doba trvání a prostředky, které Unie a členské státy poskytnou.

3. Rada na základě obecných směrů stanovených Evropskou radou přijímá rozhodnutí nezbytná pro vymezení a provádění společné zahraniční a bezpečnostní politiky.

Rada doporučuje společné strategie Evropské radě a provádí je zejména přijímáním společných akcí a zaujímáním společných postojů.

Rada zajišťuje jednotu, soudržnost a účinnost postupu Unie.

Článek J.4

1. Rada přijímá společné akce. Společné akce jsou zaměřeny na řešení zvláštních situací, při nichž se operativní akce ze strany Unie považuje za žádoucí. Ve společných akcích jsou vymezeny cíle, rozsah, prostředky, které budou Unii poskytnuty, a je-li to nezbytné, doba trvání a podmínky jejich provádění.
2. Dojde-li ke změně okolností majících podstatný vliv na záležitost, která je předmětem společné akce, přezkoumá Rada zásady a cíle této akce a přijme nezbytná rozhodnutí. Dokud Rada nerozhodne, společná akce trvá.
3. Společné akce zavazují členské státy při zaujímání postojů a při provádění jejich činnosti.
4. Rada může požádat Komisi o předložení jakýchkoli vhodných návrhů, které se týkají společné zahraniční a bezpečnostní politiky, aby zajistila provedení společné akce.
5. Každý národní postoj nebo opatření, které jsou plánovány v rámci společné akce, se oznámí s dostatečným předstihem, aby se v případě potřeby mohly konat předběžné konzultace v Radě. Povinnost předběžného informování se nevztahuje na opatření, která představují pouhé převzetí rozhodnutí Rady v jednotlivých státech.
6. V nevyhnutelných případech vyplývajících ze změn situace a nerozhodla-li Rada, mohou členské státy neprodleně přijmout nezbytná opatření, majíce na zřeteli obecné cíle společné akce. Dotyčný členský stát o těchto opatřeních okamžitě uvedomí Radu.

7. Nastanou-li při provádění společné akce větší potíže, vyrozumí o nich členský stát Radu, která je projedná a bude usilovat o odpovídající řešení. Taková řešení nesmějí být v rozporu s cíli společné akce ani nesmějí snižovat její účinnost.

Článek J.5

Rada zaujímá společné postoje. Společné postoje vymezují přístup Unie ke konkrétní otázce zeměpisné nebo tématické povahy. Členské státy zajistí, aby jejich vnitrostátní politiky byly v souladu se společnými postoji.

Článek J.6

Členské státy se v rámci Rady navzájem informují a konzultují o všech otázkách zahraniční a bezpečnostní politiky obecného zájmu, aby prostřednictvím souběžného jednání zajistily co nejúčinnější uplatňování vlivu Unie.

Článek J.7

1. Společná zahraniční a bezpečnostní politika zahrnuje všechny otázky, které se týkají bezpečnosti Unie, včetně postupného vymezení rámce společné obranné politiky v souladu s druhým pododstavcem, která by mohla vyústit ve společnou obranu, rozhodne-li tak Evropská rada. V takovém případě doporučí Evropská rada členským státům přijetí tohoto rozhodnutí v souladu s jejich ústavními předpisy.

Západoevropská unie (ZEU) je nedílnou součástí vývoje Unie, která poskytuje Unii přístup k operativním prostředkům, zejména v rámci odstavce 2. Podporuje Unii při vymezování obranných hledisek společné zahraniční a bezpečnostní politiky v souladu s tímto článkem. Unie napomáhá vytváření užších institucionálních vztahů se ZEU s ohledem na možnost začlenění ZEU do Unie, rozhodne-li tak Evropská rada. V takovém případě doporučí Evropská rada členským státům přijetí tohoto rozhodnutí v souladu s jejich ústavními předpisy.

Politika Unie podle tohoto článku se nedotýká zvláštní povahy bezpečnostní a obranné politiky některých členských států a uznává závazky některých členských států uskutečňujících svou společnou obranu v rámci Organizace Severoatlantické smlouvy (NATO), které vyplývají ze Severoatlantické smlouvy a které jsou v souladu se společnou bezpečnostní a obrannou politikou vytvořenou v tomto rámci.

V míře, v jaké to členské státy považují za vhodné, bude postupné vytváření rámce společné obranné politiky podporováno vzájemnou spoluprací v oblasti vyzbrojování.

2. Otázky uvedené v tomto článku zahrnují humanitární a záchranné mise, mise k udržení míru a mise bojových jednotek k řešení krizí, včetně prosazování míru.

3. Unie se obrací na ZEU, aby vypracovávala a prováděla rozhodnutí a akce Unie, které souvisejí s obranou.

Pravomoc Evropské rady vypracovat obecné směry v souladu s článkem J.3 se vztahuje i na ZEU v otázkách, ve kterých se Unie na ZEU obrací.

Obrací-li se Unie na ZEU, aby vypracovala a provedla rozhodnutí Unie o misích uvedených v odstavci 2, mohou se těchto misí účastnit všechny členské státy Unie. Rada po dohodě s orgány ZEU přijme nezbytná praktická opatření, která by všem členským státům podílejícím se na těchto misích umožnila se plně a rovnocenně podílet na plánování a rozhodování ZEU.

Rozhodnutí, která se týkají obrany podle tohoto odstavce, jsou přijímána, aniž jsou dotčeny politiky a závazky uvedené v odst. 1 třetím pododstavci.

4. Tento článek nebrání rozvoji užší spolupráce mezi dvěma nebo více členskými státy na dvoustranné úrovni v rámci ZEU a Severoatlantické aliance, pokud tato spolupráce není v rozporu se spoluprací upravenou v této hlavě ani ji neztěžuje.

5. Za účelem dosažení cílů tohoto článku budou jeho ustanovení znovu posouzena v souladu s článkem N.

Článek J.8

1. Předsednictví zastupuje Unii v záležitostech společné zahraniční a bezpečnostní politiky.

2. Předsednictví odpovídá za provádění rozhodnutí přijatých podle této hlavy; v rámci těchto úkolů vyjadřuje postoj Unie v mezinárodních organizacích a na mezinárodních konferencích.

3. Předsednictví je nápomocen generální tajemník Rady, který vykonává funkci vysokého zástupce pro společnou zahraniční a bezpečnostní politiku.

4. Komise je plně zapojena do úkolů uvedených v odstavcích 1 a 2. Při plnění těchto úkolů je předsednictví případně nápomocen následující předsedající členský stát.

5. Rada může, kdykoli to považuje za nezbytné, jmenovat zvláštního zástupce pro jednotlivé politické otázky.

Článek J.9

1. Členské státy koordinují svou činnost v mezinárodních organizacích a na mezinárodních konferencích. Na nich zastávají své společné postoje.

V mezinárodních organizacích a na mezinárodních konferencích, jichž se neúčastní všechny členské státy, zastávají zúčastněné státy společné postoje.

2. Aniž je dotčen odstavec 1 a čl. J.4 odst. 3, členské státy zastoupené v mezinárodních organizacích a na mezinárodních konferencích, kterých se neúčastní všechny členské státy, průběžně informují nezúčastněné členské státy o všech otázkách společného zájmu.

Členské státy, které jsou současně členy Rady bezpečnosti Organizace spojených národů, harmonizují svůj postup a plně informují ostatní členské státy. Členské státy, které jsou stálými členy Rady bezpečnosti, budou při výkonu svých funkcí hájit postoje a zájmy Unie, aniž je dotčena jejich odpovědnost podle Charty Organizace spojených národů.

Článek J.10

Diplomatická a konzulární zastoupení členských států a zastoupení Komise ve třetích zemích a na mezinárodních konferencích a jejich zastoupení při mezinárodních organizacích spolupracují tak, aby zajistily dodržování a provádění společných postojů a společných akcí přijatých Radou.

Prohlubují spolupráci výměnou informací, vypracováváním společných hodnocení a přispíváním k provádění ustanovení článku 8c Smlouvy o založení Evropského společenství.

Článek J.11

Předsednictví konzultuje s Evropským parlamentem hlavní hlediska a základní možnosti společné zahraniční a bezpečnostní politiky a zajišťuje, aby názory Evropského parlamentu byly náležitě brány v úvahu. Evropský parlament je předsednictvím a Komisí pravidelně informován o vývoji zahraniční a bezpečnostní politiky Unie.

Evropský parlament může Radě klást dotazy nebo jí dávat doporučení. Každoročně koná rozpravu o pokroku při provádění společné zahraniční a bezpečnostní politiky.

Článek J.12

1. Každý členský stát nebo Komise se mohou Rady dotazovat na záležitosti týkající se společné zahraniční a bezpečnostní politiky a mohou předkládat Radě návrhy.

2. V případech vyžadujících rychlé rozhodnutí svolá předsednictví z vlastního podnětu nebo na žádost Komise nebo členského státu mimořádné zasedání Rady ve lhůtě čtyřiceti osmi hodin, a je-li to naprosto nezbytné, ve lhůtě kratší.

Článek J.13

1. Rozhodnutí podle této hlavy přijímá Rada jednomyslně. Zdrží-li se přítomní nebo zastoupení členové hlasování, není to překážkou přijetí těchto rozhodnutí.

Zdrží-li se člen Rady hlasování, může to odůvodnit formálním prohlášením podle tohoto pododstavce. V takovém případě není povinen provést rozhodnutí, uznává však, že rozhodnutí zavazuje Unii. V duchu vzájemné solidarity se dotyčný členský stát zdrží jakékoli činnosti, která by se mohla dostat do rozporu s činností Unie založené na takovém rozhodnutí nebo jí bránit, a ostatní členské státy jeho postoj uznávají. Představují-li členové Rady, kteří učinili takové prohlášení, více než jednu třetinu hlasů vážených podle čl. 148 odst. 2 Smlouvy o založení Evropského společenství, není rozhodnutí přijato.

2. Odchylně od odstavce 1 rozhoduje Rada kvalifikovanou většinou:

- přijímá-li společné akce, zaujímá-li společné postoje nebo přijímá-li jiná rozhodnutí na základě společné strategie;
- přijímá-li rozhodnutí k provedení společné akce nebo společného postoje.

Prohlásí-li člen Rady, že z důležitých důvodů státní politiky zamýšlí postavit se proti přijetí některého rozhodnutí kvalifikovanou většinou, hlasování se nekoná. Rada může

kvalifikovanou většinou požádat, aby byla věc předložena Evropské radě k jednomyslnému rozhodnutí.

Hlasy členů Rady se váží podle čl. 148 odst. 2 Smlouvy o založení Evropského společenství. K přijetí rozhodnutí se vyžaduje nejméně 62 hlasů vyjadřujících souhlas alespoň deseti členů.

Tento odstavec se nevztahuje na rozhodnutí související s vojenstvím nebo obranou.

3. Procedurální otázky rozhoduje Rada většinou svých členů.

Článek J.14

Je-li k provedení této hlavy nezbytné uzavřít dohodu s jedním nebo více státy nebo mezinárodními organizacemi, může Rada jednomyslným usnesením zmocnit předsednictví, případně s podporou Komise, aby za tímto účelem zahájilo jednání. Takové dohody uzavírá jednomyslným usnesením Rada na doporučení předsednictví. Žádná dohoda nezavazuje členský stát, jehož zástupce v Radě prohlásí, že tento stát musí splnit své ústavní předpisy; ostatní členové Rady se mohou dohodnout na prozatímním provádění dohody.

Ustanovení tohoto článku se vztahují i na věci spadající do hlavy VI.

Článek J.15

Aniž je dotčen článek 151 Smlouvy o založení Evropského společenství, sleduje politický výbor mezinárodní situaci v oblastech společné zahraniční a bezpečnostní politiky a přispívá k vymezení politik podáváním stanovisek Radě na její žádost nebo z vlastního podnětu. Sleduje také provádění dohodnutých politik, aniž jsou dotčeny pravomoci předsednictví a Komise.

Článek J.16

Generální tajemník Rady, vysoký zástupce pro společnou zahraniční a bezpečnostní politiku, napomáhá Radě v otázkách společné zahraniční a bezpečnostní politiky především tím, že přispívá k formulování, přípravě a provádění politických rozhodnutí a případně tím, že vedou jménem Rady na žádost předsedy politický dialog s třetími stranami.

Článek J.17

Komise je plně zapojena do prací v oblasti společné zahraniční a bezpečnostní politiky.

Článek J.18

1. Články 137, 138, 139 až 142, 146, 147, 150 až 153, 157 až 163, 191a a 217 Smlouvy o založení Evropského společenství se použijí na ustanovení týkající se oblastí uvedených v této hlavě.

2. Správní výdaje, které orgánům vzniknou na základě ustanovení týkajících se oblastí uvedených v této hlavě, jdou k tíži rozpočtu Evropských společenství.

3. Operativní výdaje, které vzniknou v souvislosti s prováděním výše uvedených ustanovení, jdou rovněž k tíži rozpočtu Evropských společenství s výjimkou výdajů na operace v souvislosti s vojenstvím nebo obranou a případů, kdy Rada jednomyslně rozhodne jinak.

Nejdou-li výdaje k tíži rozpočtu Evropských společenství, jdou k tíži členských států podle klíče hrubého národního produktu, ledaže Rada rozhodne jednomyslně jinak. Pokud jde o výdaje na operace v souvislosti s vojenstvím nebo obranou, nejsou členské státy, jejichž zástupci v Radě učinili formální prohlášení podle čl. J.13 odst. 1. druhého pododstavce, povinny na jejich financování přispívat.

4. Rozpočtové řízení upravené ve Smlouvě o založení Evropského společenství se vztahuje na výdaje, které jdou k tíži rozpočtu Evropských společenství.“

11. Hlava VI se nahrazuje tímto:

„Hlava VI

USTANOVENÍ O POLICEJNÍ A SOUDNÍ SPOLUPRÁCI V TRESTNÍCH VĚCECH

Článek K.1

Aniž jsou dotčeny pravomoci Evropského společenství, klade si Unie za cíl poskytovat svým občanům v prostoru svobody, bezpečnosti a práva vysokou úroveň ochrany tím, že rozvíjí společný postup členských států v oblasti policejní a soudní spolupráce v trestních věcech, a tím, že předchází rasismu a xenofobii a potírá je.

Tohoto cíle se dosáhne předcházením organizované i neorganizované trestné činnosti a bojem proti ní, zejména proti terorismu, obchodu s lidmi, trestným činům proti dětem, nedovolenému obchodu s drogami a nedovolenému obchodu se zbraněmi, korupci a podvodům, prostřednictvím:

- užší spolupráce policejních, celních a jiných příslušných orgánů členských států přímo nebo prostřednictvím Evropského policejního úřadu (Europolu) v souladu s články K.2 a K.4;
- užší spolupráce soudních a jiných příslušných orgánů členských států v souladu s čl. K.3 písm. a) až d) a článkem K.4;
- sbližováním předpisů trestního práva členských států v souladu s čl. K.3 písm. e), je-li to nezbytné.

Článek K.2

1. Společný postup v oblasti policejní spolupráce zahrnuje:

- a) operativní spolupráci příslušných orgánů včetně policie, celních orgánů a jiných donucovacích orgánů členských států při předcházení trestným činům, jejich odhalování a objasňování;

- b) shromažďování, uchovávání, zpracovávání, analýzu a výměnu příslušných informací, včetně informací donucovacích orgánů o podezřelých finančních operacích, zejména prostřednictvím Europolu, za podmínky dodržování příslušných předpisů o ochraně osobních údajů;
- c) spolupráci a společné iniciativy v oblasti vzdělávání, výměny styčných důstojníků, služebních pobytů, nasazení prostředků a forenzního výzkumu;
- d) společné vyhodnocování kriminalistických metod při odhalování závažných forem organizované trestné činnosti.

2. Rada podporuje spolupráci prostřednictvím Europolu a během pěti let od vstupu Amsterodamské smlouvy v platnost zejména:

- a) umožní Europolu usnadňovat a podporovat přípravu a povzbuzovat koordinaci a provádění konkrétních vyšetřovacích akcí příslušných orgánů členských států včetně operativních akcí společných týmů, které zahrnují zástupce Europolu;
- b) přijme opatření, která Europolu umožní obracet se na příslušné orgány členských států se žádostí provést a koordinovat vyšetřování ve zvláštních případech a rozvíjet konkrétní odborné znalosti, které mohou být předávány členským státům, aby jim pomáhaly při vyšetřování případů organizované trestné činnosti;
- c) podpoří navazování styků mezi orgány činnými v trestním řízení, specializovanými na boj proti organizované trestné činnosti v úzké spolupráci s Eupolem;
- d) zavede síť výzkumu, dokumentace a statistiky o přeshraniční trestné činnosti.

Článek K.3

Společný postup v oblasti soudní spolupráce v trestních věcech zahrnuje:

- a) usnadňování a urychlování spolupráce příslušných ministerstev a soudních nebo obdobných orgánů členských států v trestním řízení a při výkonu rozhodnutí;
- b) usnadňování vydávání mezi členskými státy;
- c) zajišťování slučitelnosti příslušných předpisů členských států, pokud je to nezbytné ke zlepšení této spolupráce;
- d) předcházení kompetenčním konfliktům mezi členskými státy;
- e) postupné přijímání opatření k zavedení minimálních norem o znacích skutkových podstat trestných činů a trestech v oblasti organizované trestné činnosti, terorismu a nedovoleného obchodu s drogami;

Článek K.4

Rada stanoví podmínky a meze, za nichž mohou příslušné orgány uvedené v člancích K.2 a K.3 zasahovat na území jiného členského státu ve spojení a po dohodě s jeho orgány.

Článek K.5

Tato hlava se nedotýká výkonu odpovědnosti členských států za udržování veřejného pořádku a ochranu vnitřní bezpečnosti.

Článek K.6

1. V oblastech uvedených v této hlavě se členské státy informují a konzultují v Radě tak, aby koordinovaly své postupy. K tomu navazují spolupráci mezi příslušnými útvary svých státních správ.

2. Rada přijímá opatření a podporuje vhodnou formou a vhodnými postupy uvedenými v této hlavě spolupráci sledující cíle Unie. Za tím účelem může Rada z podnětu členského státu nebo Komise jednomyslně:

- a) zaujímat společné postoje vymezující přístup Unie k určité otázce;
- b) přijímat rámcová rozhodnutí za účelem sblížení právních a správních předpisů členských států. Rámcová rozhodnutí jsou závazná pro členské státy co do výsledku, kterého má být dosaženo, přičemž volba forem a prostředků se ponechává vnitrostátním orgánům. Nemají přímý účinek;
- c) přijímat rozhodnutí za jakýmkoli jiným účelem, který je v souladu s cíli této hlavy, s výjimkou sblížení právních a správních předpisů členských států. Tato rozhodnutí jsou závazná a nemají přímý účinek; Rada přijímá kvalifikovanou většinou opatření, která jsou nezbytná k provedení těchto rozhodnutí na úrovni Unie;
- d) vypracovávat úmluvy, které doporučí členským státům k přijetí v souladu s jejich ústavními předpisy. Členské státy zahájí odpovídající řízení ve lhůtě stanovené Radou.

Není-li v těchto úmluvách stanoveno jinak, vstoupí v platnost, jakmile budou přijaty alespoň polovinou členských států, a to v členských státech, které je přijaly. Opatření k provedení úmluv jsou přijímána v Radě dvoutřetinovou většinou hlasů smluvních stran.

3. Má-li se Rada usnést kvalifikovanou většinou, jsou hlasy jejích členů váženy podle čl. 148 odst. 2 Smlouvy o založení Evropského společenství, a k přijetí aktů Rady se vyžaduje nejméně 62 hlasů vyjadřujících souhlas alespoň deseti členů.

4. V procedurálních otázkách se Rada usnáší většinou svých členů.

Článek K.7

1. Soudní dvůr Evropských společenství má za podmínek stanovených v tomto článku pravomoc rozhodovat o předběžných otázkách týkajících se platnosti a výkladu rámcových rozhodnutí a rozhodnutí, výkladu úmluv uzavřených podle této hlavy, jakož i platnosti a výkladu opatření k jejich provedení.

2. Každý členský stát může uznat prohlášením učiněným při podpisu Amsterodamské smlouvy nebo kdykoli později pravomoc Soudního dvora rozhodovat o předběžných otázkách podle odstavce 1.

3. Učinil-li členský stát prohlášení podle odstavce 2 tohoto článku, uvede, že:
 - a) každý soud tohoto státu, jehož rozhodnutí nelze napadnout opravnými prostředky podle vnitrostátního práva, může požádat Soudní dvůr o rozhodnutí o předběžné otázce týkající se platnosti nebo výkladu aktu uvedeného v odstavci 1, která se v řízení před ním vyskytla, považuje-li je za nezbytné k vydání svého rozsudku, nebo že
 - b) každý soud tohoto státu může požádat Soudní dvůr o rozhodnutí o předběžné otázce týkající se platnosti nebo výkladu aktu uvedeného v odstavci 1, která se v řízení před ním vyskytla, považuje-li je za nezbytné k vydání svého rozsudku.
4. Každý členský stát může bez ohledu na to, zda učinil prohlášení podle odstavce 2, předložit Soudu v řízeních podle odstavce 1 svá stanoviska nebo písemné připomínky k věci.
5. Soudní dvůr nemá pravomoc přezkoumávat platnost nebo přiměřenost opatření policie nebo jiných donucovacích orgánů ani výkon odpovědnosti členských států za udržování veřejného pořádku a ochranu vnitřní bezpečnosti.
6. Soudní dvůr je příslušný přezkoumávat právnost rámcových rozhodnutí a rozhodnutí na základě žalob podaných členským státem nebo Komisí pro nepřislušnost, porušení podstatných formálních náležitostí, porušení této smlouvy nebo právního předpisu týkajícího se jejího provádění, anebo pro zneužití pravomoci. Žaloby podle tohoto odstavce je třeba zahájit ve lhůtě dvou měsíců od zveřejnění aktu.
7. Soudní dvůr je příslušný rozhodovat o všech sporech mezi členskými státy o výklad nebo použití právních aktů přijatých podle čl. K.6 odst. 2, které Rada nevyřeší do šesti měsíců od jejich postoupení jedním z jejich členů. Soudní dvůr je rovněž příslušný rozhodovat spory mezi členskými státy a Komisí o výklad a použití úmluv uzavřených podle čl. K.6 odst. 2 písm. d).

Článek K.8

1. Zřizuje se koordinační výbor složený z vysokých úředníků. Kromě koordinační úlohy má výbor za úkol:
 - podávat stanoviska Radě na její žádost nebo z vlastního podnětu;
 - přispívat, aniž je dotčen článek 151 Smlouvy o založení Evropského společenství, k přípravě jednání Rady v oblastech uvedených v článku K.1.
2. Komise je plně zapojena do prací v oblastech uvedených v této hlavě.

Článek K.9

Členské státy v mezinárodních organizacích a na mezinárodních konferencích, jichž se účastní, zastávají společné postoje přijaté podle této hlavy.

Články J.8 a J.9 se použijí přiměřeně na záležitosti spadající do této hlavy.

Článek K.10

Dohody uvedené v článku J.14 mohou upravovat záležitosti spadající do této hlavy.

Článek K.11

1. Před přijetím opatření uvedených v čl. K.6 odst. 2 písm. b), c) a d) Rada konzultuje Evropský parlament. Evropský parlament sdělí své stanovisko ve lhůtě, kterou může Rada stanovit a která není kratší než tři měsíce. Nesdělí-li v této lhůtě žádné stanovisko, může Rada rozhodnout.
2. Předsednictví a Komise pravidelně informují Evropský parlament o činnosti v oblastech, které upravuje tato hlava.
3. Evropský parlament může Radě klást dotazy nebo jí podávat doporučení. Každý rok koná rozpravu o pokroku dosaženém v oblastech uvedených v této hlavě.

Článek K.12

1. Členskými státy, které mezi sebou zamýšlejí navázat posílenou spolupráci, může být s výhradou článků K.15 a K.16 povoleno obrátit se na orgány, postupy a mechanismy stanovené ve Smlouvách, pokud zamýšlená spolupráce:

- a) zachovává pravomoci Evropského společenství a cíle stanovené v této hlavě;
- b) má za cíl umožnit, aby se Unie rychleji rozvíjela v prostor svobody, bezpečnosti a práva.

2. Povolení uvedené v odstavci 1 udělí Rada kvalifikovanou většinou na žádost dotyčných členských států poté, co požádala Komisi, aby podala své stanovisko. Žádost bude předložena též Evropskému parlamentu.

Prohlásí-li člen Rady, že se z důležitých důvodů státní politiky zamýšlí postavit proti přijetí některého rozhodnutí kvalifikovanou většinou, hlasování se nekoná. Rada může kvalifikovanou většinou požádat, aby byla věc předložena Evropské radě k jednomyslnému rozhodnutí.

Hlasy členů Rady se váží podle čl. 148 odst. 2 Smlouvy o založení Evropského společenství. K přijetí rozhodnutí se vyžaduje nejméně 62 hlasů vyjadřujících souhlas alespoň deseti členů.

3. Každý členský stát, který se zamýšlí připojit ke spolupráci podle tohoto článku, oznámí svůj úmysl Radě a Komisi; Komise k tomu podá Radě do tří měsíců od obdržení oznámení své stanovisko, případně s připojeným doporučením konkrétní úpravy, kterou považuje za nezbytnou, aby se členský stát mohl k dotyčné spolupráci připojit. Do čtyř měsíců od okamžiku oznámení rozhodne Rada o žádosti a o konkrétních úpravách, které považuje za nezbytné. Rozhodnutí se pokládá za přijaté, ledaže se Rada kvalifikovanou většinou usnese o něm nerozhodnout; v tomto případě sdělí Rada důvody svého rozhodnutí a stanoví lhůtu pro jeho přezkoumání. Pro účely tohoto odstavce se Rada usnává za podmínek stanovených v článku K.16.

4. Články K.1 až K.13 se vztahují na posílenou spolupráci stanovenou tímto článkem, nestanoví-li tento článek a články K.15 a K.16 jinak.

Ustanovení Smlouvy o založení Evropského společenství o pravomocích Soudního dvora Evropských společenství a výkonu těchto pravomocí se vztahují na odstavce 1, 2 a 3.

5. Tento článek se nedotýká Protokolu o začlenění schengenského *acquis* do rámce Evropské unie.

Článek K.13

1. Články 137, 138, 138e, 139 až 142, 146, 147, čl. 148 odst. 3, články 150 až 153, 157 až 163, 191a a 217 Smlouvy o založení Evropského společenství se vztahují na ustanovení týkající se oblastí podle této hlavy.

2. Správní výdaje, které orgánům vzniknou na základě ustanovení týkajících se oblastí uvedených v této hlavě, jdou k tíži rozpočtu Evropských společenství.

3. Operativní výdaje, které vzniknou v souvislosti s prováděním výše uvedených ustanovení, jdou rovněž k tíži rozpočtu Evropských společenství, nerozhodne-li Rada jednomyslně jinak. Nejdou-li výdaje k tíži rozpočtu Evropských společenství, jdou k tíži členských států podle klíče hrubého národního produktu, ledaže Rada rozhodne jednomyslně jinak.

4. Rozpočtové řízení upravené ve Smlouvě o založení Evropského společenství se vztahuje na výdaje, které jdou k tíži rozpočtu Evropských společenství.

Článek K.14

Rada se může z podnětu Komise nebo členského státu a po konzultaci Evropského parlamentu jednomyslně usnést, že postup v oblastech uvedených v článku K.1 spadá pod hlavu IIIa Smlouvy o založení Evropského společenství, a zároveň rozhodne o příslušném hlasovacím postupu. Doporučí členským státům, aby přijaly takové rozhodnutí v souladu se svými ústavními předpisy.“

12. Vkládá se nová hlava, která zní:

„Hlava VIa

USTANOVENÍ O POSÍLENÉ SPOLUPRÁCI

Článek K.15

1. Členské státy, které mezi sebou zamýšlejí navázat posílenou spoluprací, se mohou obrátit na orgány, postupy a mechanismy stanovené v této smlouvě a Smlouvě o založení Evropského společenství, pokud zamýšlená spolupráce:

- a) je zaměřena na to, aby podporovala cíle Unie a chránila její zájmy a sloužila jim;
- b) uznává zásady uvedených smluv a jednotný institucionální rámec Unie;
- c) se použije až jako poslední prostředek, jestliže nelze dosáhnout cílů uvedených smluv postupy v nich stanovenými;

- d) týká se alespoň většiny členských států;
 - e) neovlivňuje *acquis communautaire* ani opatření přijatá podle jiných ustanovení uvedených smluv;
 - f) neovlivňuje pravomoci, práva, povinnosti a zájmy členských států nepodílejících se na spolupráci;
 - g) je otevřena všem členským státům a dovoluje jim kdykoli se ke spolupráci připojit, jestliže se podrobí původnímu rozhodnutí a rozhodnutím učiněným v jeho rámci;
 - h) vyhovuje, v závislosti na dotyčné oblasti, dodatečným zvláštním kritériím stanoveným v článku 5a Smlouvy o založení Evropského společenství a článku K.12 této smlouvy a je schválena Radou v souladu s postupy v nich stanovenými.
2. Členské státy použijí akty a rozhodnutí přijaté k provedení spolupráce, na které se podílejí, pokud se jich týkají. Členské státy, které se na spolupráci nepodílejí, nebrání jejímu provedení státům, které se na ní podílejí.

Článek K.16

1. Pro přijímání aktů a rozhodnutí, které jsou nezbytné k provedení spolupráce podle článku K.15, platí příslušná institucionální ustanovení této smlouvy a Smlouvy o založení Evropského společenství. Všichni členové Rady se mohou účastnit jednání, na rozhodování se však podílejí pouze zástupci členských států zúčastněných na posílené spolupráci. Kvalifikovaná většina je vymezena podílem vážených hlasů zúčastněných členských států Rady, který je stanoven v čl. 148 odst. 2 Smlouvy o založení Evropského společenství. K jednomyslnosti stačí jednomyslnost pouze zúčastněných členů Rady.

2. Náklady, které vznikají z provádění spolupráce, s výjimkou správních nákladů orgánů, jdou k tíži zúčastněných členských států, pokud Rada jednomyslně nerozhodne jinak.

Článek K.17

Rada a Komise pravidelně informují Evropský parlament o vývoji posílené spolupráce navázané na základě této hlavy.“

13. Článek L se nahrazuje tímto:

„Článek L

Ustanovení Smlouvy o založení Evropského společenství, Smlouvy o založení Evropského společenství uhlí a oceli a Smlouvy o založení Evropského společenství pro atomovou energii, která se týkají pravomocí Soudního dvora Evropských společenství a výkonu těchto pravomocí, se vztahují pouze na následující ustanovení této smlouvy:

- a) ustanovení pozměňující Smlouvu o založení Evropského hospodářského společenství s ohledem na založení Evropského společenství, Smlouvu o založení Evropského společenství uhlí a oceli a Smlouvu o založení Evropského společenství pro atomovou energii;

- b) ustanovení hlavy VI za podmínek stanovených v článku K.7;
- c) ustanovení hlavy VIa za podmínek stanovených v článku 5a Smlouvy o založení Evropského společenství a článku K.12 této smlouvy;
- d) ustanovení čl. F odst. 2 ve vztahu k jednání orgánů, pokud má Soudní dvůr pravomoc podle Smluv o založení Evropských společenství a podle této smlouvy;
- e) články L až S.“

14. V článku N se zrušuje odstavec 2 a označení odstavce 1 se zrušuje.

15. V článku O se první pododstavec nahrazuje tímto:

„Každý evropský stát, který uznává zásady uvedené v čl. F odst. 1, může požádat o členství v Unii. Svou žádost podává Radě, která se usnáší jednomyslně po konzultaci Komise a po obdržení souhlasu Evropského parlamentu, vyjádřeném nadpoloviční většinou všech jeho poslanců.“

16. V článku S se doplňuje nový odstavec, který zní:

„Na základě smlouvy o přistoupení z roku 1994 jsou znění této smlouvy v jazyce finském a švédském rovněž závazná.“

Článek 2

Smlouva o založení Evropského společenství se mění v souladu s tímto článkem.

1. Za osmý bod preambule se vkládá nový bod, který zní:

„ODHODLÁNI podporovat dosažení co nejvyšší úrovně vzdělanosti svých národů prostřednictvím širokého přístupu ke vzdělání a neustálého doplňování znalostí,“

2. Článek 2 se nahrazuje tímto:

„*Článek 2*

Posláním Společenství je vytvořením společného trhu a hospodářské a měnové unie a prováděním společných politik nebo činností uvedených v člancích 3 a 3a podporovat harmonický, vyvážený a udržitelný rozvoj hospodářských činností, vysokou úroveň zaměstnanosti a sociální ochrany, rovné zacházení pro muže a ženy, trvalý a neinflační růst, vysoký stupeň konkurenceschopnosti a sbližování hospodářské výkonnosti, vysokou úroveň ochrany a zlepšování kvality životního prostředí, zvyšování životní úrovně a kvality života, hospodářskou a sociální soudržnost a solidaritu mezi členskými státy.“

3. Článek 3 se mění takto:

a) dosavadní text se označuje jako odstavec 1;

b) v novém odstavci 1 se písmeno d) nahrazuje tímto:

„d) opatření týkající se vstupu a pohybu osob v souladu s hlavou IIIa“;

- c) v novém odstavci 1 se za písmeno h) vkládá nové písmeno, které zní:
- „i) podporu koordinace politik zaměstnanosti členských států s ohledem na posilování jejich účinnosti rozvíjením koordinované strategie zaměstnanosti,“
- d) v novém odstavci 1 se dosavadní písmeno i) označuje jako písmeno j) a označení písmen, která následují, se odpovídajícím způsobem mění;
- e) připojuje se nový odstavec, který zní:
- „2. Při všech činnostech uvedených v tomto článku usiluje Společenství o odstranění nerovností a podporuje rovné zacházení pro muže a ženy.“

4. Vkládá se nový článek, který zní:

„Článek 3c

Požadavky na ochranu životního prostředí musí být zahrnuty do vymezení a provádění politik a činností Společenství uvedených v článku 3, zejména s ohledem na podporu udržitelného rozvoje.“

5. Vkládá se nový článek, který zní:

„Článek 5a

1. Členským státům, které mezi sebou zamýšlejí navázat posílenou spolupráci, může být s výhradou článků K.15 a K.16 Smlouvy o Evropské unii povoleno obrátit se na orgány, postupy a mechanismy stanovené v této smlouvě, pokud zamýšlená spolupráce:

- a) se netýká oblastí, které jsou ve výlučné pravomoci Společenství;
- b) neovlivňuje politiky, činnosti a programy Společenství;
- c) se netýká občanství Unie a nevede k diskriminaci mezi státními příslušníky členských států;
- d) nepřekračuje pravomoci svěřené Společenství touto smlouvou; a
- e) nepředstavuje diskriminaci ani omezení obchodu mezi členskými státy a nenarušuje podmínky hospodářské soutěže mezi členskými státy.

2. Povolení podle odstavce 1 udělí Rada kvalifikovanou většinou na návrh Komise po konzultaci Evropského parlamentu.

Prohlásí-li člen Rady, že se z důležitých důvodů státní politiky zamýšlí postavit proti přijetí některého rozhodnutí kvalifikovanou většinou, hlasování se nekoná. Rada může kvalifikovanou většinou požádat, aby byla věc předložena k jednomyslnému rozhodnutí Radě zasedající ve složení hlav států nebo předsedů vlád.

Členské státy, které navrhují navázat posílenou spolupráci podle odstavce 1, mohou zaslat žádost Komisi, která může předložit Radě odpovídající návrh. Nepředloží-li Komise návrh, sdělí dotyčným členským státům důvody.

3. Členský stát, který se hodlá zúčastnit spolupráce v souladu s tímto článkem, oznámí svůj záměr Radě a Komisi, která k tomu ve lhůtě tří měsíců od obdržení tohoto oznámení sdělí Radě své stanovisko. Ve lhůtě čtyř měsíců ode dne oznámení rozhodne Komise o dané záležitosti a případných konkrétních úpravách, které považuje za nezbytné.

4. Akty a rozhodnutí nezbytné k provedení činností v rámci spolupráce podléhají příslušným ustanovením této smlouvy, nestanoví-li tento článek nebo články K.15 a K.16 Smlouvy o Evropské unii jinak.

5. Tento článek se nedotýká Protokolu o začlenění schengenského *acquis* do rámce Evropské unie.“

6. V článku 6 se druhý pododstavec nahrazuje tímto:

„Rada může postupem podle článku 189b přijímat předpisy zakazující takovou diskriminaci.“

7. Vkládá se nový článek, který zní:

„Článek 6a

Aniž jsou dotčena ostatní ustanovení této smlouvy a v rámci pravomocí svěřených Společenství touto smlouvou, může Rada na návrh Komise a po konzultaci Evropského parlamentu jednomyslně přijmout vhodná opatření k boji proti diskriminaci na základě pohlaví, rasového nebo etnického původu, náboženského vyznání nebo světového názoru, zdravotního postižení, věku nebo sexuální orientace.“

8. V části první se doplňuje nový článek, který zní:

„Článek 7d

Aniž jsou dotčeny články 77, 90 a 92 a s ohledem na místo, které zaujímají služby obecného hospodářského zájmu mezi společnými hodnotami Unie a na jejich význam při podpoře sociální a územní soudržnosti, pečují Společenství a členské státy v rámci svých pravomocí a v oblasti působnosti této smlouvy o to, aby zásady a podmínky pro fungování těchto služeb umožňovaly naplnění jejich úkolů.“

9. V článku 8 se odstavec 1 nahrazuje tímto:

„1. Zavádí se občanství Unie. Každá osoba, která má státní příslušnost členského státu, je občanem Unie. Občanství Unie státní příslušnost členského státu nenahrazuje, nýbrž doplňuje.“

10. V článku 8a se odstavec 2 nahrazuje tímto:

„2. Rada může vydávat předpisy k usnadnění výkonu práv uvedených v odstavci 1; nestanoví-li tato smlouva jinak, rozhoduje Rada postupem podle článku 189b. Rada při tomto postupu rozhoduje vždy jednomyslně.“

11. V článku 8d se doplňuje nový pododstavec, který zní:

„Každý občan Unie se může písemně v jednom z jazyků uvedených v článku 248 obracet na každý orgán nebo subjekt, který je uveden v tomto článku nebo v článku 4, a má právo na odpověď ve stejném jazyce.“

12. Článek 51 se nahrazuje tímto:

„*Článek 51*

Rada přijme postupem podle článku 189b v oblasti sociálního zabezpečení taková opatření, která jsou nezbytná k zajištění volného pohybu pracovníků; za tímto účelem Rada vytvoří systém, který migrujícím pracovníkům a oprávněným příslušníkům jejich rodin zajistí:

- a) započtení všech dob splněných podle práva členských států pro účely vzniku a trvání nároků na dávky, jakož i pro výpočet jejich výše,
- b) vyplácení dávek osobám s bydlištěm na území členských států.

Rada se usnáší jednomyslně postupem podle článku 189b.“

13. V článku 56 se odstavec 2 nahrazuje tímto:

„2. Rada přijme postupem podle článku 189b směrnice pro koordinaci výše uvedených ustanovení.“

14. V článku 57 se odstavec 2 nahrazuje tímto:

„2. Za stejným účelem přijme Rada postupem podle článku 189b směrnice ke koordinaci právních a správních předpisů členských států, jež se týkají přístupu k samostatně výdělečným činnostem a jejich výkonu. Rada rozhoduje postupem podle článku 189b jednomyslně o směrnících, k jejichž provedení jsou alespoň v jednom členském státě zapotřebí změny stávajících zásad právní úpravy povolání obsažených v zákonech vzhledem ke vzdělání a podmínkám přístupu fyzických osob k určitým povoláním. V ostatních případech Rada rozhoduje kvalifikovanou většinou.“

15. V části třetí se vkládá nová hlava, která zní:

„Hlava IIIa

VÍZOVÁ, AZYLOVÁ A PŘÍSTĚHOVALECKÁ POLITIKA A JINÉ POLITIKY TÝKAJÍCÍ SE VOLNÉHO POHYBU OSOB

Článek 73i

K postupnému vytvoření prostoru svobody, bezpečnosti a práva přijme Rada:

- a) do pěti let po vstupu Amsterodamské smlouvy v platnost opatření k zajištění volného pohybu osob podle článku 7a a doprovodná opatření, která jsou s ním bezprostředně spjata a která se týkají kontrol na vnějších hranicích, azylu a přistěhovalectví podle čl. 73j bodů 2) a 3) a čl. 73k bodu 1) písm. a) a bodu 2) písm. a), jakož i opatření k předcházení trestné činnosti a boji proti ní podle čl. K.3 písm. e) Smlouvy o Evropské unii;

- b) ostatní opatření v oblasti azylu, přistěhovalectví a ochrany práv státních příslušníků třetích zemí v souladu s článkem 73k;
- c) opatření v oblasti soudní spolupráce v občanskoprávních věcech, jak je stanoveno v článku 73m;
- d) vhodná opatření k podpoře a posílení správní spolupráce, jak je stanoveno v článku 73n;
- e) opatření v oblasti policejní a soudní spolupráce v trestních věcech, která předcházením trestné činnosti a bojem proti ní v Unii v souladu se Smlouvou o Evropské unii sledují dosažení vysokého stupně bezpečnosti.

Článek 73j

Rada přijme postupem podle článku 73o do pěti let po vstupu Amsterodamské smlouvy v platnost:

- 1) opatření, která podle článku 7a zajistí, aby osoby, ať již jsou občany Unie nebo státními příslušníky třetích zemí, nebyly kontrolovány při překračování vnitřních hranic;
- 2) opatření o překračování vnějších hranic členských států, která stanoví:
 - a) normy a postupy, které musí členské státy dodržovat při provádění kontrol osob na vnějších hranicích;
 - b) vízové předpisy pro zamýšlené pobyty v trvání nejvýše 3 měsíců, zahrnující:
 - i) seznam třetích zemí, jejichž státní příslušníci musí mít při překračování vnějších hranic vízum, a třetích zemí, jejichž státní příslušníci jsou od vízové povinnosti osvobozeni;
 - ii) postupy a podmínky pro udělování víz členskými státy;
 - iii) jednotný vzor víz;
 - iv) pravidla pro jednotné vízum;
- 3) opatření, jimiž se stanoví podmínky, za kterých požívají státní příslušníci třetích zemí po dobu nejvýše tří měsíců na území členských států svobody cestování.

Článek 73k

Rada přijme postupem podle článku 73o do pěti let po vstupu Amsterodamské smlouvy v platnost:

- 1) opatření o azylu, v souladu se Ženevskou úmluvou ze dne 28. července 1951 a Protokolem ze dne 31. ledna 1967 o právním postavení uprchlíků a ostatními příslušnými úmluvami, v následujících oblastech:

- a) kritéria a postup pro určení členského státu, který je příslušný pro posuzování žádosti o azyl, kterou podal státní příslušník třetí země v některém z členských států;
 - b) minimální normy pro přijímání žadatelů o azyl v členských státech;
 - c) minimální normy pro uznávání státních příslušníků třetích zemí za uprchlíky;
 - d) minimální normy pro postup členských států při přiznávání či odnímání postavení uprchlíka;
- 2) opatření týkající se uprchlíků a vysídlených osob v následujících oblastech:
- a) minimální normy pro dočasnou ochranu vysídlených osob ze třetích zemí, které se nemohou vrátit do země svého původu, a osob, které z jiných důvodů potřebují mezinárodní ochranu;
 - b) podpora vyváženého rozdělení úsilí, které členské státy vynakládají v souvislosti s přijímáním uprchlíků a vysídlených osob a s jeho důsledky;
- 3) opatření týkající se přistěhovalecké politiky v následujících oblastech:
- a) podmínky vstupu a pobytu a normy, podle nichž členské státy udělují dlouhodobá víza a vydávají povolení k pobytu, včetně těch, která jsou vydávána a udělována za účelem slučování rodin;
 - b) nedovolené přistěhovalectví a nedovolený pobyt včetně vracení osob, které neoprávněně pobývají v některém členském státě;
- 4) opatření vymezující práva a podmínky, na základě kterých mohou státní příslušníci třetích zemí, kteří oprávněně pobývají v některém členském státě, pobývat v ostatních členských státech.

Opatření přijatá Radou podle bodů 3) a 4) nebrání členskému státu, aby v dotyčných oblastech zachoval nebo zavedl vnitrostátní předpisy, které jsou slučitelné s touto smlouvou a mezinárodními dohodami.

Výše uvedená pětiletá lhůta se nevztahuje na přijetí opatření podle bodů 2) písm. b), 3) písm. a) a 4).

Článek 73l

1. Tato hlava se netýká výkonu odpovědnosti členských států za udržování veřejného pořádku a ochranu vnitřní bezpečnosti.

2. Ocitnou-li se jeden nebo více členských států ve stavu nouze v důsledku náhlého přílivu státních příslušníků třetích zemí, může Rada, aniž je dotčen odstavec 1, na návrh Komise přijmout kvalifikovanou většinou ve prospěch dotyčných členských států prozatímní opatření v trvání nejvýše šesti měsíců.

Článek 73m

Opatření v oblasti soudní spolupráce v občanskoprávních věcech s mezinárodním prvkem přijímaná podle článku 73o, pokud je to nutné k řádnému fungování vnitřního trhu, zahrnují mimo jiné:

- a) zlepšení a zjednodušení:
 - systému mezinárodního doručování soudních a mimosoudních písemností;
 - spolupráce při opatřování důkazů;
 - uznání a výkonu soudních a mimosoudních rozhodnutí v občanskoprávních a obchodněprávních věcech;
- b) podporu slučitelnosti kolizních norem platných v členských státech a předpisů pro řešení kompetenčních konfliktů;
- c) odstraňování překážek řádného průběhu občanskoprávního řízení, popřípadě podporou slučitelnosti úpravy občanskoprávního řízení v členských státech.

Článek 73n

Rada přijímá postupem podle článku 73o opatření k zajištění spolupráce mezi příslušnými orgány státní správy členských států v oblastech podle této hlavy, jakož i spolupráce mezi těmito orgány a Komisí.

Článek 73o

1. Rada se během přechodného období pěti let po vstupu Amsterodamské smlouvy v platnost usnáší jednomyslně na návrh Komise a nebo z podnětu členského státu a po konzultaci Evropského parlamentu.
2. Po uplynutí těchto pěti let:
 - se Rada usnáší na návrh Komise; Komise přezkoumává každou žádost členského státu o předložení návrhu Radě;
 - přijme Rada jednomyslně po konzultaci Evropského parlamentu rozhodnutí, podle kterého se na všechny oblasti, na které se vztahuje tato hlava, nebo na některé z nich, použije postup podle článku 189b a přizpůsobí se ustanovení o pravomocích Soudního dvora.
3. Odchylně od odstavců 1 a 2 přijímá opatření uvedená v čl. 73j bodě 2) písm. b) podbodech i) a iii) Rada po vstupu Amsterodamské smlouvy v platnost kvalifikovanou většinou na návrh Komise a po konzultaci Evropského parlamentu.
4. Odchylně od odstavce 2 přijímá opatření uvedená v čl. 73j bodě 2) písm. b) podbodech ii) a iv) Rada po uplynutí pěti let od vstupu Amsterodamské smlouvy v platnost postupem podle článku 189b.

Článek 73p

1. Článek 177 se použije na tuto hlavu za následujících okolností a podmínek: jestliže v určité věci, která je předmětem zahájeného řízení u soudu členského státu, jehož rozhodnutí již nemůže být napadeno opravnými prostředky podle vnitrostátního práva, vyvstane otázka výkladu této hlavy nebo platnosti a výkladu aktů vydaných orgány Společenství na základě této hlavy, požádá tento soud Soudní dvůr o rozhodnutí v této otázce, jestliže je považuje za nutné k vydání svého rozsudku.

2. Soudní dvůr nemá v žádném případě pravomoc rozhodovat o opatřeních a rozhodnutích přijatých k provedení čl. 73j bodu 1), která se týkají udržení veřejného pořádku a ochrany vnitřní bezpečnosti.

3. Rada, Komise, nebo členský stát mohou požádat Soudní dvůr o rozhodnutí ve věci výkladu této hlavy a aktů vydaných orgány Společenství na základě této hlavy. Rozhodnutí, které Soudní dvůr na tuto žádost vydá, se nevztahují na rozsudky soudů členských států, které nabyly právní moci.

Článek 73q

Ustanovení této hlavy se použijí s výhradou Protokolu o postavení Spojeného království a Irska a Protokolu o postavení Dánska a aniž je dotčen Protokol o použití některých hledisek článku 7a Smlouvy o založení Evropského společenství na Spojené království a Irsko.“

16. V čl. 75 odst. 1 se úvodní část nahrazuje tímto:

„1. K provedení článku 74 s přihlédnutím ke zvláštnostem dopravy stanoví Rada postupem podle článku 189b a po konzultaci Hospodářského a sociálního výboru a Výboru regionů:“

17. V článku 100a se odstavce 3, 4 a 5 nahrazují tímto:

„3. Komise bude ve svých návrzích podle odstavce 1 týkajících se zdraví, bezpečnosti, ochrany životního prostředí a ochrany spotřebitele vycházet z vysoké úrovně ochrany a přihlédne přitom zejména k novému vývoji založenému na vědeckých poznatcích. V rámci svých pravomocí usilují o tento cíl též Evropský parlament a Rada.

4. Pokládá-li členský stát poté, co Rada nebo Komise přijaly harmonizační opatření, za nezbytné ponechat si vlastní vnitrostátní předpisy ze závažných důvodů uvedených v článku 36 nebo vnitrostátní předpisy vztahující se k ochraně pracovního nebo životního prostředí, sdělí je Komisi a oznámí důvody pro jejich ponechání.

5. Aniž je dotčen odstavec 4, pokládá-li členský stát poté, co Rada nebo Komise přijaly harmonizační opatření, za nezbytné zavést vnitrostátní předpisy, opírající se o nové vědecké poznatky k ochraně životního prostředí nebo pracovního prostředí, z důvodu zvláštního problému, který se objeví v tomto členském státě po přijetí harmonizačních opatření, sdělí zamýšlené předpisy Komisi a oznámí důvody pro jejich zavedení.

6. Komise do šesti měsíců po sdělení podle odstavců 4 a 5 dotyčné vnitrostátní právní předpisy schválí nebo zamítne poté, co prověří, že neslouží jako prostředek svévolné diskriminace nebo zastřeného omezování obchodu mezi členskými státy a nenarušují fungování vnitřního trhu.

Nerozhodne-li Komise v této lhůtě, pokládají se vnitrostátní předpisy uvedené v odstavcích 4 a 5 za schválené.

Je-li to opodstatněné složitostí věci a není-li to nebezpečné pro lidské zdraví, může Komise oznámit dotyčnému členskému státu, že lhůta uvedená v tomto odstavci může být prodloužena až o šest měsíců.

7. Je-li členský stát oprávněn podle odstavce 6 zachovat nebo zavést vnitrostátní předpisy, které se odchyľují od harmonizačního opatření, přezkoumá Komise neprodleně, zda má navrhnout přizpůsobení tohoto opatření.

8. Upozorní-li členský stát v některé oblasti, která byla předmětem harmonizačních opatření, na určitý problém veřejného zdraví, uvědomí o něm Komisi, která neprodleně přezkoumá, zda nenavrhne Radě odpovídající opatření.

9. Odchyľně od postupu podle článků 169 a 170 může Komise nebo kterýkoli členský stát předložit věc přímo Soudnímu dvoru, domnívá-li se, že jiný členský stát zneužívá oprávnění stanovená v tomto článku.

10. Výše uvedená harmonizační opatření zahrnují ve vhodných případech ochrannou doložku, která opravňuje členské státy přijmout z jednoho nebo více důvodů neekonomické povahy uvedených v článku 36 prozatímní opatření podléhající kontrolnímu postupu Společenství.“

18. Články 100c a 100d se zrušují.

19. Za hlavu VI se vkládá nová hlava, která zní:

„Hlava VIa

ZAMĚSTNANOST

Článek 109n

Členské státy a Společenství pracují v souladu s touto hlavou na rozvoji koordinované strategie zaměstnanosti a zejména na podpoře kvalifikace, vzdělání a přizpůsobivosti pracovníků a schopnosti trhů práce reagovat na hospodářské změny, aby dosáhly cílů článku B Smlouvy o Evropské unii a článku 2 této smlouvy.

Článek 109o

1. Členské státy přispívají svou politikou zaměstnanosti slučitelnou s hlavními směry hospodářských politik členských států a Společenství přijatými podle čl. 103 odst. 2 k dosažení cílů uvedených v článku 109n.

2. Členské státy považují podporu zaměstnanosti za záležitost společného zájmu a sladují své odpovídající činnosti podle článku 109q v Radě, přičemž přihlížejí k vnitrostátním zvyklostem, které se týkají odpovědnosti sociálních partnerů.

Článek 109p

1. Společenství přispívá k dosažení vysoké úrovně zaměstnanosti tím, že podněcuje spolupráci mezi členskými státy a podporuje a případně doplňuje jejich opatření. Uznává přitom pravomoci členských států.

2. Cíl dosažení vysoké úrovně zaměstnanosti je brán v úvahu při vymezení a provádění politik a činností Společenství.

Článek 109q

1. Na základě společné výroční zprávy Rady a Komise přezkoumává Evropská rada každým rokem stav zaměstnanosti ve Společenství a přijímá k tomu závěry.

2. Na základě závěrů Evropské rady stanoví Rada na návrh Komise a po konzultaci Evropského parlamentu, Hospodářského a sociálního výboru, Výboru regionů a Výboru pro zaměstnanost uvedeného v článku 109s každoročně kvalifikovanou většinou hlavní zásady, které berou členské státy v úvahu při své politice zaměstnanosti. Tyto hlavní zásady musí být slučitelné s hlavními směry přijatými podle čl. 103 odst. 2.

3. Každý členský stát předkládá Radě a Komisi výroční zprávu o hlavních opatřeních, která přijal k provádění své politiky zaměstnanosti s ohledem na hlavní zásady zaměstnanosti uvedené v odstavci 2.

4. Na základě zpráv uvedených v odstavci 3 a stanovisek Výboru pro zaměstnanost prověřuje Rada každoročně provádění politiky zaměstnanosti členských států s ohledem na hlavní zásady zaměstnanosti. Rada přitom může kvalifikovanou většinou na doporučení Komise podat členským státům doporučení, považuje-li to na základě výsledků prověrky za vhodné.

5. Na základě výsledků této prověrky podají Rada a Komise Evropské radě společnou výroční zprávu o situaci zaměstnanosti ve Společenství a o provádění hlavních zásad zaměstnanosti.

Článek 109r

Rada může postupem podle článku 189b a po konzultaci Hospodářského a sociálního výboru a Výboru regionů přijmout stimulační opatření ke spolupráci mezi členskými státy a k podpoře jejich činnosti v oblasti zaměstnanosti prostřednictvím podnětů, které mají za cíl rozvíjet výměnu informací a osvědčených zkušeností, poskytovat srovnávací analýzy a poradenství, jakož i podporovat inovační přístupy a vyhodnocovat zkušenosti, zejména využitím pilotních projektů.

Tato opatření nezahrnují harmonizaci právních a správních předpisů členských států.

Článek 109s

Rada zřídí po konzultaci Evropského parlamentu Výbor pro zaměstnanost s poradní funkcí k podpoře koordinace politik zaměstnanosti a trhu práce mezi členskými státy. Výbor má následující úkoly:

— sleduje vývoj stavu zaměstnanosti a politiky zaměstnanosti členských států a Společenství;

- aniž je dotčen článek 151, podává na žádost Rady nebo Komise nebo z vlastního podnětu stanoviska a přispívá k přípravě jednání Rady podle článku 109q.

Výbor při plnění svých úkolů konzultuje sociální partnery.

Členské státy a Komise jmenují každý po dvou členech výboru.“

20. V článku 113 se doplňuje nový odstavec, který zní:

„5. Rada může na návrh Komise a po konzultaci Evropského parlamentu jednomyslným rozhodnutím rozšířit působnost odstavců 1 až 4 na mezinárodní jednání a dohody o službách a právech z duševního vlastnictví, pokud se na ně tyto odstavce nevztahují.“

21. Za hlavu VII se vkládá nová hlava, která zní:

„Hlava VIIa

CELNÍ SPOLUPRÁCE

Článek 116

Rada přijímá v oblasti působnosti této smlouvy postupem podle článku 189b opatření k posílení celní spolupráce mezi členskými státy a mezi členskými státy a Komisí. Použití vnitrostátního trestního práva a organizace soudnictví členských států není těmito opatřeními dotčeno.

22. Články 117 až 120 se nahrazují tímto:

„Článek 117

Společenství a členské státy, vědomy si základních sociálních práv, jak jsou stanovena v Evropské sociální chartě podepsané v Turínu dne 18. října 1961 a v Chartě Společenství základních sociálních práv pracovníků z roku 1989, mají za cíl podporu zaměstnanosti, zlepšování životních a pracovních podmínek tak, aby bylo možno tyto podmínky vyrovnat a přitom udržet jejich zvýšenou úroveň, přiměřenou sociální ochranu, sociální dialog, rozvoj lidských zdrojů za účelem trvale vysoké zaměstnanosti a boj proti vyloučením.

Za tím účelem uskutečňují Společenství a členské státy opatření, jež berou v úvahu rozmanitost forem vnitrostátních zvyklostí, zejména v oblasti smluvních vztahů, a potřebu udržovat konkurenceschopnost hospodářství Společenství.

Soudí, že takový vývoj bude nejen výsledkem fungování společného trhu, který napomůže harmonizaci sociálních systémů, ale také výsledkem postupů stanovených touto smlouvou a sbližování právních a správních předpisů.

Článek 118

1. Za účelem dosažení cílů stanovených v článku 117 Společenství podporuje a doplňuje činnost členských států v těchto oblastech:

- zlepšování především pracovního prostředí tak, aby bylo chráněno zdraví a bezpečnost pracovníků,
- pracovní podmínky,
- informování pracovníků a konzultace s nimi,
- zapojení osob vyloučených z trhu pracovních příležitostí, aniž je dotčen článek 127,
- rovnost mezi muži a ženami na trhu pracovních příležitostí a rovné zacházení na pracovišti.

2. Za tímto účelem může Rada směrnicemi stanovit minimální požadavky, které uplatní postupně s přihlédnutím ke stávajícím podmínkám a technickým předpisům jednotlivých členských států. V těchto směrnicích se Rada zdrží ukládání správních, finančních a právních omezení bránících zakládání a rozvoji malých a středních podniků.

Rada rozhoduje postupem podle článku 189b této smlouvy a po konzultaci Hospodářského a sociálního výboru a Výboru regionů.

Rada může tímto postupem přijímat opatření určená k podpoře spolupráce mezi členskými státy prostřednictvím podniků, které mají za cíl zlepšování znalostí, rozvoj výměny informací a osvědčených zkušeností, podporu inovačních přístupů a vyhodnocování zkušeností, v rámci boje proti sociálnímu vyloučení.

3. Rada však rozhoduje jednomyslně na návrh Komise a po konzultaci Evropského parlamentu, Hospodářského a sociálního výboru a Výboru regionů v těchto oblastech:

- sociální zabezpečení a sociální ochrana pracovníků,
- ochrana pracovníků při skončení pracovního poměru,
- zastupování a kolektivní obrana zájmů pracovníků a zaměstnavatelů včetně spolurozhodování s výhradou odstavce 6,
- podmínky zaměstnávání státních příslušníků třetích zemí legálně pobývajících na území Společenství,
- finanční příspěvky na podporu zaměstnanosti a na vytváření pracovních příležitostí, aniž jsou dotčena ustanovení týkající se Sociálního fondu.

4. Členský stát může pověřit sociální partnery na jejich společnou žádost prováděním směrnic přijatých podle odstavců 2 a 3.

V takovém případě stát zajistí, že nejpozději ke dni, k němuž musí být směrnice přejata v souladu s článkem 189, provedou sociální partneři formou dohody nezbytná opatření a dotyčný členský stát přijme všechna nezbytná opatření, aby mohl kdykoli zaručit, že výsledků předepsaných směrnicí bude dosaženo.

5. Předpisy přijaté podle tohoto článku nebrání žádnému členskému státu, aby zachovával či zaváděl přísnější ochranná opatření, která jsou slučitelná s touto smlouvou.

6. Tento článek se nevztahuje na odměnu za práci, na právo sdružovat se na ochranu svých hospodářských zájmů, na právo na stávku ani na právo na výluku.

Článek 118a

1. Úkolem Komise je podporovat konzultace mezi sociálními partnery na úrovni Společenství a přijímat všechna opatření pro usnadnění jejich dialogu, přičemž zajišťuje vyváženou podporu jednajícím stranám.

2. Za tím účelem Komise před předložením návrhů z oblasti sociální politiky konzultuje se sociálními partnery otázku možného zaměření zásahu Společenství.

3. Považuje-li Komise po takové konzultaci zásah Společenství za účelný, konzultuje se sociálními partnery obsah zamýšleného návrhu. Sociální partneři předají Komisi své stanovisko, popřípadě doporučení.

4. Při takové konzultaci mohou sociální partneři informovat Komisi o svém úmyslu zahájit postup podle článku 118b. Doba trvání tohoto postupu nesmí překročit devět měsíců, nerozhodnou-li se společně sociální partneři a Komise tuto dobu prodloužit.

Článek 118b

1. Pokud si to sociální partneři přejí, může dialog mezi nimi na úrovni Společenství vést ke smluvním vztahům včetně uzavírání dohod.

2. Dohody uzavřené na úrovni Společenství se provádějí buď podle stávajících postupů a zvyklostí sociálních partnerů a členských států, nebo v záležitostech týkajících se článku 118 rozhodnutím Rady na návrh Komise na základě společné žádosti podepsaných stran.

Rada rozhoduje kvalifikovanou většinou s výjimkou případů, kdy dotyčná dohoda obsahuje jedno nebo více ustanovení vztahujících se k některé z oblastí uvedených v čl. 118 odst. 3, kdy Rada rozhoduje jednomyslně.

Článek 118c

Za účelem dosažení cílů stanovených v článku 117 a aniž jsou dotčena jiná ustanovení této smlouvy, podporuje Komise spolupráci mezi členskými státy a usnadňuje koordinaci jejich činnosti ve všech oblastech sociální politiky spadajících do této kapitoly, a zejména v oblastech:

- zaměstnanosti,
- pracovního práva a pracovních podmínek,
- odborného a dalšího vzdělávání,
- sociálního zabezpečení,
- ochrany před pracovními úrazy a nemocemi ,
- ochrana zdraví při práci,

- práva sdružovat se v odborových organizacích a práva kolektivního vyjednávání mezi zaměstnavateli a pracovníky.

Za tím účelem Komise v úzké spolupráci s členskými státy vypracovává studie, zaujímá stanoviska a organizuje porady o problémech, které vznikají na vnitrostátní úrovni, a o problémech, které se týkají mezinárodních organizací.

Před zaujetím stanovisek podle tohoto článku konzultuje Komise Hospodářský a sociální výbor.

Článek 119

1. Každý členský stát zajistí uplatnění zásady stejné odměny mužů a žen za stejnou nebo rovnocennou práci.
2. Odměnou ve smyslu tohoto článku se rozumí obvyklá základní či minimální mzda nebo plat a veškeré ostatní dávky, jež zaměstnavatel přímo nebo nepřímo, v hotovosti nebo v naturáliích vyplácí pracovníkovi v souvislosti se zaměstnáním.

Rovnost odměňování mužů a žen bez diskriminace na základě pohlaví znamená:

- a) že se odměna za stejnou práci vypočítává při úkolové mzdě podle stejné sazby;
 - b) že odměna za práci při hodinové mzdě je stejná při stejném druhu práce.
3. Rada přijme postupem podle článku 189b a po konzultaci Hospodářského a sociálního výboru opatření k uplatnění zásady rovných příležitostí a rovného zacházení pro muže a ženy ve věcech zaměstnanosti a práce včetně zásady stejné odměny za stejnou nebo rovnocennou práci.
 4. S ohledem na zajištění úplné rovnosti mezi muži a ženami v pracovním životě nebrání zásada rovného zacházení členskému státu zachovat nebo zavést opatření poskytující zvláštní výhody pro usnadnění profesní činnosti méně zastoupeného pohlaví nebo pro předcházení či vyrovnávání nevýhod v profesní kariéře.

Článek 119a

Členské státy se vynasnaží zachovat stávající rovnocennost systémů placené dovolené.

Článek 120

Komise každoročně vypracuje zprávu o pokroku v dosahování cílů stanovených v článku 117 a o demografické situaci ve Společenství. Zprávu předloží Evropskému parlamentu, Radě a Hospodářskému a sociálnímu výboru.

Evropský parlament může Komisi vyzvat, aby vypracovala zprávy o zvláštních problémech sociální situace.“

23. Článek 125 se nahrazuje tímto:

„*Článek 125*

Rada postupem podle článku 189b a po konzultaci Hospodářského a sociálního výboru a Výboru regionů přijímá prováděcí rozhodnutí týkající se Evropského sociálního fondu.“

24. V článku 127 se odstavec 4 nahrazuje tímto:

„4. Rada postupem podle článku 189b a po konzultaci Hospodářského a sociálního výboru a Výboru regionů přijímá opatření přispívající k dosažení cílů uvedených v tomto článku, aniž by jimi harmonizovala právní a správní předpisy členských států.“

25. V článku 128 se odstavec 4 nahrazuje tímto:

„4. Společenství ve své činnosti podle ostatních ustanovení této smlouvy přihlíží ke kulturním hlediskům, zejména s cílem uznávat a podporovat různorodost svých kultur.“

26. Článek 129 se nahrazuje tímto:

„Článek 129

1. Při vymezení a provádění všech politik a činností Společenství je zajištěn vysoký stupeň ochrany lidského zdraví.

Činnost Společenství doplňuje politiku členských států a je zaměřena na zlepšování zdraví obyvatelstva, předcházení nemocem a odstraňování příčin ohrožení lidského zdraví. Tato činnost zahrnuje boj proti nejzávažnějším chorobám podporou výzkumu jejich příčin, přenosu a jejich předcházením a zdravotnické informace a zdravotní výchovu.

Společenství doplňuje činnost členských států ke snižování škodlivých účinků drog na zdraví, včetně informační činnosti a jejich předcházení.

2. Společenství podněcuje spolupráci mezi členskými státy v oblastech uvedených v tomto článku a případně podporuje jejich činnost.

Ve spojení s Komisí koordinují členské státy mezi sebou své politiky a programy v oblastech uvedených v odstavci 1. V úzkém spojení se členskými státy může Komise vyvinout jakékoli užitečné podněty na podporu takové koordinace.

3. Společenství a členské státy podporují spolupráci se třetími zeměmi a s příslušnými mezinárodními organizacemi v oblasti zdravotnictví.

4. Rada přispívá postupem podle článku 189b po konzultaci Hospodářského a sociálního výboru a Výboru regionů k dosažení cílů uvedených v tomto článku přijímáním následujících opatření:

- a) opatření k zajištění vysokých standardů kvality a bezpečnosti pro orgány a látky lidského původu, pro krev a krevní deriváty; tato opatření nebrání členským státům zachovávat nebo zavádět přísnější ochranná opatření;
- b) odchylně od článku 43 opatření v oblastech veterinární a rostlinolékařské ochrany, která mají za svůj přímý cíl ochranu zdraví obyvatelstva;

- c) stimulačních opatření, která mají za cíl ochranu a zlepšení lidského zdraví, aniž by jimi harmonizovala právní a správní předpisy členských států.

Rada může dále kvalifikovanou většinou na návrh Komise přijímat doporučení k účelům uvedeným v tomto článku.

5. Při činnosti Společenství v oblasti veřejného zdraví je plně uznávána odpovědnost členských států za organizaci zdravotnictví a poskytování zdravotní péče a služeb. Zejména opatření podle odst. 4 písm. a) se nedotýkají vnitrostátních předpisů o dárcovství nebo lékařském využití orgánů a krve.“

27. Článek 129a se nahrazuje tímto:

„Článek 129a

1. K podpoře zájmů spotřebitelů a k zajištění vysoké úrovně ochrany spotřebitele přispívá Společenství k ochraně zdraví, bezpečnosti a hospodářských zájmů spotřebitelů, jakož i k podpoře jejich práva na informace, osvětu a práva sdružovat se k ochraně svých zájmů.

2. Požadavky vyplývající z ochrany spotřebitele je třeba brát v úvahu při vymezení a provádění jiných politik a činností Společenství.

3. Společenství přispívá k dosažení cílů uvedených v odstavci 1 prostřednictvím:

- a) opatření přijatých podle článku 100a v souvislosti s vytvářením vnitřního trhu;
- b) opatření, která podporují, doplňují a sledují politiku členských států.

4. Rada přijme postupem podle článku 189b a po konzultaci Hospodářského a sociálního výboru opatření uvedená v odst. 3 písm. b).

5. Opatření přijatá podle odstavce 4 nebrání členskému státu zachovávat nebo zavádět přísnější ochranná opatření. Tato opatření musí být slučitelná s touto smlouvou. Jsou sdělována Komisi.“

28. V čl. 129c odst. 1 prvním pododstavci se první část třetí odrážky nahrazuje tímto:

„— může podporovat projekty společného zájmu, které jsou podporovány členskými státy a jsou uvedeny v rámci hlavních směrů podle první odrážky, zejména formou výzkumu jejich proveditelnosti, úvěrových záruk nebo subvencí úrokových sazeb.“

29. Článek 129d se mění takto:

a) první pododstavec se nahrazuje tímto:

„Rada přijme postupem podle článku 189b a po konzultaci Hospodářského a sociálního výboru a Výboru regionů hlavní směry a další opatření uvedená v čl. 129c odst. 1.“;

b) třetí pododstavec se zrušuje.

30. V článku 130a se druhý pododstavec nahrazuje tímto:

„Společenství se především zaměří na snižování rozdílů mezi úrovní rozvoje různých regionů a na snížení zaostalosti nejvíce znevýhodněných regionů nebo ostrovů, včetně venkovských oblastí.“

31. V článku 130e se první pododstavec nahrazuje tímto:

„Prováděcí rozhodnutí týkající se Evropského fondu pro regionální rozvoj přijímá Rada postupem podle článku 189b a po konzultaci Hospodářského a sociálního výboru a Výboru regionů.“

32. V čl. 130i odst. 1 se první pododstavec nahrazuje tímto:

„1. Rada přijme postupem podle článku 189b a po konzultaci Hospodářského a sociálního výboru víceletý rámcový program, vymezující všechny činnosti Společenství.

33. Článek 130o se nahrazuje tímto:

„Článek 130o

Na návrh Komise a po konzultaci Evropského parlamentu a Hospodářského a sociálního výboru přijme Rada kvalifikovanou většinou opatření uvedená v článku 130n.

Rada přijme postupem podle článku 189b a po konzultaci Hospodářského a sociálního výboru pravidla uvedená v člancích 130j, 130k a 130l. Přijetí doplňkových programů vyžaduje souhlas zúčastněných členských států.“

34. V článku 130r se odstavec 2 nahrazuje tímto:

„2. Politika Společenství v oblasti životního prostředí je zaměřena na vysokou úroveň ochrany, přičemž přihlíží k rozdílné situaci v jednotlivých regionech Společenství. Je založena na zásadách obezřetnosti a prevence, nápravy ohrožení životního prostředí především u zdroje a na zásadě náhrady škody znečišťovatelem.

V této souvislosti harmonizační opatření odpovídající požadavkům ochrany životního prostředí popřípadě obsahují ochrannou doložku dovolující členským státům přijmout z ekologických mimoekonomických důvodů dočasná opatření podléhající kontrole Společenství.“

35. Článek 130s se mění takto:

a) odstavec 1 se nahrazuje tímto:

„1. Rada rozhodne postupem podle článku 189b a po konzultaci Hospodářského a sociálního výboru a Výboru regionů, jakou činnost bude Společenství vyvíjet, aby bylo dosaženo cílů uvedených v článku 130r.“;

b) úvodní část odstavce 2 se nahrazuje tímto:

„2. Odchylně od rozhodovacího postupu stanoveného v odstavci 1 a aniž je dotčen článek 100a, přijme Rada jednomyslně na návrh Komise a po konzultaci Evropského parlamentu, Hospodářského a sociálního výboru a Výboru regionů.“;

c) v odstavci 3 se první pododstavec nahrazuje tímto:

„3. V ostatních oblastech přijímá Rada postupem podle článku 189b a po konzultaci Hospodářského a sociálního výboru a Výboru regionů všeobecné programy činnosti, v nichž stanoví přednostní cíle.“

36. V článku 130w se odstavec 1 se nahrazuje tímto:

„1. Aniž jsou dotčena ostatní ustanovení této smlouvy, přijme Rada postupem podle článku 189b opatření nezbytná pro dosahování cílů uvedených v článku 130u. Taková opatření mohou mít formu víceletých programů.“

37. V článku 137 se doplňuje nový pododstavec, který zní:

„Počet členů Evropského parlamentu nepřekročí sedm set.“

38. Článek 138 se mění takto:

a) v odstavci 3 se první pododstavec nahrazuje tímto:

„3. Evropský parlament vypracuje návrh na všeobecné přímé volby konané jednotně ve všech členských státech nebo podle zásad společných všem členským státům.“;

b) doplňuje se nový odstavec, který zní:

„4. Evropský parlament určí po vyžádání stanoviska Komise a s jednomyslným souhlasem Rady statut a obecné podmínky výkonu funkcí svých členů.“

39. Článek 151 se nahrazuje tímto:

„Článek 151

1. Výbor složený ze stálých zástupců členských států má za úkol připravovat práci Rady a plnit úkoly, kterými jej Rada pověří. V případech stanovených v jednacím řádu Rady může výbor vydávat procesní rozhodnutí.

2. Radě je nápomocen generální sekretariát pod vedením generálního tajemníka, vysokého zástupce pro společnou zahraniční a bezpečnostní politiku, jemuž je nápomocen náměstek generálního tajemníka odpovědný za chod generálního sekretariátu. Generálního tajemníka a náměstka generálního tajemníka jmenuje Rada jednomyslným usnesením.

Rada rozhoduje o organizaci generálního sekretariátu.

3. Rada přijme svůj jednací řád.

K provedení čl. 191a odst. 3 stanoví Rada ve svém jednacím řádu podmínky přístupu veřejnosti k dokumentům Rady. Pro účely tohoto odstavce určí Rada případy, ve kterých jedná jako normotvůrce, aby v těchto případech umožnila širší přístup k dokumentům s tím, že účinnost rozhodovacího postupu zůstane zachována. V každém případě, pokud Rada rozhoduje jako normotvůrce, zveřejní se výsledky a odůvodnění hlasování, jakož i prohlášení uvedená v zápisu.“

40. V čl. 158 odst. 2 se první a druhý pododstavec nahrazují tímto:

„2. Vlády členských států určí vzájemnou dohodou osobu, kterou zamýšlejí jmenovat předsedou Komise; toto určení schvaluje Evropský parlament.

Vlády členských států určí po dohodě s designovaným předsedou ostatní osoby, které zamýšlejí jmenovat členy Komise.“

41. V článku 163 se vkládá nový první pododstavec, který zní:

„Komise vykonává svou činnost pod politickým vedením svého předsedy.“

42. V článku 173 se třetí pododstavec nahrazuje tímto:

„Soudní dvůr je za stejných podmínek příslušný rozhodovat o žalobách podaných Evropským parlamentem, Účetním dvorem a ECB k ochraně jejich práv.“

43. Článek 188c se mění takto:

a) v odstavci 1 se druhý pododstavec nahrazuje tímto:

„Účetní dvůr předkládá Evropskému parlamentu a Radě prohlášení o věrohodnosti účetnictví a o právnosti a řádnosti souvisejících operací, které bude zveřejněno v *Úředním věstníku Evropských společenství*.“;

b) v odstavci 2 se první pododstavec nahrazuje tímto:

„2. Účetní dvůr přezkoumává právnost a řádnost příjmů a výdajů a přesvědčuje se o řádnosti finančního řízení. Podává přitom zprávy zejména o jakýchkoli nesrovnalostech.“;

c) odstavec 3 se nahrazuje tímto:

„3. Kontrola se provádí na základě účetních dokladů a podle potřeby na místě v ostatních orgánech Společenství, v prostorách jakéhokoli subjektu, který spravuje příjmy a výdaje jménem Společenství, včetně prostorů fyzických a právnických osob, které přijímají platby z rozpočtu, a v členských státech. V členských státech se kontrola provádí v součinnosti s vnitrostátními orgány kontroly účetnictví, a nemají-li tyto orgány potřebné pravomoci, v součinnosti s příslušnými vnitrostátními správami. Účetní dvůr a vnitrostátní orgány kontroly účetnictví členských států spolupracují v duchu důvěry a při uznávání vzájemné nezávislosti. Tyto orgány nebo správy sdělí Účetnímu dvoru, zda se na kontrole hodlají podílet.

Ostatní orgány Společenství, subjekty spravující příjmy a výdaje jménem Společenství, fyzické nebo právnické osoby přijímající platby z rozpočtu a vnitrostátní orgány kontroly účetnictví, nebo nemají-li potřebné pravomoci, příslušné vnitrostátní správy, předají Účetnímu dvoru na jeho žádost veškeré doklady a informace nezbytné pro splnění jeho poslání.

Právo Účetního dvora na přístup k informacím Evropské investiční banky o její činnosti při správě příjmů a výdajů Společenství upraví dohoda mezi Účetním dvorem,

bankou a Komisí. Účetní dvůr má právo na přístup k informacím, které jsou nutné pro přezkoumání příjmů a výdajů Společenství spravovaných bankou, i tehdy, pokud k takové dohodě nedojde.“

44. Článek 189b se nahrazuje tímto:

„Článek 189b

1. Odkazuje-li tato smlouva, pokud jde o přijetí aktu, na tento článek, použije se následující postup.

2. Komise předloží návrh Evropskému parlamentu a Radě.

Po obdržení stanoviska Evropského parlamentu postupuje Rada kvalifikovanou většinou takto:

- jestliže schválí veškeré změny obsažené ve stanovisku Evropského parlamentu, může přijmout navrhovaný akt v takto pozměněném znění;
- jestliže Evropský parlament nenavrhne žádné změny, může přijmout navrhovaný akt;
- v ostatních případech zaujme společný postoj a sdělí jej Evropskému parlamentu. Rada podrobně informuje Evropský parlament o důvodech, které ji vedly k zaujetí společného postoje. Komise podrobně informuje Evropský parlament o svém postoji.

Jestliže ve lhůtě tří měsíců od tohoto sdělení Evropský parlament:

- a) schválí společný postoj nebo se nevysloví, pokládá se dotyčný akt za přijatý v souladu se společným postojem;
- b) odmítne společný postoj většinou hlasů všech svých členů, pokládá se navrhovaný akt za nepřijatý;
- c) navrhne většinou hlasů všech svých členů změny společného postoje a změněný návrh postoupí Radě a Komisi, která k těmto změnám zaujme stanovisko.

3. Schválí-li Rada kvalifikovanou většinou všechny změny navržené Evropským parlamentem ve lhůtě tří měsíců od jejich obdržení, pokládá se dotyčný akt za přijatý v podobě takto změněného společného postoje; o návrzích změn, k nimž Komise zaujala odmítavé stanovisko, se však Rada usnáší jednomyslně. Neschválí-li Rada všechny změny, svolá předseda Rady po dohodě s předsedou Evropského parlamentu ve lhůtě šesti týdnů dohodovací výbor.

4. Dohodovací výbor, který se skládá ze členů Rady nebo jejich zástupců a ze stejného počtu zástupců Evropského parlamentu, má za úkol dosáhnout přijetí dohody o společném návrhu kvalifikovanou většinou členů Rady nebo jejich zástupců a většinou zástupců Evropského parlamentu. Komise se účastní jednání dohodovacího výboru a vyvíjí veškerou činnost potřebnou ke sblížení postojů Evropského parlamentu a Rady. Při plnění svého úkolu se dohodovací výbor zabývá společným postojem na základě změn navržených Evropským parlamentem.

5. Schválí-li dohodovací výbor ve lhůtě šesti týdnů od svého svolání společný návrh, mají Evropský parlament, který se usnáší nadpoloviční většinou odevzdaných hlasů, a Rada, která se usnáší kvalifikovanou většinou, ode dne tohoto schválení šest týdnů na to, aby přijaly navrhovaný akt v souladu se společným návrhem. Neschválí-li jeden z obou orgánů navržený akt, pokládá se za nepřijatý.

6. Neschválí-li dohodovací výbor společný návrh, pokládá se navrhovaný akt za nepřijatý.

7. Lhůty tří měsíců a šesti týdnů uvedené v tomto článku se prodlužují z podnětu Evropského parlamentu nebo Rady nejvýše o jeden měsíc, případně o dva týdny.“

45. Vkládá se nový článek, který zní:

„Článek 191a

1. Každý občan Unie a každá fyzická osoba s bydlištěm nebo právnická osoba se sídlem v členském státě má právo na přístup k dokumentům Evropského parlamentu, Rady a Komise, aniž jsou dotčeny zásady a podmínky stanovené v souladu s odstavci 2 a 3.

2. Obecné zásady a omezení z důvodu veřejného nebo soukromého zájmu, které upravují výkon tohoto práva na přístup k dokumentům, stanoví Rada do dvou let po vstupu Amsterodamské smlouvy v platnost postupem podle článku 189b.

3. Každý z výše uvedených orgánů stanoví ve svém jednacím řádu zvláštní ustanovení o přístupu ke svým dokumentům.“

46. V článku 198 se doplňuje nový pododstavec, který zní:

„Výbor může být konzultován Evropským parlamentem.“

47. V článku 198a se třetí pododstavec nahrazuje tímto:

„Členy výboru a stejný počet náhradníků jmenuje na čtyři roky Rada jednomyslným usnesením na návrh příslušných členských států. Mohou být jmenováni opakovaně. Člen výboru nemůže být současně členem Evropského parlamentu.“

48. V článku 198b se druhý pododstavec nahrazuje tímto:

„Přijme svůj jednací řád.“

49. Článek 198c se mění takto:

a) první pododstavec se nahrazuje tímto:

„Rada nebo Komise konzultují Výbor regionů v případech, které tato smlouva stanoví, a ve všech ostatních případech, zejména týkajících se přeshraniční spolupráce, v nichž to jeden z těchto dvou orgánů považuje za vhodné.“;

b) za třetí pododstavec se vkládá nový pododstavec, který zní:

„Výbor regionů může být konzultován Evropským parlamentem.“

50. V článku 205 se první pododstavec nahrazuje tímto:

„Komise provádí rozpočet v souladu s nařízeními přijatými k provedení článku 209 na vlastní odpovědnost a v mezích přidělených prostředků, v souladu se zásadami řádného finančního řízení. Členské státy spolupracují s Komisí, aby zajistily využití rozpočtových prostředků v souladu se zásadami řádného finančního řízení.“

51. V článku 206 se odstavec 1 nahrazuje tímto:

„1. Evropský parlament na základě doporučení Rady přijatého kvalifikovanou většinou uděluje Komisi absolutorium za provádění rozpočtu. Za tím účelem Rada a poté Evropský parlament přezkoumají závěrečný účet a finanční rozvahu, uvedené v článku 205a, a výroční zprávu Účetního dvora, k níž jsou připojeny odpovědi kontrolovaných orgánů na jeho zjištění, prohlášení uvedené v čl. 188c odst. 1 druhém pododstavci, jakož i příslušné zvláštní zprávy Účetního dvora.“

52. Článek 209a se nahrazuje tímto:

„*Článek 209a*

1. Společenství a členské státy bojují proti podvodům a jiným protiprávním jednáním ohrožujícím finanční zájmy Společenství opatřeními přijatými podle tohoto článku, která odstrašují a mohou poskytnout v členských státech účinnou ochranu.

2. Členské státy přijmou k zamezení podvodů ohrožujících finanční zájmy Společenství stejná opatření, jaká přijímají k zamezení podvodů ohrožujících jejich vlastní finanční zájmy.

3. Aniž jsou dotčena jiná ustanovení této smlouvy, koordinují členské státy svou činnost zaměřenou na ochranu finančních zájmů Společenství proti podvodům. Za tím účelem organizují s podporou Komise úzkou a pravidelnou spolupráci mezi příslušnými orgány.

4. K zajištění účinné a rovnocenné ochrany v členských státech přijímá Rada postupem podle článku 189b po konzultaci Účetního dvora opatření nezbytná k předcházení a potírání podvodů ohrožujících finanční zájmy Společenství. Použití trestního práva členských států a organizace soudnictví nejsou těmito opatřeními dotčeny.

5. Komise každoročně předkládá ve spolupráci s členskými státy Radě a Evropskému parlamentu zprávu o opatřeních, která byla přijata k provedení tohoto článku.“

53. Vkládá se nový článek, který zní:

„*Článek 213a*

1. Aniž je dotčen článek 5 Protokolu o statutu Evropského systému centrálních bank a Evropské centrální banky, přijímá Rada postupem podle článku 189b opatření k vypracování statistik, jestliže je to nezbytné k provádění činností Společenství.

2. Při vypracování statistik Společenství se dodržuje nestrannost, spolehlivost, objektivita, vědecká nezávislost, hospodárnost a důvěrnost statistických informací; hospodářským subjektům při tom nesmí vzniknout nadměrné náklady.“

54. Vkládá se nový článek, který zní:

„Článek 213b

1. Od 1. ledna 1999 se akty Společenství o ochraně fyzických osob při zpracování osobních údajů a při volném pohybu těchto údajů vztahují na orgány a subjekty založené touto smlouvou nebo na jejím základě.

2. V období přede dnem uvedeným v odstavci 1 ustaví Rada postupem podle článku 189b nezávislý kontrolní orgán pověřený dohledem nad používáním těchto aktů Společenství vůči orgánům a subjektům Společenství a případně vydá další potřebné předpisy.“

55. V článku 227 se odstavec 2 nahrazuje tímto:

„2. Ustanovení této smlouvy se vztahují na francouzské zámořské departementy, Azory, Madeiru a Kanárské ostrovy.

Avšak s ohledem na strukturální sociální a hospodářskou situaci francouzských zámořských departementů, Azor, Madeiry a Kanárských ostrovů, která je prohlubována jejich odlehlostí, ostrovní povahou, malou rozlohou, složitým povrchem a podnebím a hospodářskou závislostí na malém množství produktů, přičemž neměnnost a spolupůsobení těchto faktorů vážným způsobem ohrožuje jejich rozvoj, přijme Rada kvalifikovanou většinou na návrh Komise a po konzultaci Evropského parlamentu konkrétní opatření zaměřená zejména na vytvoření podmínek pro uplatnění této smlouvy v těchto regionech, včetně společných politik.

Při přijímání příslušných opatření uvedených v druhém pododstavci přihlédně Rada k oblastem, jako jsou celní a obchodní politika, daňová politika, svobodná pásma, zemědělská politika a politika rybolovu, podmínky pro zásobování surovinami a základním spotřebním zbožím, státní podpory a podmínky přístupu ke strukturálním fondům a horizontálním programům Společenství.

Rada přijme opatření uvedená ve druhém pododstavci s ohledem na zvláštní charakter a omezení nejvzdálenějších regionů, aniž by narušila integritu a soudržnost právního řádu Společenství, včetně vnitřního trhu a společných politik.“

56. Článek 228 se mění takto:

a) v odstavci 1 se druhý pododstavec nahrazuje tímto:

„Rada se při výkonu pravomocí svěřených jí tímto odstavcem usnáší kvalifikovanou většinou, s výjimkou případů stanovených v odstavci 2 prvním pododstavci, kdy se usnáší jednomyslně.“;

b) odstavec 2 se nahrazuje tímto:

„2. S výhradou pravomocí svěřených v této oblasti Komisi rozhoduje Rada kvalifikovanou většinou na návrh Komise o podpisu, který může být doplněn rozhodnutím o prozatímním uplatňování před vstupem v platnost, jakož i o uzavírání dohod. Rada se usnáší jednomyslně, dotýká-li se dohoda oblasti, v níž je pro přijetí

vnitřních předpisů požadována jednomyslnost, a v případě dohod uvedených v článku 238.

Odchylně od odstavce 3 se použije stejný postup i pro rozhodování o pozastavení uplatňování dohody nebo pro účely vypracování postoje, který je přijat jménem Společenství v orgánu vytvořeném dohodou na základě článku 238, pokud je tento orgán zmocněn přijímat rozhodnutí s právními účinky, s výjimkou rozhodnutí doplňujících nebo pozměňujících institucionální rámec dohody.

Evropský parlament je okamžitě a úplně informován o veškerých rozhodnutích přijatých podle tohoto odstavce, která se týkají prozatímního uplatňování nebo pozastavení platnosti dohod nebo vypracování postoje Společenství v orgánu vytvořeném dohodou podle článku 238.“

57. Vkládá se nový článek, který zní:

„Článek 236

1. Pokud bylo rozhodnuto o pozastavení hlasovacích práv zástupce vlády členského státu v souladu s čl. F.1 odst. 2 Smlouvy o Evropské unii, jsou tato hlasovací práva pozastavena i podle této smlouvy.

2. Navíc v případě, kdy bylo zjištěno v souladu s čl. F.1 odst. 1, že členský stát závažně a trvale porušuje zásady uvedené v čl. F odst. 1 Smlouvy o Evropské unii, může Rada kvalifikovanou většinou rozhodnout o pozastavení určitých práv vyplývajících z uplatňování této smlouvy v dotyčném členském státě. Při tomto rozhodování Rada přihlédně k možným důsledkům takového pozastavení pro práva a povinnosti fyzických a právnických osob.

Povinnosti dotyčného členského státu vyplývající z této smlouvy jsou pro tento stát v každém případě i nadále závazné.

3. Rada se může následně kvalifikovanou většinou usnést, že změní nebo zruší opatření přijatá podle odstavce 2, jestliže se změnila situace, která vedla k přijetí těchto opatření.

4. Při rozhodování podle odstavců 2 a 3 Rada rozhoduje bez přihlídnutí k hlasům zástupce vlády dotyčného členského státu. Odchylně od čl. 148 odst. 2 je kvalifikovaná většina vymezena jako podíl vážených hlasů zúčastněných členů Rady, který je stanoven v čl. 148 odst. 2.

Tohoto odstavce se použije i tehdy, jsou-li hlasovací práva podle odstavce 1 pozastavena. V takových případech je rozhodnutí vyžadující jednomyslnost přijato bez hlasování zástupce vlády dotyčného členského státu.“

58. Zrušují se Protokol o sociální politice a Dohoda o sociální politice k němu připojená.

59. Zrušuje se Protokol o Hospodářském a sociálním výboru a Výboru regionů.

Článek 3

Smlouva o založení Evropského společenství uhlí a oceli se mění v souladu s tímto článkem.

1. V čl. 10 odst. 2 se první a druhý pododstavec nahrazují tímto:

„2. Vlády členských států určí vzájemnou dohodou osobu, kterou zamýšlejí jmenovat předsedou Komise; toto určení schvaluje Evropský parlament.

Vlády členských států určí po dohodě s designovaným předsedou ostatní osoby, které zamýšlejí jmenovat členy Komise.“

2. V článku 13 se vkládá nový první pododstavec, který zní:

„Komise vykonává svou činnost pod politickým vedením svého předsedy.“

3. V článku 20 se doplňuje nový pododstavec, který zní:

„Počet členů Evropského parlamentu nepřekročí sedm set.“

4. Článek 21 se mění takto:

a) v odstavci 3 se první pododstavec nahrazuje tímto:

„3. Evropský parlament vypracuje návrh na všeobecné přímé volby konané jednotně ve všech členských státech nebo podle zásad společných všem členským státům.“;

b) doplňuje se nový odstavec, který zní:

„4. Evropský parlament určí po vyžádání stanoviska Komise a s jednomyslným souhlasem Rady statut a obecné podmínky výkonu funkcí svých členů.“

5. Článek 30 se nahrazuje tímto:

„Článek 30

1. Výbor složený ze stálých zástupců členských států má za úkol připravovat práci Rady a plnit úkoly, kterými jej Rada pověří. V případech stanovených v jednacím řádu Rady může výbor vydávat procesní rozhodnutí.

2. Radě je nápomocen generální sekretariát pod vedením generálního tajemníka, vysokého zástupce pro společnou zahraniční a bezpečnostní politiku, jemuž je nápomocen náměstek generálního tajemníka odpovědný za chod generálního sekretariátu. Generálního tajemníka a náměstka generálního tajemníka jmenuje Rada jednomyslným usnesením.

Rada rozhoduje o organizaci generálního sekretariátu.

3. Rada přijme svůj jednacím řád.“

6. V článku 33 se čtvrtý pododstavec nahrazuje tímto:

„Soudní dvůr je za stejných podmínek příslušný rozhodovat o žalobách podaných Evropským parlamentem a Účetním dvorem k ochraně jejich práv.“

7. Článek 45c se mění takto:

- a) v odstavci 1 se druhý pododstavec nahrazuje tímto:

„Účetní dvůr předkládá Evropskému parlamentu a Radě prohlášení o věrohodnosti účetnictví a o právnosti a řádnosti souvisejících operací, které bude zveřejněno v *Úředním věstníku Evropských společenství*.“;

- b) v odstavci 2 se první pododstavec nahrazuje tímto:

„2. Účetní dvůr přezkoumává právnost a řádnost příjmů a výdajů a přesvědčuje se o řádnosti finančního řízení. Podává přitom zprávy zejména o jakýchkoli nesrovnalostech.“;

- c) odstavec 3 se nahrazuje tímto:

„3. Kontrola se provádí na základě účetních dokladů a podle potřeby na místě v ostatních orgánech Společenství, v prostorách jakéhokoli subjektu, který spravuje příjmy a výdaje jménem Společenství, včetně prostorů fyzických a právnických osob, které přijímají platby z rozpočtu, a v členských státech. V členských státech se kontrola provádí v součinnosti s vnitrostátními orgány kontroly účetnictví, a nemají-li tyto orgány potřebné pravomoci, v součinnosti s příslušnými vnitrostátními správami. Účetní dvůr a vnitrostátní orgány kontroly účetnictví členských států spolupracují v duchu důvěry a při uznávání vzájemné nezávislosti. Tyto orgány nebo správy sdělí Účetnímu dvoru, zda se na kontrole hodlají podílet.

Ostatní orgány Společenství, subjekty spravující příjmy a výdaje jménem Společenství, fyzické nebo právnické osoby přijímající platby z rozpočtu a vnitrostátní orgány kontroly účetnictví, nebo nemají-li potřebné pravomoci, příslušné vnitrostátní správy, předají Účetnímu dvoru na jeho žádost veškeré doklady a informace nezbytné pro splnění jeho poslání.

Právo Účetního dvora na přístup k informacím Evropské investiční banky o její činnosti při správě příjmů a výdajů Společenství upraví dohoda mezi Účetním dvorem, bankou a Komisí. Účetní dvůr má právo na přístup k informacím, které jsou nutné pro přezkoumání příjmů a výdajů Společenství spravovaných bankou, i tehdy, pokud k takové dohodě nedojde.“

8. V článku 78c se první pododstavec se nahrazuje tímto:

„Komise provádí rozpočet v souladu s nařízeními vydanými k provedení článku 78h na vlastní odpovědnost a v mezích přidělených prostředků, v souladu se zásadami řádného finančního řízení. Členské státy spolupracují s Komisí, aby zajistily využití rozpočtových prostředků v souladu se zásadami řádného finančního řízení.“

9. V článku 78g se odstavec 1 nahrazuje tímto:

„1. Evropský parlament na základě doporučení Rady přijatého kvalifikovanou většinou uděluje Komisi absolutorium za provádění rozpočtu. Za tím účelem Rada a poté Evropský parlament přezkoumají závěrečný účet a finanční rozvahu, uvedené v článku 78d, a výroční zprávu Účetního dvora, k níž jsou připojeny odpovědi kontrolovaných orgánů na jeho zjištění, prohlášení uvedené v čl. 45c odst. 1 druhém pododstavci, jakož i příslušné zvláštní zprávy Účetního dvora.“

10. Vkládá se nový článek, který zní:

„Článek 96

1. Pokud bylo rozhodnuto o pozastavení hlasovacích práv zástupce vlády členského státu v souladu s čl. F.1 odst. 2 Smlouvy o Evropské unii, jsou tato hlasovací práva pozastavena i podle této smlouvy.

2. Navíc v případě, kdy bylo zjištěno v souladu s čl. F.1 odst. 1, že členský stát závažně a trvale porušuje zásady uvedené v čl. F odst. 1 Smlouvy o Evropské unii, může Rada kvalifikovanou většinou rozhodnout o pozastavení určitých práv vyplývajících z uplatňování této smlouvy v dotyčném členském státě. Při tomto rozhodování Rada přihlédne k možným důsledkům takového pozastavení pro práva a povinnosti fyzických a právnických osob.

Povinnosti dotyčného členského státu vyplývající z této smlouvy jsou pro tento stát v každém případě i nadále závazné.

3. Rada se může následně kvalifikovanou většinou usnést, že změní nebo zruší opatření přijatá podle odstavce 2, jestliže se změnila situace, která vedla k přijetí těchto opatření.

4. Při rozhodování podle odstavců 2 a 3 Rada rozhoduje bez přihlédnutí k hlasům zástupce vlády dotyčného členského státu. Odchylně od čl. 28 odst. 4 je kvalifikovaná většina vymezena jako podíl vážených hlasů dotyčných členů Rady, který je stanoven v čl. 28 odst. 4.

Tohoto odstavce se použije i tehdy, jsou-li hlasovací práva podle odstavce 1 pozastavena. V takových případech je rozhodnutí vyžadující jednomyslnost přijato bez hlasování zástupce vlády dotyčného členského státu.“

Článek 4

Smlouva o založení Evropského společenství pro atomovou energii se mění v souladu s tímto článkem.

1. V článku 107 se doplňuje nový pododstavec, který zní:

„Počet poslanců Evropského parlamentu nepřekročí sedm set.“

2. Článek 108 se mění takto:

a) v odstavci 3 se první pododstavec nahrazuje tímto:

„3. Evropský parlament vypracuje návrh na všeobecné přímé volby konané jednotně ve všech členských státech nebo podle zásad společných všem členským státům.“;

b) doplňuje se nový odstavec, který zní:

„4. Evropský parlament určí po vyžádání stanoviska Komise a s jednomyslným souhlasem Rady statut a obecné podmínky výkonu funkcí svých členů.“

3. Článek 121 se nahrazuje tímto:

„Článek 121

1. Výbor složený ze stálých zástupců členských států má za úkol připravovat práci Rady a plnit úkoly, kterými jej Rada pověří. V případech stanovených v jednacím řádu Rady může výbor vydávat procesní rozhodnutí.

2. Radě je nápomocen generální sekretariát pod vedením generálního tajemníka, vysokého zástupce pro společnou zahraniční a bezpečnostní politiku, jemuž je nápomocen náměstek generálního tajemníka odpovědný za chod generálního sekretariátu. Generálního tajemníka a náměstka generálního tajemníka jmenuje Rada jednomyslným usnesením.

Rada rozhoduje o organizaci generálního sekretariátu.

3. Rada přijme svůj jednací řád.“

4. V čl. 127 odst. 2 se první a druhý pododstavec nahrazují tímto:

„2. Vlády členských států určí vzájemnou dohodou osobu, kterou zamýšlejí jmenovat předsedou Komise; toto určení schvaluje Evropský parlament.

Vlády členských států určí po dohodě s designovaným předsedou ostatní osoby, které zamýšlejí jmenovat členy Komise.“

5. V článku 132 se vkládá nový první pododstavec:

„Komise vykonává svou činnost pod politickým vedením svého předsedy.“

6. V článku 146 se třetí pododstavec nahrazuje tímto:

„Soudní dvůr je za stejných podmínek příslušný rozhodovat o žalobách podaných Evropským parlamentem a Účetním dvorem k ochraně jejich práv.“

7. Článek 160c se mění takto:

a) v odstavci 1 se druhý pododstavec nahrazuje tímto:

„Účetní dvůr předkládá Evropskému parlamentu a Radě prohlášení o věrohodnosti účetnictví a o právnosti a řádnosti souvisejících operací, které bude zveřejněno v *Úředním věstníku Evropských společenství*.“;

b) v odstavci 2 se první pododstavec nahrazuje tímto:

„2. Účetní dvůr přezkoumává právnost a řádnost příjmů a výdajů a přesvědčuje se o řádnosti finančního řízení. Podává přitom zprávy zejména o jakýchkoli nesrovnalostech.“;

c) odstavec 3 se nahrazuje tímto:

„3. Kontrola se provádí na základě účetních dokladů a podle potřeby na místě v ostatních orgánech Společenství, v prostorách jakéhokoli subjektu, který spravuje

příjmy a výdaje jménem Společenství, včetně prostorů fyzických a právnických osob, které přijímají platby z rozpočtu, a v členských státech. V členských státech se kontrola provádí v součinnosti s vnitrostátními orgány kontroly účetnictví, a nemají-li tyto orgány potřebné pravomoci, v součinnosti s příslušnými vnitrostátními správami. Účetní dvůr a vnitrostátní orgány kontroly účetnictví členských států spolupracují v duchu důvěry a při uznávání vzájemné nezávislosti. Tyto orgány nebo správy sdělí Účetnímu dvoru, zda se na kontrole hodlají podílet.

Ostatní orgány Společenství, subjekty spravující příjmy a výdaje jménem Společenství, fyzické nebo právnické osoby přijímající platby z rozpočtu a vnitrostátní orgány kontroly účetnictví, nebo nemají-li potřebné pravomoci, příslušné vnitrostátní správy, předají Účetnímu dvoru na jeho žádost veškeré doklady a informace nezbytné pro splnění jeho poslání.

Právo Účetního dvora na přístup k informacím Evropské investiční banky o její činnosti při správě příjmů a výdajů Společenství upraví dohoda mezi Účetním dvorem, bankou a Komisí. Účetní dvůr má právo na přístup k informacím, které jsou nutné pro přezkoumání příjmů a výdajů Společenství spravovaných bankou, i tehdy, pokud k takové dohodě nedojde.“

8. V článku 170 se doplňuje nový pododstavec, který zní:

„Výbor může být konzultován Evropským parlamentem.“

9. V článku 179 se první pododstavec nahrazuje tímto:

„Komise provádí rozpočet v souladu s nařízeními vydanými k provedení článku 183 na vlastní odpovědnost a v mezích přidělených prostředků, v souladu se zásadami řádného finančního řízení. Členské státy spolupracují s Komisí, aby zajistily využití rozpočtových prostředků v souladu se zásadami řádného finančního řízení.“

10. V článku 180b se odstavec 1 nahrazuje tímto:

„1. Evropský parlament na základě doporučení Rady přijatého kvalifikovanou většinou uděluje Komisi absolutorium za provádění rozpočtu. Za tím účelem Rada a poté Evropský parlament přezkoumají závěrečný účet a finanční rozvahu, uvedené v článku 179a, a výroční zprávu Účetního dvora, k níž jsou připojeny odpovědi kontrolovaných orgánů na jeho zjištění, prohlášení uvedené v čl. 160c odst. 1 druhém pododstavci, jakož i příslušné zvláštní zprávy Účetního dvora.“

11. Vkládá se nový článek, který zní:

„Článek 204

1. Pokud bylo rozhodnuto o pozastavení hlasovacích práv zástupce vlády členského státu v souladu s čl. F.1 odst. 2 Smlouvy o Evropské unii, jsou tato hlasovací práva pozastavena i podle této smlouvy.

2. Navíc v případě, kdy bylo zjištěno v souladu s čl. F.1 odst. 1, že členský stát závažně a trvale porušuje zásady uvedené v čl. F odst. 1 Smlouvy o Evropské unii, může Rada kvalifikovanou většinou rozhodnout o pozastavení určitých práv vyplývajících z uplatňování

této smlouvy v dotyčném členském státě. Při tomto rozhodování Rada přihlédne k možným důsledkům takového pozastavení pro práva a povinnosti fyzických a právnických osob.

Povinnosti dotyčného členského státu vyplývající z této smlouvy jsou pro tento stát v každém případě i nadále závazné.

3. Rada se může následně kvalifikovanou většinou usnést, že změní nebo zruší opatření přijatá podle odstavce 2, jestliže se změnila situace, která vedla k přijetí těchto opatření.

4. Při rozhodování podle odstavců 2 a 3 Rada rozhoduje bez přihlédnutí k hlasům zástupce vlády dotyčného členského státu. Odchylně od čl. 118 odst. 2 je kvalifikovaná většina vymezena jako podíl vážených hlasů zúčastněných členů Rady, který je stanoven v čl. 118 odst. 2.

Tohoto odstavce se použije i tehdy, jsou-li hlasovací práva podle odstavce 1 pozastavena. V takových případech je rozhodnutí vyžadující jednomyslnost přijato bez hlasování zástupce vlády dotyčného členského státu.“

Článek 5

Akt o volbě poslanců Evropského parlamentu v přímých všeobecných volbách připojený k rozhodnutí Rady ze dne 20. září 1976 se mění v souladu s tímto článkem.

1. V článku 2 se doplňuje nový pododstavec, který zní:

„Pokud bude tento článek změněn, musí počet poslanců volených v jednotlivých členských státech zajistit odpovídající zastoupení lidu států sdružených ve Společenství.“

2. V čl. 6 odst. 1 se za pátou odrážku vkládá nová odrážka, která zní:

„— člena Výboru regionů,“.

3. V článku 7 se odstavec 2 nahrazuje tímto:

„2. Do nabytí účinnosti jednotného volebního postupu nebo postupu založeného na společných zásadách a s ohledem na ostatní ustanovení tohoto aktu upraví volební postup každý členský stát vnitrostátními předpisy.“

4. Článek 11 se nahrazuje tímto:

„Do nabytí účinnosti jednotného volebního postupu nebo postupu založeného na společných zásadách uvedeného v článku 7, ověřuje Evropský parlament mandáty poslanců. K tomuto účelu přihlíží k výsledkům úředně vyhlášeným členskými státy a rozhoduje všechny spory, které vznikají na základě tohoto aktu a které nevznikají na základě ustanovení vnitrostátních předpisů, na něž tento akt odkazuje.“

5. V článku 12 se odstavec 1 se nahrazuje tímto:

„1. Do nabytí účinnosti jednotného volebního postupu nebo postupu založeného na společných zásadách uvedeného v článku 7 a s ohledem na ostatní ustanovení tohoto aktu

stanoví každý členský stát vhodné postupy pro zaplnění kteréhokoli místa, jež se uprázdní během pětiletého funkčního období uvedeného v článku 3, na zbytek tohoto období.“

ČÁST DRUHÁ

ZJEDNODUŠENÍ

Článek 6

Smlouva o založení Evropského společenství, včetně příloh a protokolů k této smlouvě, se mění v souladu s tímto článkem za účelem vypustit neúčinná ustanovení Smlouvy a v důsledku toho upravit znění některých jejích ustanovení.

I. ZNĚNÍ ČLÁNKŮ SMLOUVY

1. V čl. 3 písm. a) se slovo „odstranění“ nahrazuje slovem „zákaz“.
2. Článek 7 se zrušuje.
3. Článek 7a se mění takto:
 - a) dosavadní první a druhý pododstavec se označují jako odstavce 1 a 2;
 - b) v novém odstavci 1 se zrušují odkazy „7b“, „čl. 70 odst. 1“ a „a 100b“; před citací článku 100a se čárka nahrazuje slovem „a“;
 - c) doplňuje se nový odstavec 3 s obsahem čl. 7b druhého pododstavce, který zní:

„3. Na návrh Komise stanoví Rada kvalifikovanou většinou obecné zásady a podmínky nezbytné k zajištění vyváženého pokroku ve všech dotyčných odvětvích.“
4. Článek 7b se zrušuje.
5. Článek 8b se mění takto:
 - a) v odstavci 1 se slova „, kterou přijme Rada jednomyslně do 31. prosince 1994“ nahrazují slovem „přijaté“;
 - b) v odstavci 2 první větě se odkaz „čl. 138 odst. 3“ nahrazuje odkazem „čl. 138 odst. 4“;
 - c) v odstavci 2 druhé větě se slova „, kterou přijme Rada jednomyslně do 31. prosince 1993“ nahrazují slovem „přijaté“.
6. V druhé větě článku 8c se slova „V období do 31. prosince 1993 sjednají členské státy mezi sebou“ nahrazují slovy „Členské státy mezi sebou sjednají“
7. V čl. 8e prvním pododstavci se zrušují slova „do 31. prosince 1993 a potom“.
8. V čl. 9 odst. 2 se slova „Ustanovení kapitoly 1 oddílu prvního a kapitoly 2“ nahrazují slovy „Ustanovení článku 12 a kapitoly 2“.

9. V článku 10 se zrušuje odstavec 2 a označení odstavce 1.
10. Článek 11 se zrušuje.
11. V kapitole 1 „Celní unie“ se vypouští záhlaví „Oddíl 1 – Odstraňování cel mezi členskými státy“.
12. Článek 12 se nahrazuje tímto:

„Článek 12

Dovozní nebo vývozní cla a poplatky s rovnocenným účinkem jsou mezi členskými státy zakázány. Tento zákaz se použije také na cla daňové povahy.“
13. Články 13 až 17 se zrušují.
14. Záhlaví „Oddíl 2 – Zavedení společného celního sazebníku“ se zrušuje.
15. Články 18 až 27 se zrušují.
16. Článek 28 se nahrazuje tímto:

„Článek 28

Společný celní sazebník stanoví Rada kvalifikovanou většinou na návrh Komise.“
17. V úvodní části článku 29 se slova „tohoto oddílu“ nahrazují slovy „této kapitoly“.
18. V názvu kapitoly 2 se slovo „odstraňování“ nahrazuje slovem „zákaz“.
19. Článek 30 se nahrazuje tímto:

„Článek 30

Množstevní omezení dovozu, jakož i veškerá opatření s rovnocenným účinkem, jsou zakázána.“
20. Články 31, 32 a 33 se zrušují.
21. V článku 34 se zrušuje odstavec 2 a označení odstavce 1.
22. Článek 35 se zrušuje.
23. V článku 36 se slova „Články 30 až 34“ nahrazují slovy „Články 30 a 34“.
24. Článek 37 se mění takto:
 - a) v odstavci 1 prvním pododstavci se zrušují slovo „postupně“ a slova „na konci přechodného období“;
 - b) v odstavci 2 se slovo „odstranění“ nahrazuje slovem „zákazu“;

- c) odstavce 3, 5 a 6 se zrušují a dosavadní odstavec 4 se označuje jako odstavec 3;
 - d) v novém odstavci 3 se zrušují slova „a to s přihlédnutím k míře úprav, které mohou být provedeny, a ke stupni specializace“ a čárka před těmito slovy se nahrazuje tečkou.
25. Článek 38 se mění takto:
- a) v odstavci 3 první větě se odkaz na přílohu II nahrazuje odkazem na přílohu I a druhá věta začínající slovy „Do dvou let od vstupu...“ se zrušuje;
 - b) v odstavci 4 se zrušují slova „členských států.“
26. Článek 40 se mění takto:
- a) odstavec 1 se zrušuje a dosavadní odstavce 2, 3 a 4 se označují jako odstavce 1, 2 a 3;
 - b) v novém odst. 1 prvním pododstavci se slova „se zřídí“ nahrazují slovy „se zřizuje“;
 - c) v novém odstavci 2 se odkaz „odstavce 2“ nahrazuje odkazem „odstavce 1“;
 - d) v novém odstavci 3 se odkaz „odstavce 2“ nahrazuje odkazem „odstavce 1“;
27. Článek 43 se mění takto:
- a) v odstavci 2 třetím pododstavci se slova „v průběhu dvou prvních etap jednomyslně, později kvalifikovanou většinou,“ nahrazují slovy „kvalifikovanou většinou“;
 - b) v odstavcích 2 a 3 se odkaz „čl. 40 odst. 2“ nahrazuje odkazem „čl. 40 odst. 1“.
28. Články 44, 45 a 47 se zrušují.
29. V čl. 48 odst. 1 se slova „Nejpozději na konci přechodného období bude zajištěn“ nahrazují slovy „Bude zajištěn“.
30. Článek 49 se mění takto:
- a) v úvodní části se slova „Po vstupu stávající Smlouvy v platnost vydá Rada“ nahrazují slovy „Rada přijme“ a slovo „postupnému“ se zrušuje;
 - b) v písmenech b) a c) se zrušují slova „systematické a postupné“.
31. V článku 52 se první pododstavec mění takto:
- a) v první větě se slova „v průběhu přechodného období postupně odstraněna“ nahrazují slovem „zakázána“;
 - b) ve druhé větě se slova „postupně odstraněna“ nahrazují slovem „zakázána“.
32. Článek 53 se zrušuje.
33. Článek 54 se mění takto:

- a) odstavec 1 se zrušuje a dosavadní odstavce 2 a 3 se označují jako odstavce 1 a 2;
 - b) v novém odstavci 1 se slova „K provedení obecného programu, a nebo, pokud takový program neexistuje, k dosažení příslušné etapy zavádění“ nahrazují slovy „K zavedení“.
34. V čl. 59 prvním pododstavci se slova „v průběhu přechodného období postupně odstraněna“ nahrazují slovem „zakázána“.
35. V čl. 61 odst. 2 se zrušuje slovo „postupnou“.
36. Článek 62 se zrušuje.
37. Článek 63 se mění takto:
- a) odstavec 1 se zrušuje a dosavadní odstavce 2 a 3 se označují jako odstavce 1 a 2;
 - b) v novém odstavci 1 se slova „K provádění obecného programu, a nebo pokud takový program neexistuje, k dosažení určité etapy“ nahrazují slovy „K dosažení“ a slova „do konce první etapy jednomyslně a později kvalifikovanou většinou“ nahrazují slovy „kvalifikovanou většinou“;
 - c) v novém odstavci 2 se slova „Návrhy a rozhodnutí uvedené v odstavcích 1 a 2“ nahrazují slovy „Směrnice uvedené v odstavci 1“.
38. V čl. 64 odst. 1 se odkaz „čl. 63 odst. 2“ nahrazuje odkazem „čl. 63 odst.1“.
39. Články 67 až 73a, 73e a 73h se zrušují.
40. V článku 75 se zrušuje odstavec 2 a dosavadní odstavec 3 se označuje jako odstavec 2.
41. V článku 76 se slova „ke dni vstupu této smlouvy v platnost“ nahrazují slovy „k 1. lednu 1958 nebo pro přistupující státy ke dni přistoupení“.
42. Článek 79 se mění takto:
- a) v odstavci 1 se slova „Nejpozději do konce druhé etapy bude v dopravě uvnitř Společenství odstraněna“ nahrazují slovy „V dopravě uvnitř Společenství bude odstraněna“;
 - b) v odstavci 3 se zrušují slova „do dvou let od vstupu této smlouvy v platnost“.
43. V čl. 80 odst. 1 se slova „Počínaje druhou etapou je v dopravě uvnitř Společenství zakázáno“ nahrazují slovy „V dopravě uvnitř Společenství je zakázáno“.
44. V článku 83 se slova „aniž je dotčena pravomoc skupiny pro dopravu Hospodářského a sociálního výboru.“ nahrazují slovy „aniž jsou dotčeny pravomoci Hospodářského a sociálního výboru.“.
45. V čl. 84 odst. 2 druhém pododstavci se slova „procesní ustanovení čl. 75 odst. 1 a 3“ nahrazují slovy „procesní ustanovení článku 75“.

46. V článku 87 se dva pododstavce odstavce 1 slučují v jediný odstavec, který zní:
- „1. Nařízení nebo směrnice potřebné k provedení zásad vytyčených v člancích 85 a 86 přijímá Rada kvalifikovanou většinou na návrh Komise a po konzultaci Evropského parlamentu.“
47. V čl. 89 odst. 1 se zrušují slova „, jakmile se ujme svých funkcí,“.
48. Za článkem 90 se zrušuje záhlaví „Oddíl 2 – Dumping“.
49. Článek 91 se zrušuje.
50. Před článkem 92 se záhlaví „Oddíl 3“ nahrazuje záhlavím „Oddíl 2“.
51. V čl. 92 odst. 3 písm. c) se zrušuje druhá věta začínající slovy „Ní méně podpory poskytované pro stavbu lodí...“ a končící slovy „vůči třetím zemím, nestanoví jinak;“ a na konci zbývající části písm. c) je středník.
52. V článku 95 se zrušuje třetí pododstavec.
53. Články 97 a 100b se zrušují.
54. V čl. 101 druhém pododstavci se slova „, a to v průběhu první etapy jednomyslně a později kvalifikovanou většinou“ nahrazují slovy „kvalifikovanou většinou“.
55. V čl. 109e odst. 2 písm. a) první odrážce se zrušují slova „,aniž je dotčen článek 73e,“.
56. Článek 109f se mění takto:
- v odst. 1 druhém pododstavci se slova „, na doporučení buď Výboru guvernérů centrálních bank členských států (dále jen „Výbor guvernérů“), nebo na doporučení Rady EMI,“ nahrazují slovy „na doporučení Rady EMI“;
 - v odstavci 1 se zrušuje čtvrtý pododstavec, který stanoví „Výbor guvernérů bude na začátku druhé etapy rozpuštěn.“;
 - v odstavci 8 se zrušuje druhý pododstavec, který stanoví „Tam, kde tato smlouva předpokládá konzultativní úlohu EMI, je třeba před 1. lednem 1994 odkazy na EMI chápat jako odkazy na Výbor guvernérů.“.
57. Článek 112 se mění takto:
- v odst. 1 prvním pododstavci se zrušují slova „před uplynutím přechodného období“;
 - v odst. 1 druhém pododstavci se slova „, a to do konce druhé etapy jednomyslně a později kvalifikovanou většinou“ nahrazují slovy „kvalifikovanou většinou“.
58. V čl. 129c odst. 1 prvním pododstavci třetí odrážce se slova „Fondu soudržnosti, jenž bude podle článku 130d zřízen nejpozději do 31. prosince 1993“ nahrazují slovy „Fondu soudržnosti zřízeného podle článku 130d“.

59. V čl. 130d druhém pododstavci se slova „Rada tímž postupem zřídí do 31. prosince 1993 Fond soudržnosti, který“ nahrazují slovy „Fond soudržnosti zřízený Radou podle téhož postupu“.
60. V čl. 130s odst. 5 druhé odrážce se slova „Fondu soudržnosti, který bude zřízen nejpozději do 31. prosince 1993 podle článku 130d“ nahrazují slovy „Fondu soudržnosti zřízeného podle článku 130d“.
61. V čl. 130w odst. 3 se zrušuje slovo „hospodářským“.
62. V čl. 131 prvním pododstavci se zrušují slova „Belgii“ a „Itálii“ a odkaz na přílohu IV se nahrazuje odkazem na přílohu II.
63. Článek 133 se mění takto:
- a) v odstavci 1 se slova „zcela odstraněna“ nahrazují slovem „zakázána“ a slova „postupně odstraňována“ se nahrazují slovem „zakázána“;
 - b) v odstavci 2 se slova „postupně odstraněna“ nahrazují slovem „zakázána“ a odkazy na články 13, 14, 15 a 17 se zrušují, odstavec proto končí slovy „v souladu s článkem 12“;
 - c) v odst. 3 druhém pododstavci se slova „však budou postupně snižována až na“ nahrazují slovy „nesmějí přesáhnout“ a druhá věta začínající slovy „Procentní sazby a harmonogram“ a končící slovy „stejně zboží z ostatních členských států Společenství“ se zrušuje;
 - d) v odstavci 4 se zrušují slova „již ke dni vstupu této smlouvy v platnost“.
64. Článek 136 se nahrazuje tímto:

„Článek 136

Rada jednomyslně na základě zkušeností získaných z přidružení zemí a území ke Společenství a zásad vymezených touto smlouvou stanoví podrobnosti a postup přidružování zemí a území ke Společenství.“

65. Článek 138 se mění tak, aby zahrnoval článek 1, článek 2 ve znění článku 5 této smlouvy a čl. 3 odst. 1 Aktu o volbě poslanců Evropského parlamentu v přímých všeobecných volbách připojeného k rozhodnutí Rady ze dne 20. září 1976; příloha II tohoto aktu zůstává v platnosti:
- a) místo odstavců 1 a 2, které pozbyly účinnosti na základě článku 14 Aktu o volbě poslanců Evropského parlamentu v přímých všeobecných volbách, se vkládá znění článků 1 a 2 tohoto aktu jako odstavce 1 a 2; nové odstavce 1 a 2 znějí:
 - „1. Poslanci zastupující v Evropském shromáždění lid členských států sdružených ve Společenství jsou voleni v přímých všeobecných volbách.
 2. Počet poslanců volených v jednotlivých členských státech je následující:

Belgie	25
Dánsko	16
Německo	99
Řecko	25
Španělsko	64
Francie	87
Irsko	15
Itálie	87
Lucembursko	6
Nizozemsko	31
Rakousko	21
Portugalsko	25
Finsko	16
Švédsko	22
Spojené království	87.

Pokud bude tento odstavec změněn, musí počet poslanců volených v jednotlivých členských státech zajistit odpovídající zastoupení lidu států sdružených ve Společenství.“

- b) za nové odstavce 1 a 2 se vkládá znění čl. 3 odst. 1 zmíněného aktu jako odstavec 3; nový odstavec 3 zní:

„3. Poslanci jsou voleni na období pěti let.“;

- c) dosavadní odstavec 3 ve znění článku 2 této smlouvy se označuje jako odstavec 4;

- d) odstavec 4 připojený podle článku 2 této smlouvy se označuje jako odstavec 5.

66. V článku 158 se zrušuje odstavec 3.

67. V čl. 166 prvním pododstavci se slova „ode dne přistoupení“ nahrazují slovy „od 1. ledna 1995“.

68. V čl. 188b odst. 3 se zrušuje druhý pododstavec začínající slovy „Čtyři členové Účetního dvora...“.

69. V článku 197 se zrušuje druhý pododstavec začínající slovy „Zahrnuje zejména“.

70. V článku 207 se zrušují druhý, třetí, čtvrtý a pátý pododstavec.
71. Namísto článku 212 se vkládá znění čl. 24 odst. 1 druhého pododstavce Smlouvy o vytvoření jednotné Rady a jednotné Komise Evropských společenství; nový článek 212 tedy zní:
- „Článek 212*
- Rada přijme kvalifikovanou většinou na návrh Komise a po konzultaci dalších zúčastněných orgánů služební řád úředníků Evropských společenství a pracovní řád jiných zaměstnanců těchto společenství.“
72. Namísto článku 218 se vkládá upravené znění čl. 28 odst. 1 Smlouvy o vytvoření jednotné Rady a jednotné Komise Evropských společenství; nový článek 218 tedy zní:
- „Článek 218*
- Evropská společenství požívají na území členských států výsad a imunit nezbytných k plnění svých úkolů za podmínek stanovených v Protokolu ze dne 8. dubna 1965 o výsadách a imunitách Evropských společenství. Totéž platí pro Evropskou centrální banku, Evropský měnový institut a Evropskou investiční banku.“
73. V článku 221 se slova „Ve lhůtě tří let od vstupu této smlouvy v platnost poskytnou členské státy“ nahrazují slovy „Členské státy poskytnou“.
74. V článku 223 se slučují odstavce 2 a 3 a nahrazují se tímto:
- „2. Rada může na návrh Komise změnit seznam výrobků, na něž se vztahuje odst. 1 písm. b), vypracovaný dne 15. dubna 1958.“
75. Článek 226 se zrušuje.
76. Článek 227 se mění takto:
- a) v odstavci 3 se odkaz na přílohu IV nahrazuje odkazem na přílohu II;
- b) za odstavec 4 se vkládá nový odstavec, který zní:
- „5. Ustanovení této smlouvy se vztahují na Ålandy v souladu s protokolem č. 2 Aktu o podmínkách přistoupení Rakouské republiky, Finské republiky a Švédského království.“;
- c) dosavadní odstavec 5 se označuje jako odstavec 6 a písmeno d) tohoto odstavce týkající se Åland se zrušuje.
77. V čl. 229 prvním pododstavci se slova „s orgány Organizace spojených národů, jejími odbornými organizacemi a s orgány Všeobecné dohody o clech a obchodu“ nahrazují slovy „s orgány Organizace spojených národů a jejími odbornými organizacemi.“
78. V čl. 234 prvním pododstavci se slova „před vstupem této smlouvy v platnost“ nahrazují slovy „před 1. lednem 1958 nebo pro přistupující státy přede dnem jejich přistoupení“.
79. Záhloví před článkem 241 ve znění „Ustavení orgánů“ se zrušuje.

80. Zrušují se články 241 až 246.

81. K článku 248 se připojuje nový pododstavec, který zní:

„V souladu se smlouvami o přistoupení mají rovněž dánské, anglické, finské, řecké, irské, portugalské, španělské a švédské znění této smlouvy stejnou platnost.“

II. PŘÍLOHY

1. Příloha I „Seznamy A až G podle článků 19 a 20 Smlouvy“ se zrušuje.
2. Dosavadní příloha II „Seznam podle článku 38 Smlouvy“ se označuje jako příloha I a odkaz „v příloze II Smlouvy“ pod čísly ex 22.08 a ex 22.09 se nahrazuje odkazem „v příloze I Smlouvy“.
3. Příloha III „Seznam neviditelných operací podle článku 73h Smlouvy“ se zrušuje.
4. Dosavadní příloha IV „Zámořské země a území, na něž se vztahuje část čtvrtá Smlouvy“ se označuje jako příloha II. Je aktualizována a zní:

„Příloha II

ZÁMOŘSKÉ ZEMĚ A ÚZEMÍ,

na něž se vztahuje část čtvrtá Smlouvy

- Grónsko,
- Nová Kaledonie a závislá území,
- Francouzská Polynésie,
- Francouzská jižní a antarktická území,
- ostrovy Wallis a Futuna,
- Mayotte,
- Saint-Pierre a Miquelon,
- Aruba,
- Nizozemské Antily:
 - Bonaire,
 - Curaçao,
 - Saba,
- Anguilla,
- Kajmanské ostrovy,
- Falklandy,
- Jižní Georgie a Jižní Sandwichovy ostrovy,
- Montserrat,
- Pitcairn,
- Svatá Helena a závislá území,
- Britské území v Antarktidě,
- Britské indickooceánské území,
- Turks a Caicos,
- Britské Panenské ostrovy,
- Bermudy.“

- Sint Eustatius,
- Sint Maarten,

III. PROTOKOLY A DALŠÍ AKTY

1. Zrušují se následující protokoly a akty:
 - a) Protokol pozměňující Protokol o výsadách a imunitách Evropských společenství;
 - b) Protokol o německém vnitřním obchodu a souvisejících otázkách;
 - c) Protokol o určitých pravidlech týkajících se Francie;
 - d) Protokol o Lucemburském velkovévodství;
 - e) Protokol o režimu, který se vztahuje na výrobky spadající do pravomoci Evropského společenství uhlí a oceli vůči Alžírsku a zámořským departementům Francouzské republiky;
 - f) Protokol o minerálních olejích a některých jejich derivátech;
 - g) Protokol o použití Smlouvy o založení Evropského společenství na mimoevropské části Nizozemského království;
 - h) Prováděcí úmluva o přidružení zámořských zemí a území ke Společenství:
 - Protokol o celních kvótách pro dovoz banánů (ex 08.01 Bruselské nomenklatury);
 - Protokol o celních kvótách pro dovoz nepražené kávy (ex 09.01 Bruselské nomenklatury).
2. Na konci Protokolu o statutu Evropské investiční banky se vypouští seznam signatářů.
3. Protokol o statutu Soudního dvora Evropského společenství se mění takto:
 - a) zrušují se slova „JMENOVALY za tím účelem svými zplnomocněnými zástupci:“ a seznam hlav státu a jejich zplnomocněných zástupců;
 - b) zrušují se slova „KTERĚ si vyměnili své plné moci, shledali je v dobré a náležité formě a“ a zbývající pododstavec zní: „SE DOHODLY na dále uvedených ustanoveních, která se připojují ke Smlouvě o založení Evropského společenství.“;
 - c) v článku 3 se doplňuje jako čtvrtý pododstavec upravené znění článku 21 Protokolu o výsadách a imunitách Evropských společenství; tento nový pododstavec zní:

„Články 12 až 15 a 18 Protokolu o výsadách a imunitách Evropských společenství se vztahují na soudce, generální advokáty, tajemníka a asistenty zpravodajů při Soudním dvoru, aniž jsou dotčena ustanovení týkající se soudní imunity soudců, která jsou uvedena v předchozích pododstavcích.“;

- d) článek 57 se zrušuje;
 - e) závěrečná formulace „NA DŮKAZ ČEHOŽ připojili podepsaní zplnomocnění zástupci k tomuto protokolu své podpisy“ se vypouští;
 - f) seznam signatářů se vypouští.
4. V článku 40 Protokolu o statutu evropského systému centrálních bank a Evropské centrální banky se zrušují slova „připojeném ke Smlouvě o vytvoření jednotné Rady a jednotné Komise Evropských společenství“.
5. V článku 21 Protokolu a statutu Evropského měnového institutu se zrušují slova „připojeném ke Smlouvě o vytvoření jednotné Rady a jednotné Komise Evropských společenství“.
6. Protokol o Itálii se mění takto:
- a) v posledním odstavci začínajícím slovy „UZNÁVAJÍ zejména, že v případě...“ se odkazy na články 108 a 109 nahrazují odkazy na články 109h a 109i;
 - b) seznam signatářů se vypouští.
7. Protokol o zboží pocházejícím a dováženém z určitých zemí, které v některém členském státě podléhá zvláštnímu dovoznímu režimu se mění takto:
- a) v úvodní části bodu 1:
 - se slova „který se ke dni vstupu Smlouvy v platnost“ nahrazují slovy „který se ke dni 1. ledna 1958“;
 - za slovy „na dovoz“ následuje ihned znění písmene a); výsledné znění je:
„na dovoz do zemí Beneluxu pro zboží pocházející a dovážené ze Surinamu nebo z Nizozemských Antil;“;
 - b) v bodu 1 se zrušují písmena a), b) a c);
 - c) v bodu 3 se slova „Do konce prvního roku po vstupu Smlouvy v platnost sdělí členské státy“ nahrazují slovy „Členské státy sdělí“;
 - d) seznam signatářů se vypouští.
8. Protokol týkající se dovozu ropných produktů rafinovaných v Nizozemských Antilách do Evropských společenství se mění takto:
- a) závěrečná formulace „NA DŮKAZ ČEHOŽ připojili podepsaní zplnomocnění zástupci k tomuto protokolu své podpisy.“ se vypouští;

b) vypouští se seznam signatářů.

9. V Protokolu o zvláštní úpravě vztahující se na Grónsko se zrušuje článek 3.

Článek 7

Smlouva o založení Evropského společenství uhlí a oceli, včetně příloh, protokolů a dalších aktů se mění v souladu s tímto článkem za účelem vypustit neúčinná ustanovení Smlouvy a v důsledku toho upravit znění některých jejích ustanovení.

I. ZNĚNÍ ČLÁNKŮ SMLOUVY

1. V čl. 2 druhém pododstavci se zrušuje slovo „postupně“.

2. V článku 4 se v úvodní části zrušují slova „zrušené a“.

3. Článek 7 se mění takto:

a) v první odrážce se slova „VYSOKÝ ÚŘAD (dále jen „Komise“)" nahrazují slovem „KOMISE“;

b) v druhé odrážce se slova „SPOLEČNÉ SHROMÁŽDĚNÍ (dále jen „Evropský parlament“)" nahrazují slovy „EVROPSKÝ PARLAMENT“;

c) ve třetí odrážce se slova „ZVLÁŠTNÍ RADA MINISTRŮ (dále jen „Rada“)" nahrazují slovem „RADA“;

4. V článku 10 se zrušuje odstavec 3.

5. V článku 16 se zrušují první a druhý pododstavec.

6. Článek 21 se mění tak, aby zahrnoval článek 1, článek 2 ve znění článku 5 této smlouvy a čl. 3 odst. 1 Aktu o volbě poslanců Evropského parlamentu v přímých všeobecných volbách připojeného k rozhodnutí Rady ze dne 20. září 1976; příloha II tohoto aktu zůstává v platnosti:

a) odstavce 1 a 2, které pozbyly účinnosti na základě článku 14 Aktu o volbě poslanců Evropského parlamentu v přímých všeobecných volbách, se nahrazují zněním článků 1 a 2 tohoto aktu, které se označují jako odstavce 1 a 2 a znějí:

„1. Poslanci zastupující v Evropském parlamentu lid států sdružených ve Společenství jsou voleni v přímých všeobecných volbách.

2. Počet zástupců zvolených v jednotlivých členských státech je následující:

Belgie 25

Dánsko 16

Německo 99

Řecko 25

Španělsko	64
Francie	87
Irsko	15
Itálie	87
Lucembursko	6
Nizozemsko	31
Rakousko	21
Portugalsko	25
Finsko	16
Švédsko	22
Spojené království	87

Pokud bude tento odstavec změněn, musí počet poslanců volených v jednotlivých členských státech zajistit odpovídající zastoupení lidu států sdružených ve Společenství.“

- b) za nové odstavce 1 a 2 se doplňuje znění čl. 3 odst. 1 zmíněného aktu, který se označuje jako odstavec 3 a zní:

„3. Poslanci jsou voleni na období pěti let.“;

- c) dosavadní odstavec 3 ve znění článku 3 této smlouvy se označuje jako odstavec 4;

- d) odstavec 4 připojený podle článku 3 této smlouvy se označuje jako odstavec 5.

7. V čl. 32a odst. 1 se slova „ode dne přistoupení“ nahrazují slovy „od 1. ledna 1995“.

8. V čl. 45b odst. 3 se zrušuje druhý pododstavec začínající slovy „Čtyři členové Účetního dvora“.

9. V článku 50 se doplňuje upravené znění odstavců 2 a 3 článku 20 Smlouvy o vytvoření jednotné Rady a jednotné Komise Evropských společenství, které se označují jako odstavce 4 a 5 a znějí:

„4. Část rozpočtových výdajů Společenství krytá odvody podle článku 49 je stanovena na 18 milionů zúčtovacích jednotek.

Komise každoročně předkládá Radě zprávu, na jejímž základě Rada posoudí, zda je třeba přizpůsobit tuto částku vývoji rozpočtu Společenství. Rada rozhodne většinou uvedenou v čl. 28 odst. 4 první větě. Tato úprava se provádí na základě posouzení vývoje výdajů vyplývajících z provádění této smlouvy.

5. Část odvodů určenou ke krytí výdajů rozpočtu Společenství použije Komise k provádění rozpočtu v souladu s harmonogramem stanoveným ve finančních nařízeních vydaných na základě čl. 209 písm. b) Smlouvy o založení Evropského společenství a čl. 183 písm. b) Smlouvy o založení Evropského společenství pro atomovou energii.“
10. Článek 52 se zrušuje.
11. Namísto článku 76 se vkládá upravené znění čl. 28 odst. 1 Smlouvy o vytvoření jednotné Rady a jednotné Komise Evropských společenství; nový článek 76 zní:
- „Článek 76*
- Evropská společenství požívají na území členských států výsad a imunit nezbytných k plnění svých úkolů za podmínek stanovených v Protokolu ze dne 8. dubna 1965 o výsadách a imunitách Evropských společenství.“
12. Článek 79 se mění takto:
- a) ve druhé větě prvního pododstavce se zrušuje část věty, která začíná slovy „pokud jde o Sársko“, a středník se nahrazuje tečkou;
 - b) za prvním pododstavcem se vkládá nový pododstavec, který zní:

„Ustanovení Smlouvy se vztahují na Ålandy v souladu s protokolem č. 2 Aktu o podmínkách přistoupení Rakouské republiky, Finské republiky a Švédského království.“;
 - c) v úvodní části dosavadního druhého pododstavce se slova „Odchylně od prvního pododstavce“ nahrazují slovy „Odchylně od předchozích pododstavců“;
 - d) ve dosavadním druhém pododstavci se zrušuje písmeno d) týkající se Åland.
13. V článku 84 se slova „Smlouvy a jejich příloh, připojených protokolů a Úmluvy o přechodných ustanoveních“ nahrazují slovy „Smlouvy a jejich příloh a připojených protokolů“.
14. Článek 85 se zrušuje.
15. V článku 93 se slova „Organizací pro evropskou hospodářskou spolupráci“ nahrazují slovy „Organizací pro hospodářskou spolupráci a rozvoj“.
16. V čl. 95 třetím pododstavci se slova „Jestliže si po uplynutí přechodného období stanoveného Úmluvou o přechodných ustanoveních nepředvídané obtíže“ nahrazují slovy „Jestliže si nepředvídané obtíže“.
17. V článku 97 se slova „Tato smlouva se uzavírá na dobu padesáti let ode dne jejího vstupu v platnost.“ nahrazují slovy „Tato smlouva pozbývá platnosti dne 23. července 2002.“

II. ZNĚNÍ PŘÍLOHY III „Ušlechtilé oceli“

Na konci přílohy III se vypouštějí začáteční písmena jmen zplnomocněných zástupců hlav států a předsedů vlád.

III. PROTOKOLY A DALŠÍ AKTY PŘIPOJENÉ KE SMLouvĚ

1. Zrušují se následující akty:
 - a) Výměna dopisů mezi vládou Spolkové republiky Německo a vládou Francouzské republiky ve věci Sárska;
 - b) Úmluva o přechodných ustanoveních.
2. Protokol o statutu Soudního dvora Evropského společenství uhlí a oceli se mění takto:
 - a) hlava I a II protokolu se nahrazují zněním hlav I a II Protokolu o statutu Soudního dvora Evropského společenství připojeného ke Smlouvě o založení Evropského společenství;
 - b) článek 56 se zrušuje a záhlaví „Přechodné ustanovení“, které mu předchází, se vypouští;
 - c) vypouští se seznam signatářů.
3. Protokol o vztazích s Radou Evropy se mění takto:
 - a) článek 1 se zrušuje;
 - b) vypouští se seznam signatářů.

Článek 8

Smlouva o založení Evropského společenství pro atomovou energii, včetně příloh a protokolů k této smlouvě se mění v souladu s tímto článkem za účelem vypustit neúčinná ustanovení Smlouvy a následně upravit znění některých jejích ustanovení.

I. ZNĚNÍ ČLÁNKŮ SMLOUVY

1. V čl. 76 druhém pododstavci se slova „ode dne vstupu této smlouvy v platnost“ nahrazují slovy „ode dne 1. ledna 1958“.
2. V článku 93 úvodní části prvního pododstavce se slova „Rok po vstupu této smlouvy v platnost zruší členské státy mezi sebou veškerá dovozní a vývozní cla“ nahrazují slovy „Členské státy mezi sebou zakážou veškerá dovozní a vývozní cla“.
3. Články 94 a 95 se zrušují.
4. V čl. 98 druhém pododstavci se slova „Ve lhůtě dvou let po vstupu této smlouvy v platnost přijme Rada“ nahrazují slovy „Rada přijme“.
5. Článek 100 se zrušuje.

6. Článek 104 se mění takto:

- a) v prvním pododstavci se slova „po vstupu této smlouvy v platnost“ nahrazují slovy „po 1. lednu 1958 nebo pro přistupující státy po dni jejich přistoupení“;
- b) ve druhém pododstavci se slova „po vstupu této smlouvy v platnost“ nahrazují slovy „po dnech uvedených v prvním pododstavci“.

7. Článek 105 se mění takto:

- a) v prvním pododstavci se slova „před vstupem Smlouvy v platnost“ nahrazují slovy „před 1. lednem 1958 nebo u přistupujících států přede dnem jejich přistoupení“. Na konci tohoto pododstavce se slova „po vstupu této smlouvy v platnost“ nahrazují slovy „po dnech výše uvedených“;
- b) v druhém pododstavci se slova „v době mezi podepsáním Smlouvy a jejím vstupem v platnost“ nahrazují slovy „v době mezi 25. březnem 1957 a 1. lednem 1958 nebo pro přistupující státy v době mezi podpisem dokumentu o přistoupení a dnem přistoupení“.

8. V čl. 106 odst. 1 se slova „před vstupem této smlouvy v platnost“ nahrazují slovy „před 1. lednem 1958 nebo pro přistupující státy přede dnem jejich přistoupení“.

9. Článek 108 se mění tak, aby zahrnoval článek 1, článek 2 ve znění článku 5 této smlouvy a čl. 3 odst. 1 Aktu o volbě poslanců Evropského parlamentu v přímých všeobecných volbách připojeného k rozhodnutí Rady ze dne 20. září 1976; příloha II tohoto aktu zůstává v platnosti:

- a) místo odstavců 1 a 2, které pozbyly účinnosti na základě článku 14 Aktu o volbě poslanců Evropského parlamentu v přímých všeobecných volbách, se vkládá znění článků 1 a 2 tohoto aktu, které se označují jako odstavce 1 a 2 a znějí:

„1. Poslanci zastupující v Evropském parlamentu lid států sdružených ve Společenství jsou voleni v přímých všeobecných volbách.

2. Počet zástupců zvolených v jednotlivých členských státech je následující:

Belgie	25
Dánsko	16
Německo	99
Řecko	25
Španělsko	64
Francie	87
Irsko	15
Itálie	87

Lucembursko	6
Nizozemsko	31
Rakousko	21
Portugalsko	25
Finsko	16
Švédsko	22
Spojené království	87

Pokud bude tento odstavec změněn, musí počet poslanců volených v jednotlivých členských státech zajistit odpovídající zastoupení lidu států sdružených ve Společenství.“

- b) za nové odstavce 1 a 2 se vkládá znění čl. 3 odst. 1 zmíněného aktu, který se označuje jako odstavec 3 a zní:

„3. Poslanci jsou voleni na období pěti let.“;

- c) dosavadní odstavec 3 ve znění článku 3 této smlouvy se označuje jako odstavec 4;

- d) odstavec 4 připojený podle článku 3 této smlouvy se označuje jako odstavec 5.

10. V článku 127 se zrušuje odstavec 3.

11. V čl. 138 prvním pododstavci se slova „ode dne přistoupení“ nahrazují slovy „od 1. ledna 1995“.

12. V čl. 160b odst. 3 se zrušuje druhý pododstavec začínající slovy „Čtyři členové Účetního dvora“.

13. V článku 181 se zrušují druhý, třetí a čtvrtý pododstavec.

14. Namísto článku 191 se vkládá znění čl. 28 odst. 1 Smlouvy o vytvoření jednotné Rady a jednotné Komise Evropských společenství; nový článek 191 zní:

„Článek 191

Evropská společenství požívají na území členských států výsad a imunit nezbytných k plnění svých úkolů za podmínek stanovených v Protokolu ze dne 8. dubna 1965 o výsadách a imunitách Evropských společenství.“

15. Článek 198 se mění takto:

- a) za druhý pododstavec se vkládá nový pododstavec, který zní:

„Ustanovení Smlouvy se vztahují na Ålandy v souladu s protokolem č. 2 Aktu o podmínkách přistoupení Rakouské republiky, Finské republiky a Švédského království.“;

b) v dosavadním třetím pododstavci se zrušuje písmeno e) týkající se Åland.

16. V čl. 199 odst.1 se slova „Všeobecné dohody o clech a obchodu“ nahrazují slovy „Světové obchodní organizace“.

17. Hlava VI „Ustanovení o počátečním období“ zahrnující Oddíl I „Ustavení orgánů“, Oddíl II „Předběžná ustanovení k provádění Smlouvy“ a Oddíl III „Přechodná ustanovení“ a články 209 až 223 se zrušuje.

18. V článku 225 se doplňuje nový pododstavec, který zní:

„V souladu se smlouvami o přistoupení mají rovněž dánské, anglické, finské, řecké, irské, portugalské, španělské a švédské znění této smlouvy stejnou platnost.“

II. PŘÍLOHY

Zrušuje se příloha V „Původní program výzkumu a vzdělávání uvedený v článku 215 Smlouvy“ včetně tabulky „Rozčlenění výdajů nezbytných k provádění...“.

III. PROTOKOLY

1. Zrušuje se Protokol o použití Smlouvy o založení Evropského společenství pro atomovou energii na mimoevropské části Nizozemského království.

2. Protokol o statutu Soudního dvora Evropského společenství pro atomovou energii se mění takto:

a) vypouštějí se slova „jmenovaly za tím účelem svými zplnomocněnými zástupci:“ a seznam hlav státu a jejich zplnomocněných zástupců;

b) vypouštějí se slova „KTEŘÍ si vyměnili své plné moci, shledali je v dobré a náležité formě a“ a zbývající pododstavec se nahrazuje tímto: „SE DOHODLY na dále uvedených ustanoveních, která se připojují ke Smlouvě o Evropském společenství pro atomovou energii“;

c) v článku 3 se doplňuje jako čtvrtý pododstavec upravené znění článku 21 Protokolu o výsadách a imunitách Evropských společenství; tento nový čtvrtý pododstavec zní:

„Články 12 až 15 a 18 Protokolu o výsadách a imunitách Evropských společenství se vztahují na soudce, generální advokáty, tajemníka a asistenty zpravodajů při Soudním dvoru, aniž jsou dotčena ustanovení týkající se soudní imunity soudců, která jsou stanovena v předchozích pododstavcích.“;

d) článek 58 se zrušuje;

e) závěrečná formulace „NA DŮKAZ ČEHOŽ připojili podepsaní zplnomocnění zástupci k tomuto protokolu své podpisy.“ se vypouští;

- f) seznam signatářů se vypouští.

Článek 9

1. Aniž jsou dotčeny následující odstavce, jejichž účelem je zachovat základní prvky jejich ustanovení, zrušují se Úmluva o některých společných orgánech Evropských společenství ze dne 25. března 1957 a Smlouva o vytvoření jednotné Rady a jednotné Komise Evropských společenství ze dne 8. dubna 1965, s výjimkou protokolu uvedeného v odstavci 5.

2. Pravomoci a působnost svěřené Evropskému parlamentu, Radě, Komisi, Soudnímu dvoru a Účetnímu dvoru Smlouvou o založení Evropského společenství, Smlouvou o založení Evropského společenství uhlí a oceli a Smlouvou o založení Evropského společenství pro atomovou energii vykonávají jednotné orgány za podmínek stanovených ve zmíněných Smlouvách a tomto článku.

Úkoly svěřené Hospodářskému a sociálnímu výboru Smlouvou o založení Evropského společenství a Smlouvou o založení Evropského společenství pro atomovou energii vykonává jednotný výbor za podmínek stanovených ve zmíněných Smlouvách. Články 193 a 197 Smlouvy o založení Evropského společenství se vztahují na tento výbor.

3. Úředníci a jiní zaměstnanci Evropských společenství tvoří součást jednotné správy těchto Společenství a řídí se předpisy přijatými na základě článku 212 Smlouvy o založení Evropského společenství.

4. Evropská společenství požívají na území členských států výsad a imunit nezbytných k plnění svých úkolů za podmínek stanovených v protokolu uvedeném v odstavci 5. Totéž platí pro Evropskou centrální banku, Evropský měnový institut a Evropskou investiční banku.

5. Do Protokolu o výsadách a imunitách Evropských společenství ze dne 8. dubna 1965 se vkládá článek 23 tak, jak stanoví Protokol pozměňující uvedený protokol; tento článek zní:

„Článek 23

Tento protokol se rovněž vztahuje na Evropskou centrální banku, na členy jejích orgánů a na její zaměstnance, aniž jsou dotčena ustanovení Protokolu o statutu Evropského systému centrálních bank a Evropské centrální banky.

Evropská centrální banka je rovněž osvobozena od veškerých daní a jiných poplatků v souvislosti se zvýšením jejího základního kapitálu a veškerých formalit, které s tím jsou ve státě, v němž má ECB sídlo, spojeny. Činnost ECB a jejích orgánů vykonávaná v souladu se statutem Evropského systému centrálních bank a Evropské centrální banky nepodléhá dani z obratu.

Výše uvedená ustanovení se vztahují rovněž na Evropský měnový institut. Jeho rozpuštění nebo jeho likvidace nepodléhá žádnému poplatku.“

6. Příjmy a výdaje Evropského společenství, správní výdaje Evropského společenství uhlí a oceli a příjmy s tím spojené a příjmy a výdaje Evropského společenství pro atomovou energii, s výjimkou příjmů a výdajů Zásobovací agentury a společných podniků, jsou zahrnuty v rozpočtu Evropských společenství za podmínek stanovených ve třech smlouvách o založení jednotlivých Společenství.

7. Aniž je dotčen článek 216 Smlouvy o založení Evropského společenství, článek 77 Smlouvy o založení Evropského společenství uhlí a oceli, článek 189 Smlouvy o založení Evropského společenství pro atomovou energii a čl. 1 odst. 2 Protokolu o statutu Evropské investiční banky, přijmou zástupci vlád členských států vzájemnou dohodou opatření nezbytná k vyřešení některých specifických obtíží Lucemburského velkovévodství, které vyplývají z vytvoření jednotné Rady a jednotné Komise Evropských společenství.

Článek 10

1. Zrušení nebo vypuštění neúčinných ustanovení Smlouvy o založení Evropského společenství, Smlouvy o založení Evropského společenství uhlí a oceli a Smlouvy o založení Evropského společenství pro atomovou energii, které byly účinné před vstupem v platnost Amsterodamské smlouvy, a úpravy některých jejích ustanovení v této části se netýkají právních účinků ustanovení těchto smluv, zejména účinků vyplývajících ze lhůt stanovených v těchto smlouvách, ani ustanovení smluv o přistoupení.

2. Právní účinky platných aktů přijatých na základě zmíněných smluv tím nejsou dotčeny.

3. Totéž platí pro zrušení Úmluvy o některých společných orgánech Evropských společenství ze dne 25. března 1957 a ke zrušení Smlouvy o vytvoření jednotné Rady a jednotné Komise Evropských společenství ze dne 8. dubna 1965.

Článek 11

Ustanovení Smlouvy o založení Evropského společenství, Smlouvy o založení Evropského společenství uhlí a oceli a Smlouvy o založení Evropského společenství pro atomovou energii týkající se pravomocí Soudního dvora Evropských společenství a výkonu těchto pravomocí se vztahují na ustanovení této části a na Protokol o výsadách a imunitách uvedených v čl. 9 odst. 5.

ČÁST TŘETÍ

OBECNÁ A ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 12

1. Články, hlavy a oddíly Smlouvy o Evropské unii a Smlouvy o založení Evropského společenství ve znění této smlouvy se přečíslovávají v souladu se srovnávacími tabulkami, které jsou uvedeny v příloze této smlouvy a tvoří její nedílnou součást.

2. Odkazy na články, hlavy a oddíly ve Smlouvě o Evropské unii a ve Smlouvě o založení Evropského společenství, jakož i mezi nimi, jsou příslušně upraveny. Totéž platí pro odkazy na články, hlavy a oddíly těchto smluv obsažené v jiných smlouvách Společenství.

3. Odkazy na články, hlavy a oddíly smluv uvedených v odstavci 2 obsažené v jiných dokumentech nebo aktech se rozumí odkazy na články, hlavy a oddíly smluv přečíslované podle odstavce 1 a odstavce uvedených článků přečíslovaných podle článku 6.

4. Odkazy obsaženými v jiných dokumentech nebo aktech na články smluv uvedených v článku 7 a 8 se rozumí odkazy na tyto odstavce po přečíslování na základě některých ustanovení článku 7 a 8.

Článek 13

Tato smlouva se uzavírá na dobu neurčitou.

Článek 14

1. Tato smlouva bude ratifikována Vysokými smluvními stranami v souladu s jejich příslušnými ústavními předpisy. Ratifikační listiny budou uloženy u vlády Italské republiky.

2. Tato smlouva vstoupí v platnost prvního dne druhého měsíce následujícího po uložení ratifikační listiny tím signatářským státem, který tak učiní jako poslední.

Článek 15

Tato smlouva sepsaná v jediném prvopisu v anglickém, dánském, finském, francouzském, irském, italském, německém, nizozemském, portugalském, řeckém, španělském a švédském jazyce, přičemž každé znění má stejnou platnost, bude uložena v archivu vlády Italské republiky, která předá její ověřený opis všem vládám ostatních signatářských států.

Na důkaz čehož připojili níže podepsaní zplnomocnění zástupci své podpisy pod tuto smlouvu.

En fe de lo cual, los plenipotenciarios abajo firmantes suscriben el presente Tratado.

Til bekræftelse heraf har undertegnede befuldmægtigede underskrevet denne Traktat.

Zu Urkund dessen haben die unterzeichneten Bevollmächtigten ihre Unterschriften unter diesen Vertrag gesetzt.

Εις πίστωση των ανωτέρω, οι υπογεγραμμένοι πληρεξούσιοι υπέγραψαν την παρούσα Συνθήκη.

In witness whereof the undersigned Plenipotentiaries have signed this Treaty.

En foi de quoi, les plénipotentiaires soussignés on apposé leurs signatures au bas du présent traité.

Dá fhianú sin, chuir na Lánchumhachtaigh thíos-sínithe a lámh leis an gConradh seo.

In fede di che, i plenipotenziari sottoscritti hanno apposto le loro firme in calce al presente trattato.

Ten blijke waarvan de ondergetekende gevolmachtigden hun handtekening onder dit Verdrag hebben gesteld.

Em fé do que, os plenipotenciários abaixo assinados apuseram as suas assinaturas no presente Tratado.

Tämän vakuudeksi alla mainitut täysivaltaiset edustajat ovat allekirjoittaneet tämän sopimuksen.

Til bevis härpå har undertecknade befullmäktigade undertecknad detta fördrag.

V Amsterdamu druhého října tisíc devět set devadesát sedm.

Hecho en Amsterdam, el dos de octubre de mil novecientos noventa y siete.

Udfærdiget i Amsterdam, den anden oktober nittenhundrede og syvoghalvfems.

Geschehen zu Amsterdam am zweiten Oktober neunzehnhundertsiebenundneunzig.

Έγινε στο Άμστερνταμ, στις δύο Οκτωβρίου του έτους χίλια εννιακόσια ενενήντα επτά.

Done at Amsterdam this second day of October in the year one thousand nine hundred and ninety-seven.

Fait à Amsterdam, le deux octobre de l'an mil neuf cent quatre-vingt-dix-sept.

Arna dhéanamh in Amstardam ar an dara lá de Dheireadh Fómhair sa bhliain míle naoi gcéad nócha a seacht.

Fatto ad Amsterdamm, addì due ottobre millenovecentonovantesette.

Gedaan te Amsterdam, de tweede oktober nigentienhinderd zevenennegentig.

Feito em Amesterdão, em dois de Outubro de mil novecentos e noventa e sete.

Tehty Amsterdamissa 2 päivänä lokakuuta vuonna tuhatyhdeksänsataayhdeksänkymmentäseitsemän.

Utfärdat i Amsterdam den andra oktober år nittonhundranittiosju.

Pour Sa Majesté le Roi des Belges

Voor Zijne Majesteit de Koning der Belgen

Für Seine Majestät den König der Belgier

Derycke

Cette signature engage également la Communauté française, la Communauté flamande, la Communauté germanophone, la Région wallonne, la Région flamande et la Région de Bruxelles-Capitale.

Deze handtekening verbindt eveneens de Vlaamse Gemeenschap, de Franse Gemeenschap, de Duitstalige Gemeenschap, het Vlaamse Gewest, het Waalse Gewest en het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest.

Diese Unterschrift bindet zugleich die Deutschsprachige Gemeinschaft, die Flämische Gemeinschaft, die Französische Gemeinschaft, die Wallonische Region, die Flämische Region und die Region Brüssel-Hauptstadt.

For Hendes Majestæt Danmarks Dronning

Niels Helveg Petersen

Für den Präsidenten der Bundesrepublik Deutschland

Kinkel

Για τον Πρόεδρο της Ελληνικής Δημοκρατίας

Πάγκαλος

Por Su Majestad el Rey de España

Matutes

Pour le Président de la République française

Hubert Védrine

Thar ceann an Choimisiúin arna údarú le hAirteagal 14 de Bhunreacht na hÉireann chun cumhachtaí agus feidhmeanna Uachtarán na hÉireann a oibriú agus a chomhlíonadh

For the Commission authorised by Article 14 of the Constitution of Ireland to exercise and perform the powers and functions of the President of Ireland

Raphael Burke

Per il Presidente della Repubblica italiana

L. Dini

Pour Son Altesse Royale le Grand-Duc de Luxembourg

Poos

Voor Hare Majesteit de Koningin der Nederlanden

Hans van Mierlo

Für den Bundespräsidenten der Republik Österreich

Wolfgang Schlüssel

Pelo Presidente da República Portuguesa

Jaime Gama

Suomen Tasavallan Presidentin puolesta

Fär Republiken Finlands President

Tarja Halonen

För Hans Majestät Konungen av Sverige

Lena Hjelm-Wallén

For Her Majesty the Queen of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland

Douglas T. Henderson.

PŘÍLOHA

SROVNÁVACÍ TABULKY UVEDENÉ V ČLÁNKU 12

AMSTERODAMSKÉ SMLOUVY

A. Smlouva o Evropské unii

Předchozí číslování	Nové číslování
HLAVA I	HLAVA I
Článek A	Článek 1
Článek B	Článek 2
Článek C	Článek 3
Článek D	Článek 4
Článek E	Článek 5
Článek F	Článek 6
Článek F.1*	Článek 7
HLAVA II	HLAVA II
Článek G	Článek 8
HLAVA III	HLAVA III
Článek H	Článek 9
HLAVA IV	HLAVA IV
Článek I	Článek 10
HLAVA V***	HLAVA V
Článek J.1	Článek 11
Článek J.2	Článek 12
Článek J.3	Článek 13
Článek J.4	Článek 14
Článek J.5	Článek 15
Článek J.6	Článek 16
Článek J.7	Článek 17
Článek J.8	Článek 18

Článek J.9	Článek 19
Článek J.10	Článek 20
Článek J.11	Článek 21
Článek J.12	Článek 22
Článek J.13	Článek 23
Článek J.14	Článek 24
Článek J.15	Článek 25
Článek J.16	Článek 26
Článek J.17	Článek 27
Článek J.18	Článek 28
HLAVA VI ^{***}	HLAVA VI
Článek K.1	Článek 29
Článek K.2	Článek 30
Článek K.3	Článek 31
Článek K.4	Článek 32
Článek K.5	Článek 33
Článek K.6	Článek 34
Článek K.7	Článek 35
Článek K.8	Článek 36
Článek K.9	Článek 37
Článek K.10	Článek 38
Článek K.11	Článek 39
Článek K.12	Článek 40
Článek K.13	Článek 41
Článek K.14	Článek 42
HLAVA VIa ^{**}	HLAVA VII
Článek K.15 [*]	Článek 43
Článek K.16 [*]	Článek 44

Článek K.17*	Článek 45
HLAVA VII	HLAVA VII
Článek L	Článek 46
Článek M	Článek 47
Článek N	Článek 48
Článek O	Článek 49
Článek P	Článek 50
Článek q	Článek 51
Článek R	Článek 52
Článek S	Článek 53

* Nový článek zavedený Amsterodamskou smlouvou.

** Nová hlava zavedená Amsterodamskou smlouvou.

*** Hlava nově uspořádaná Amsterodamskou smlouvou.

B. Smlouva o založení Evropského společenství

Předchozí číslování	Nové číslování
ČÁST PRVNÍ	ČÁST PRVNÍ
Článek 1	Článek 1
Článek 2	Článek 2
Článek 3	Článek 3
Článek 3a	Článek 4
Článek 3b	Článek 5
Článek 3c*	Článek 6
Článek 4	Článek 7
Článek 4a	Článek 8
Článek 4b	Článek 9
Článek 5	Článek 10
Článek 5a*	Článek 11
Článek 6	Článek 12

Článek 6a*	Článek 13
Článek 7 (zrušen)	--
Článek 7a	Článek 14
Článek 7b (zrušen)	--
Článek 7c	Článek 15
Článek 7d*	Článek 16
ČÁST DRUHÁ	ČÁST DRUHÁ
Článek 8	Článek 17
Článek 8a	Článek 18
Článek 8b	Článek 19
Článek 8c	Článek 20
Článek 8d	Článek 21
Článek 8e	Článek 22
ČÁST TŘETÍ HLAVA I	ČÁST TŘETÍ HLAVA I
Článek 9	Článek 23
Článek 10	Článek 24
Článek 11 (zrušen)	--
KAPITOLA 1 Oddíl 1 (vypouští se)	KAPITOLA 1 --
Článek 12	Článek 25
Článek 13 (zrušen)	--
Článek 14 (zrušen)	--
Článek 15 (zrušen)	--
Článek 16 (zrušen)	--
Článek 17 (zrušen)	--
Oddíl 2 (vypouští se)	--
Článek 18 (zrušen)	--
Článek 19 (zrušen)	--

Článek 20 (zrušen)	--
Článek 21 (zrušen)	--
Článek 22 (zrušen)	--
Článek 23 (zrušen)	--
Článek 24 (zrušen)	--
Článek 25 (zrušen)	--
Článek 26 (zrušen)	--
Článek 27 (zrušen)	--
Článek 28	Článek 26
Článek 29	Článek 27
KAPITOLA 2	KAPITOLA 2
Článek 30	Článek 28
Článek 31 (zrušen)	--
Článek 32 (zrušen)	--
Článek 33 (zrušen)	--
Článek 34	Článek 29
Článek 35 (zrušen)	--
Článek 36	Článek 30
Článek 37	Článek 31

*Nový článek zavedený Amsterodamskou smlouvou.

HLAVA II	HLAVA II
Článek 38	Článek 32
Článek 39	Článek 33
Článek 40	Článek 34
Článek 41	Článek 35
Článek 42	Článek 36
Článek 43	Článek 37
Článek 44 (zrušen)	--
Článek 45 (zrušen)	--
Článek 46	Článek 38
Článek 47 (zrušen)	--
HLAVA III KAPITOLA 1	HLAVA III KAPITOLA 1
Článek 48	Článek 39
Článek 49	Článek 40
Článek 50	Článek 41
Článek 51	Článek 42
KAPITOLA 2	KAPITOLA 2
Článek 52	Článek 43
Článek 53 (zrušen)	--
Článek 54	Článek 44
Článek 55	Článek 45
Článek 56	Článek 46
Článek 57	Článek 47
Článek 58	Článek 48
KAPITOLA 3	KAPITOLA 3
Článek 59	Článek 49
Článek 60	Článek 50
Článek 61	Článek 51

Článek 62 (zrušen)	--
Článek 63	Článek 52
Článek 64	Článek 53
Článek 65	Článek 54
Článek 66	Článek 55
KAPITOLA 4	KAPITOLA 4
Článek 67 (zrušen)	--
Článek 68 (zrušen)	--
Článek 69 (zrušen)	--
Článek 70 (zrušen)	--
Článek 71 (zrušen)	--
Článek 72 (zrušen)	--
Článek 73 (zrušen)	--
Článek 73a (zrušen)	--
Článek 73b	Článek 56
Článek 73c	Článek 57
Článek 73d	Článek 58
Článek 73e (zrušen)	--
Článek 73f	Článek 59
Článek 73g	Článek 60
Článek 73h (zrušen)	--
HLAVA IIIa**	HLAVA IV
Článek 73i*	Článek 61
Článek 73j*	Článek 62
Článek 73k*	Článek 63
Článek 73l*	Článek 64
Článek 73m*	Článek 65
Článek 73n*	Článek 66
Článek 73o*	Článek 67

Článek 73p*	Článek 68
Článek 73q*	Článek 69
HLAVA IV	HLAVA V
Článek 74	Článek 70
Článek 75	Článek 71
Článek 76	Článek 72
Článek 77	Článek 73
Článek 78	Článek 74
Článek 79	Článek 75
Článek 80	Článek 76
Článek 81	Článek 77
Článek 82	Článek 78
Článek 83	Článek 79
Článek 84	Článek 80
HLAVA V KAPITOLA 1 ODDÍL 1	HLAVA VI KAPITOLA 1 ODDÍL 1
Článek 85	Článek 81
Článek 86	Článek 82
Článek 87	Článek 83
Článek 88	Článek 84
Článek 89	Článek 85
Článek 90	Článek 86
Oddíl dvě (vypouští se)	--
Článek 91 (zrušen)	--
ODDÍL 3	ODDÍL 2
Článek 92	Článek 87
Článek 93	Článek 88
Článek 94	Článek 89

KAPITOLA 2	KAPITOLA 2
Článek 95	Článek 90
Článek 96	Článek 91
Článek 97 (zrušen)	--
Článek 98	Článek 92
Článek 99	Článek 93
KAPITOLA 3	KAPITOLA 3
Článek 100	Článek 94
Článek 100a	Článek 95
Článek 100b (zrušen)	--
Článek 100c (zrušen)	--
Článek 100d	--
Článek 101	Článek 96
Článek 102	Článek 97
HLAVA VI KAPITOLA 1	HLAVA VII KAPITOLA 1
Článek 102a	Článek 98
Článek 103	Článek 99
Článek 103a	Článek 100
Článek 104	Článek 101
Článek 104a	Článek 102
Článek 104b	Článek 103
Článek 104c	Článek 104
KAPITOLA 2	KAPITOLA 2
Článek 105	Článek 105
Článek 105a	Článek 106
Článek 106	Článek 107
Článek 107	Článek 108
Článek 108	Článek 109

Článek 108a	Článek 110
Článek 109	Článek 111
KAPITOLA 3	KAPITOLA 3
Článek 109a	Článek 112
Článek 109b	Článek 113
Článek 109c	Článek 114
Článek 109d	Článek 115
KAPITOLA 4	KAPITOLA 4
Článek 109e	Článek 116
Článek 109f	Článek 117
Článek 109g	Článek 118
Článek 109h	Článek 119
Článek 109i	Článek 120
Článek 109j	Článek 121
Článek 109k	Článek 122
Článek 109l	Článek 123
Článek 109m	Článek 124
HLAVA VIa**	HLAVA VIII
Článek 109n*	Článek 125
Článek 109o*	Článek 126
Článek 109p*	Článek 127
Článek 109q*	Článek 128
Článek 109r*	Článek 129
Článek 190s*	Článek 130

* Nový článek zavedený Amsterodamskou smlouvou.

** Nová hlava zavedená Amsterodamskou smlouvou

HLAVA VII	HLAVA IX
Článek 110	Článek 131
Článek 111 (zrušen)	--
Článek 112	Článek 132
Článek 113	Článek 133
Článek 114 (zrušen)	--
Článek 115	Článek 134
HLAVA VIIa**	HLAVA X
Článek 116*	Článek 135
HLAVA VIII KAPITOLA 1***	HLAVA XI KAPITOLA 1
Článek 117	Článek 136
Článek 118	Článek 137
Článek 118a	Článek 138
Článek 118b	Článek 139
Článek 118c	Článek 140
Článek 119	Článek 141
Článek 119a	Článek 142
Článek 120	Článek 143
Článek 121	Článek 144
Článek 122	Článek 145
KAPITOLA 2	KAPITOLA 2
Článek 123	Článek 146
Článek 124	Článek 147
Článek 125	Článek 148
KAPITOLA 3	KAPITOLA 3
Článek 126	Článek 149
Článek 127	Článek 150
HLAVA IX	HLAVA XII

Článek 128	Článek 151
HLAVA X	HLAVA XIII
Článek 129	Článek 152
HLAVA XI	HLAVA XIV
Článek 129a	Článek 153
HLAVA XII	HLAVA XV
Článek 129b	Článek 154
Článek 129c	Článek 155
Článek 129d	Článek 156
HLAVA XIII	HLAVA XVI
Článek 130	Článek 157
HLAVA XIV	HLAVA XVII
Článek 130a	Článek 158
Článek 130b	Článek 159
Článek 130c	Článek 160
Článek 130d	Článek 161
Článek 130e	Článek 162
HLAVA XV	HLAVA XVIII
Článek 130f	Článek 163
Článek 130g	Článek 164
Článek 130h	Článek 165
Článek 130i	Článek 166
Článek 130j	Článek 167
Článek 130k	Článek 168
Článek 130l	Článek 169
Článek 130m	Článek 170
Článek 130n	Článek 171
Článek 130o	Článek 172
Článek 130p	Článek 173

Článek 130q (zrušen)	--
HLAVA XVI	HLAVA XIX
Článek 130r	Článek 174
Článek 130s	Článek 175
Článek 130t	Článek 176
HLAVA XVII	HLAVA XX
Článek 130u	Článek 177
Článek 130v	Článek 178
Článek 130w	Článek 179
Článek 130x	Článek 180
Článek 130y	Článek 181
ČÁST ČTVRTÁ	ČÁST ČTVRTÁ
Článek 131	Článek 182
Článek 132	Článek 183
Článek 133	Článek 184
Článek 134	Článek 185
Článek 135	Článek 186
Článek 136	Článek 187
Článek 136a	Článek 188

* Nový článek zavedený Amsterodamskou smlouvou.

** Nová hlava zavedená Amsterodamskou smlouvou.

*** Kapitola 1 nově uspořádaná Amsterodamskou smlouvou.

ČÁST PÁTÁ	ČÁST PÁTÁ
HLAVA I	HLAVA I
KAPITOLA 1	KAPITOLA 1
ODDÍL 1	ODDÍL 1
Článek 137	Článek 189
Článek 138	Článek 190
Článek 138a	Článek 191
Článek 138b	Článek 192
Článek 138c	Článek 193
Článek 138d	Článek 194
Článek 138e	Článek 195
Článek 139	Článek 196
Článek 140	Článek 197
Článek 141	Článek 198
Článek 142	Článek 199
Článek 143	Článek 200
Článek 144	Článek 201
ODDÍL 2	ODDÍL 2
Článek 145	Článek 202
Článek 146	Článek 203
Článek 147	Článek 204
Článek 148	Článek 205
Článek 149 (zrušen)	--
Článek 150	Článek 206
Článek 151	Článek 207
Článek 152	Článek 208
Článek 153	Článek 209
Článek 154	Článek 210
ODDÍL 3	ODDÍL 3

Článek 155

Článek 156

Článek 157

Článek 158

Článek 159

Článek 160

Článek 161

Článek 162

Článek 163

ODDÍL 4

Článek 164

Článek 165

Článek 166

Článek 167

Článek 168

Článek 168a

Článek 169

Článek 170

Článek 171

Článek 172

Článek 173

Článek 174

Článek 175

Článek 176

Článek 177

Článek 178

Článek 179

Článek 180

Článek 181

Článek 211

Článek 212

Článek 213

Článek 214

Článek 215

Článek 216

Článek 217

Článek 218

Článek 219

ODDÍL 4

Článek 220

Článek 221

Článek 222

Článek 223

Článek 224

Článek 225

Článek 226

Článek 227

Článek 228

Článek 229

Článek 230

Článek 231

Článek 232

Článek 233

Článek 234

Článek 235

Článek 236

Článek 237

Článek 238

Článek 182		Článek 239	
Článek 183		Článek 240	
Článek 184		Článek 241	
Článek 185		Článek 242	
Článek 186		Článek 243	
Článek 187		Článek 244	
Článek 188		Článek 245	
	ODDÍL 5		ODDÍL 5
Článek 188a		Článek 246	
Článek 188b		Článek 247	
Článek 188c		Článek 248	
	KAPITOLA 2		KAPITOLA 2
Článek 189		Článek 249	
Článek 189a		Článek 250	
Článek 189b		Článek 251	
Článek 189c		Článek 252	
Článek 190		Článek 253	
Článek 191*		Článek 254	
Článek 191a*		Článek 255	
Článek 192		Článek 256	
	KAPITOLA 3		KAPITOLA 3
Článek 193		Článek 257	
Článek 194		Článek 258	
Článek 195		Článek 259	
Článek 196		Článek 260	
Článek 197		Článek 261	
Článek 198		Článek 262	

KAPITOLA 4	KAPITOLA 4
Článek 198a	Článek 263
Článek 198b	Článek 264
Článek 198c	Článek 265
KAPITOLA 5	KAPITOLA 5
Článek 198d	Článek 266
Článek 198e	Článek 267
HLAVA II	HLAVA II
Článek 199	Článek 268
Článek 200 (zrušen)	--
Článek 201	Článek 269
Článek 201a	Článek 270
Článek 202	Článek 271
Článek 203	Článek 272
Článek 204	Článek 273
Článek 205	Článek 274
Článek 205a	Článek 275
Článek 206	Článek 276
Článek 206a (zrušen)	--
Článek 207	Článek 277
Článek 208	Článek 278
Článek 209	Článek 279
Článek 209a	Článek 280
ČÁST ŠESTÁ	ČÁST ŠESTÁ
Článek 210	Článek 281
Článek 211	Článek 282
Článek 212*	Článek 283
Článek 213	Článek 284
Článek 213a*	Článek 285

Článek 213b*	Článek 286
Článek 214	Článek 287
Článek 215	Článek 288
Článek 216	Článek 289
Článek 217	Článek 290
Článek 218*	Článek 291
Článek 219	Článek 292
Článek 220	Článek 293
Článek 221	Článek 294
Článek 222	Článek 295
Článek 223	Článek 296
Článek 224	Článek 297
Článek 225	Článek 298
Článek 226 (zrušen)	--
Článek 227	Článek 299
Článek 228	Článek 300
Článek 228a	Článek 301
Článek 229	Článek 302
Článek 230	Článek 303
Článek 231	Článek 304
Článek 232	Článek 305
Článek 233	Článek 306
Článek 234	Článek 307
Článek 235	Článek 308
Článek 236*	Článek 309
Článek 237 (zrušen)	--
Článek 238	Článek 310
Článek 239	Článek 311
Článek 240	Článek 312

Článek 241 (zrušen)	--
Článek 242 (zrušen)	--
Článek 243 (zrušen)	--
Článek 244 (zrušen)	--
Článek 245 (zrušen)	--
Článek 246 (zrušen)	--

* Nový článek zavedený Amsterodamskou smlouvou.

PROTOKOLY

A. PROTOKOL PŘIPOJENÝ KE SMLouvĚ O EVROPSKÉ UNII

Protokol k článku J.7 Smlouvy o Evropské unii

VYSOKÉ SMLUVNÍ STRANY,

BEROUCE V ÚVAHU potřebu provádět ustanovení čl. J.7 odst. 1 druhého pododstavce a odst. 3 Smlouvy o Evropské unii v plném rozsahu,

BEROUCE V ÚVAHU, že politika Unie v souladu s článkem J.7 se nedotýká zvláštní povahy bezpečnostní a obranné politiky některých členských států a uznává závazky některých členských států, které svou společnou bezpečnost uskutečňují prostřednictvím Organizace Severoatlantické smlouvy (NATO), které vyplývají ze Severoatlantické smlouvy a které jsou v souladu se společnou bezpečnostní a obrannou politikou vytvořenou v tomto rámci,

SE DOHODLY na následujícím ustanovení, které se připojuje ke Smlouvě o Evropské unii:

Evropská unie vypracuje společně se Západoevropskou unií postupy pro prohloubení vzájemné spolupráce do jednoho roku od vstupu Amsterodamské smlouvy v platnost.

B. PROTOKOLY PŘIPOJENÉ KE SMLouvĚ O EVROPSKÉ UNII A KE SMLouvĚ O ZALOŽENÍ EVROPSKÉHO SPOLEČENSTVÍ

Protokol o začlenění schengenského acquis do rámce Evropské unie

VYSOKÉ SMLUVNÍ STRANY,

BEROUCE NA VĚDOMÍ, že dohody podepsané některými členskými státy Evropské unie dne 14. června 1985 a dne 19. června 1990 v Schengenu o postupném odstraňování kontrol na společných hranicích, na ně navazující dohody a na jejich základě přijaté předpisy mají za cíl prohloubit evropskou integraci a zejména umožnit Evropské unii rychleji se vyvinout v prostor svobody, bezpečnosti a práva,

PŘEJÍCE SI začlenit shora uvedené dohody a předpisy do rámce Evropské unie,

POTVRZUJÍCE, že ustanovení schengenského *acquis* jsou použitelná jen v té míře, v jaké jsou slučitelná s právem Evropské unie a Společenství,

BEROUCE V ÚVAHU zvláštní postavení Dánska,

BEROUCE V ÚVAHU to, že Irsko a Spojené království Velké Británie a Severního Irsku nejsou smluvními stranami uvedených dohod a že je nepodepsaly; že je však třeba těmto členským státům umožnit, aby část ustanovení nebo všechna ustanovení těchto dohod převzaly,

UZNÁVAJÍCE, že je proto nutné využít ustanovení Smlouvy o Evropské unii a Smlouvy o založení Evropského společenství o užší spolupráci mezi některými členskými státy a to, že tato ustanovení mohou být použita pouze jako poslední možnost,

BEROUCE V ÚVAHU to, že je třeba zachovat zvláštní vztah s Islandskou republikou a Norským královstvím poté, co oba tyto státy potvrdily v dohodě podepsané dne 19. prosince 1996 v Lucemburku svůj úmysl považovat výše uvedená ustanovení pro sebe za závazná,

SE DOHODLY na následujících ustanoveních, která se připojují ke Smlouvě o Evropské unii a ke Smlouvě o založení Evropského společenství:

Článek 1

Belgické království, Dánské království, Spolková republika Německo, Řecká republika, Španělské království, Francouzská republika, Italská republika, Lucemburské velkovévodství, Nizozemské království, Rakouská republika, Portugalská republika, Finská republika a Švédské království jakožto signatáři schengenských dohod mohou mezi sebou navázat užší spolupráci v rámci těchto dohod a souvisejících ustanovení, uvedených v příloze k tomuto protokolu (dále jen „schengenské *acquis*“). Tato spolupráce se uskutečňuje v institucionálním a právním rámci Evropské unie, při dodržování příslušných ustanovení Smlouvy o Evropské unii a Smlouvy o založení Evropského společenství.

Článek 2

1. Ode dne vstupu Amsterodamské smlouvy v platnost je schengenské *acquis*, včetně rozhodnutí výkonného výboru zřízeného na základě schengenských dohod, která byla vydána před zmíněným dnem, okamžitě použitelné pro třináct členských států uvedených v článku 1, aniž je dotčen odstavec 2 tohoto článku. Od tohoto dne nahrazuje Rada zmíněný výkonný výbor.

Rada může jednomyslným rozhodnutím svých členů uvedených v článku 1 přijímat opatření nezbytná k provedení tohoto odstavce. Rada podle příslušných ustanovení smluv jednomyslným usnesením určí právní základ všech ustanovení a rozhodnutí, která tvoří schengenské *acquis*.

Ve vztahu k těmto ustanovením a rozhodnutím a v souladu s výše uvedeným určením vykonává Soudní dvůr Evropských společenství své pravomoci, které mu svěřují příslušná ustanovení Smluv. Soudní dvůr nemá v žádném případě pravomoci ve vztahu k opatřením nebo rozhodnutím, která se týkají udržování veřejného pořádku a ochrany vnitřní bezpečnosti.

Dokud nejsou přijata výše uvedená opatření a aniž je dotčen čl. 5 odst. 2, považují se ustanovení a rozhodnutí, která tvoří schengenské *acquis*, za právní akty na základě hlavy VI Smlouvy o Evropské unii.

2. Odstavec 1 se vztahuje na členské státy, které podepsaly protokoly o přístupu k schengenskému *acquis*, vždy ode dne, který je stanoven jednomyslným rozhodnutím členů Rady uvedených v článku 1, ledaže podmínky pro přístup kteréhokoli z těchto států k schengenskému *acquis* jsou splněny již před vstupem Amsterodamské smlouvy v platnost.

Článek 3

V návaznosti na určení podle čl. 2 odst. 1 druhého pododstavce si Dánsko ohledně těch částí schengenského *acquis*, u kterých je určeno, že jejich právním základem je hlava IIIa Smlouvy o založení Evropského společenství, zachová vůči ostatním smluvním stranám schengenské dohody stejná práva a povinnosti, jako před tímto určením.

Pokud jde o ty části schengenského *acquis*, u kterých je určeno, že jejich právním základem je hlava VI Smlouvy o Evropské unii, bude mít Dánsko i nadále stejná práva a povinnosti jako ostatní signatáři schengenské dohody.

Článek 4

Irsko a Spojené království Velké Británie a Severního Irska, které nejsou schengenským *acquis* vázány, mohou kdykoli požádat, aby se na ně vztahovala některá nebo veškerá ustanovení tohoto *acquis*.

Rada o takové žádosti rozhoduje na základě jednomyslnosti svých členů uvedených v článku 1 a zástupce vlády dotyčného státu.

Článek 5

1. Návrhy a podněty vyplývající ze schengenského *acquis* podléhají příslušným ustanovením Smluv.

Pokud Irsko nebo Spojené království anebo obě země v přiměřené lhůtě písemně neoznámí předsedovi Rady, že se chtějí účastnit, považuje se v této souvislosti povolení podle článku 5a Smlouvy o založení Evropského společenství nebo podle článku K.12 Smlouvy o Evropské unii za udělené členským státům uvedeným v článku 1 a rovněž Irsku nebo Spojenému království, hodlá-li se některá z těchto zemí účastnit spolupráce v dotyčných oblastech.

2. Příslušná ustanovení Smluv podle odst. 1 prvního pododstavce se použijí, i když Rada nepřijala opatření uvedená v čl. 2 odst. 1 druhém pododstavci.

Článek 6

Islandská republika a Norské království se na základě dohody podepsané dne 19. prosince 1996 v Lucemburku přidružují k provádění schengenského *acquis* a k jeho dalšímu rozvoji. Příslušné postupy budou stanoveny v dohodě, kterou s těmito státy uzavře Rada jednající na základě jednomyslnosti členských států uvedených v článku 1. Součástí této dohody jsou ustanovení o příspěvku Islandu a Norska na finanční důsledky provádění tohoto protokolu.

Rada uzavře jednomyslným usnesením s Islandem a Norskem zvláštní dohodu, kterou se mezi Irskem a Spojeným královstvím Velké Británie a Severního Irska na straně jedné a Islandem a Norskem na straně druhé stanoví práva a povinnosti v oblastech, ve kterých pro tyto státy platí schengenské *acquis*.

Článek 7

Rada upraví kvalifikovanou většinou podrobnosti začlenění schengenského sekretariátu do generálního sekretariátu Rady.

Článek 8

Při jednání o přijímání nových členských států do Evropské unie platí schengenské *acquis* a další opatření, která v jeho rámci učinily orgány, za *acquis*, které musí všichni kandidáti na přijetí převzít v plném rozsahu.

PŘÍLOHA

SCHENGENSKÉ ACQUIS

1 Dohoda podepsaná dne 14. června 1985 v Schengenu mezi vládami států Hospodářské unie Beneluxu, Spolkové republiky Německo a Francouzské republiky o postupném odstraňování kontrol na společných hranicích.

2. Dohoda podepsaná dne 19. června 1990 v Schengenu mezi Belgickým královstvím, Spolkovou republikou Německo, Francouzskou republikou, Lucemburským velkovévodstvím a Nizozemským královstvím k provedení dohody podepsané dne 14. června 1985 o postupném odstraňování kontrol na společných hranicích s příslušným závěrečným aktem a společnými prohlášeními.

3. Protokoly a dohody o přistoupení k dohodě z roku 1985 a prováděcí dohodě z roku 1990, které byly uzavřeny s Itálií (podepsané dne 27. listopadu 1990 v Paříži), Španělskem a Portugalskem (podepsané dne 25. června 1991 v Bonnu), Řeckem (podepsané dne 6. listopadu 1992 v Madridu), Rakouskem (podepsané dne 28. dubna 1995 v Bruselu) a Dánskem, Finskem a Švédskem (podepsané dne 19. prosince 1996 v Lucemburku) s příslušnými závěrečnými akty a prohlášeními.

4. Rozhodnutí a prohlášení výkonného výboru zřízeného prováděcí dohodou z roku 1990 a akty k provedení dohody, které byly vydány orgány, na něž výkonný výbor přenesl své rozhodovací pravomoci.

Protokol o použití některých hledisek článku 7a Smlouvy o založení Evropského společenství na Spojené království a Irsko

VYSOKÉ SMLUVNÍ STRANY,

PŘEJÍCE SI upravit určité otázky týkající se Spojeného království a Irska,

S OHLEDEM na to, že mezi Spojeným královstvím a Irskem existuje mnoho let zvláštní úprava cestování,

SE DOHODLY na následujících ustanoveních, která se připojují ke Smlouvě o založení Evropského společenství a Smlouvě o Evropské unii:

Článek 1

Bez ohledu na článek 7a Smlouvy o založení Evropského společenství, jakékoli jiné ustanovení této smlouvy nebo Smlouvy o Evropské unii, jakékoli opatření vydané v rámci těchto smluv nebo jakoukoli mezinárodní dohodu uzavřenou Společenstvím nebo Společenstvím a členskými státy s jednou nebo několika třetími zeměmi je Spojené království oprávněno provádět na svých hranicích s jinými členskými státy kontroly osob, které chtějí vstoupit do Spojeného království, pokud to považují za nezbytné:

- a) k ověření práva na vstup do Spojeného království občanů států, které jsou stranami Dohody o evropském hospodářském prostoru, a osob na nich závislých, které požívají práv udělených právem Společenství, jakož i občanů jiných států, jimž taková práva náleží podle dohody, kterou je Spojené království vázáno; a
- b) k rozhodnutí, zda jiným osobám povolení ke vstupu do Spojeného království vydat či nikoli.

Článek 7a Smlouvy o založení Evropského společenství nebo jiná ustanovení zmíněné smlouvy nebo Smlouvy o Evropské unii nebo opatření vydaná v rámci těchto smluv se nedotýkají práva Spojeného království takové kontroly zavést a provádět. Uvádí-li se v tomto článku Spojené království, rozumí se tím i území, za jejichž zahraniční vztahy Spojené království odpovídá.

Článek 2

Spojené království a Irsko mohou i nadále mezi sebou upravovat pohyb osob mezi svými územími („společný prostor cestování“), pokud práva osob uvedených v čl. 1 prvním pododstavci písm. a) tohoto protokolu zůstanou v plném rozsahu zachována. Článek 1 tohoto protokolu tudíž platí, pokud je zachována tato úprava, za stejných podmínek a předpokladů jako pro Spojené království též pro Irsko. Článek 7a Smlouvy o založení Evropského společenství nebo jiná ustanovení zmíněné Smlouvy nebo Smlouvy o Evropské unii nebo jiná opatření přijatá v rámci těchto smluv se této úpravě nedotýkají.

Článek 3

Ostatní členské státy jsou oprávněny na svých hranicích nebo na všech místech, kde je možno vstoupit na jejich území, provádět kontroly osob, které chtějí vstoupit na jejich území ze Spojeného království nebo z území, za jejichž zahraniční vztahy Spojené království odpovídá, nebo z Irska, pokud tento protokol platí pro Irsko, a to pro tytéž účely, jaké jsou uvedeny v článku 1 tohoto protokolu.

Článek 7a Smlouvy o založení Evropského společenství nebo jiná ustanovení zmíněné smlouvy nebo Smlouvy o Evropské unii nebo opatření přijatá v rámci těchto smluv se nedotýkají práva ostatních členských států takové kontroly zavést a provádět.

Protokol o postavení Spojeného království a Irska

VYSOKÉ SMLUVNÍ STRANY,

PŘEJÍCE SI upravit určité otázky týkající se Spojeného království a Irska,

S OHLEDEM na Protokol o použití některých hledisek článku 7a Smlouvy o založení Evropského společenství na Spojené království a Irsko,

SE DOHODLY na následujících ustanoveních, která se připojují ke Smlouvě o založení Evropského společenství a Smlouvě o Evropské unii:

Článek 1

S výhradou článku 3 se Spojené království a Irsko v Radě nepodílejí na přijímání opatření, která jsou navrhována podle hlavy IIIa Smlouvy o založení Evropského společenství. Odchylně od čl. 148 odst. 2 Smlouvy o založení Evropského společenství je kvalifikovaná většina vymezena jako podíl vážených hlasů zúčastněných členů Rady, který je stanoven v čl. 148 odst. 2. K rozhodnutím Rady, která musí být přijata jednomyslně, je nutný souhlas všech členů Rady s výjimkou zástupců vlád Spojeného království a Irska.

Článek 2

Na základě článku 1 a s výhradou článků 3, 4 a 6 nejsou ustanovení hlavy IIIa Smlouvy o založení Evropského společenství, opatření vydaná podle zmíněné hlavy, ustanovení mezinárodních smluv uzavřených Společenstvím podle zmíněné hlavy a rozhodnutí Soudního dvora, kterými jsou taková ustanovení nebo opatření vykládána, závazná nebo použitelná pro Spojené království nebo Irsko; tato ustanovení, opatření nebo rozhodnutí se nedotýkají pravomocí, práv a povinností těchto států; tato ustanovení, opatření nebo rozhodnutí se nedotýkají *acquis communautaire*, ani nejsou součástí práva Společenství, pokud se vztahují na Spojené království a Irsko.

Článek 3

1. Spojené království nebo Irsko mohou předsedovi Rady do tří měsíců po předložení návrhu nebo podnětu podle hlavy IIIa Smlouvy o Evropském společenství písemně oznámit, že se chtějí účastnit přijímání a používání navrženého opatření; na základě tohoto oznámení je jim to povoleno. Odchylně od čl. 148 odst. 2 Smlouvy o založení Evropského společenství je kvalifikovaná většina vymezena jako podíl vážených hlasů zúčastněných členů Rady, který je stanoven v čl. 148 odst. 2.

K rozhodnutí Rady, která musí být přijata jednomyslně, je nutný souhlas všech členů Rady s výjimkou člena, který takové oznámení neučinil. Opatření přijaté podle tohoto odstavce je závazné pro všechny členské státy, které se účastnily jeho přijímání.

2. Nemůže-li být opatření podle odstavce 1 přijato v přiměřené době s účastí Spojeného království či Irska, může Rada přijmout dané opatření podle článku 1 bez účasti Spojeného království nebo Irska. V tomto případě se použije článek 2.

Článek 4

Spojené království nebo Irsko mohou kdykoli poté, co Rada přijme opatření podle hlavy IIIa Smlouvy o založení Evropského společenství, Radě a Komisi oznámit, že si přejí toto opatření přijmout. V tomto případě se přiměřeně použije postup podle čl. 5a odst. 3 Smlouvy o založení Evropského společenství.

Článek 5

Členský stát, který není vázán opatřením přijatým podle hlavy IIIa Smlouvy o založení Evropského společenství, nenes, kromě správních výdajů orgánů, finanční důsledky tohoto opatření.

Článek 6

V případech, kdy jsou Spojené království nebo Irsko podle tohoto protokolu vázány opatřením přijatým Radou podle hlavy IIIa Smlouvy o založení Evropského společenství, platí ohledně tohoto opatření pro dotýčný stát příslušná ustanovení uvedené Smlouvy, včetně článku 73p.

Článek 7

Články 3 a 4 se nedotýkají Protokolu o začlenění schengenského acquis do rámce Evropské unie.

Článek 8

Irsko může předsedovi Rady písemně oznámit, že si již nepřeje, aby se na ně tento protokol vztahoval. V takovém případě platí pro Irsko běžná ustanovení Smlouvy.

Protokol o postavení Dánska

VYSOKÉ SMLUVNÍ STRANY,

MAJÍCE NA PAMĚTI rozhodnutí hlav států nebo předsedů vlád, kteří se sešli v Evropské radě v Edinburghu dne 12. prosince 1992, o určitých Dánskem vznesených problémech týkajících se Smlouvy o Evropské unii,

VĚDOMY SI postoje Dánska k občanství Unie, hospodářské a měnové unii, obranné politice, jakož i k oblasti justice a vnitřních věcí, zakotveného v rozhodnutí z Edinburghu,

BEROUCE V ÚVAHU článek 3 Protokolu o začlenění schengenského acquis do rámce Evropské unie,

SE DOHODLY na následujících ustanoveních, která se připojují ke Smlouvě o založení Evropského společenství a Smlouvě o Evropské unii:

ČÁST I

Článek 1

Dánsko se v Radě neúčastní přijímání opatření navrhovaných podle hlavy IIIa Smlouvy o založení Evropského společenství. Odchylně od čl. 148 odst. 2 Smlouvy o založení Evropského společenství je kvalifikovaná většina vymezena jako podíl vážených hlasů

zúčastněných členů Rady, který je stanoven v čl. 148 odst. 2. K rozhodnutím Rady, která musí být přijata jednomyslně, je nutný souhlas všech členů Rady s výjimkou zástupce vlády Dánska.

Článek 2

Ustanovení hlavy IIIa Smlouvy o založení Evropského společenství, opatření přijatá podle zmíněné hlavy, ustanovení mezinárodních úmluv uzavřených Společenstvím podle zmíněné hlavy, a rozhodnutí Soudního dvora, kterými jsou taková ustanovení nebo opatření vykládána, nejsou pro Dánsko závazná nebo použitelná; tato ustanovení, opatření nebo rozhodnutí se nedotýkají pravomocí, práv a povinností Dánska; tato ustanovení, opatření nebo rozhodnutí se nedotýkají *acquis communautaire*, ani nejsou součástí práva Společenství, pokud se vztahují na Dánsko.

Článek 3

Kromě správních výdajů orgánů nenese Dánsko finanční důsledky opatření podle článku 1.

Článek 4

Články 1, 2 a 3 se nepoužijí na opatření k určení těch třetích zemí, jejichž státní příslušníci při překračování vnějších hranic členských států musí mít vízum, a na opatření o jednotném vzoru víz.

Článek 5

1. Do šesti měsíců poté, co Rada přijala návrh nebo podnět k doplnění schengenského *acquis* podle ustanovení hlavy IIIa Smlouvy o založení Evropského společenství, se Dánsko rozhodne, zda toto rozhodnutí Rady provede ve svém vnitrostátním právu. Rozhodne-li se tak, zakládá takové rozhodnutí závazek podle mezinárodního práva mezi Dánskem a ostatními státy uvedenými v článku 1 Protokolu o začlenění schengenského *acquis* do rámce Evropské unie a vůči Irsku nebo Spojenému království v případě, že se tyto členské státy účastní dotyčných oblastí spolupráce.

2. Rozhodne-li se Dánsko, že rozhodnutí Rady podle odstavce 1 neprovede, zváží ostatní členské státy uvedené v článku 1 Protokolu o začlenění schengenského *acquis* do rámce Evropské unie, jaká vhodná opatření učiní.

ČÁST II

Článek 6

Pokud jde o opatření přijatá Radou v oblasti čl. J.3 odst. 1 a J.7 Smlouvy o Evropské unii, neúčastní se Dánsko vypracování a provádění těch rozhodnutí a činností Unie, které mají vliv na obranu, nebudou však bránit členským státům v rozvíjení užší spolupráce v této oblasti. Dánsko se proto neúčastní přijímání těchto opatření. Dánsko není povinno přispívat na financování operativních výdajů, které z těchto opatření vyplývají.

ČÁST III

Článek 7

Dánsko může ostatním členským státům kdykoli v souladu se svými ústavními předpisy oznámit, že si již nepřeje zcela nebo zčásti tohoto protokolu využívat. V takovém případě použije Dánsko v plném rozsahu veškerá opatření přijatá v rámci Evropské unie, která jsou v té době účinná.

C. PROTOKOLY PŘIPOJENÉ KE SMLouvĚ O ZALOŽENÍ EVROPSKÉHO SPOLEČENSTVÍ

Protokol o poskytování azylu státním příslušníkům členských států Evropské unie

VYSOKÉ SMLUVNÍ STRANY,

VZHLEDEM K TOMU, že podle čl. F odst. 2 Smlouvy o Evropské unii Unie uznává základní lidská práva tak, jak jsou zaručena Evropskou úmluvou o ochraně lidských práv a základních svobod podepsanou dne 4. listopadu 1950 v Římě;

VZHLEDEM K TOMU, že Soudní dvůr Evropských společenství má pravomoc zajišťovat, aby Evropské společenství při výkladu a používání čl. F odst. 2 Smlouvy o Evropské unii dodržovalo právo;

VZHLEDEM K TOMU, že podle článku O Smlouvy o Evropské unii je každý stát, který žádá o členství v Unii, povinen uznávat zásady stanovené v čl. F odst. 1 Smlouvy o Evropské unii;

BEROUCE V ÚVAHU, že článek 236 Smlouvy o založení Evropského společenství vytváří mechanismus pro pozastavení určitých práv v případě závažného a dlouhotrvajícího porušování těchto zásad členským státem;

MAJÍCE NA PAMĚTI, že každý státní příslušník členského státu požívá jako občan Unie zvláštního postavení a zvláštní ochrany, které zaručují členské státy v souladu s druhou částí Smlouvy o založení Evropského společenství;

BEROUCE V ÚVAHU, že Smlouva o založení Evropského společenství vytváří prostor bez vnitřních hranic a poskytuje každému občanu Unie právo svobodně se pohybovat a pobývat na území členských států;

MAJÍCE NA PAMĚTI, že otázka vydávání státních příslušníků členských států Unie je předmětem Evropské úmluvy o vydávání ze dne 13. prosince 1957 a Úmluvy ze dne 27. září 1996 o vydávání mezi členskými státy Evropské unie, uzavřené na základě článku K.3 Smlouvy o Evropské unii;

PŘEJÍCE SI zabránit, aby právo azylu bylo užíváno k jiným účelům, než k jakým je zamýšleno;

VZHLEDEM K TOMU, že tento protokol uznává účel a cíle Ženevské úmluvy o právním postavení uprchlíků ze dne 28. července 1951;

SE DOHODLY na následujících ustanoveních, která se připojují ke Smlouvě o založení Evropského společenství:

Jediný článek

Se zřetelem na úroveň ochrany základních práv a svobod v členských státech Evropské unie se členské státy navzájem považují pro veškeré právní a praktické účely spojené se záležitostmi azylu za bezpečnou zemi původu. Žádost příslušníka členského státu o azyl může proto jiný členský stát zvažovat nebo přijmout k dalšímu zpracování pouze v následujících případech:

- a) jestliže se členský stát, jehož příslušníkem je žadatel, rozhodne poté, co vstoupí Amsterodamská smlouva v platnost, využívat článku 15 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod, přijmout opatření, která se na jeho území odchyľují od povinností vyplývajících z Úmluvy;
- b) jestliže bylo zahájeno řízení podle čl. F.1 odst. 1 Smlouvy o Evropské unii a Rada o něm ještě nerozhodla;
- c) jestliže Rada na základě čl. F.1 odst. 1 Smlouvy o Evropské unii rozhodla, že se členský stát, jehož příslušníkem je žadatel, dopouští závažného a dlouhotrvajícího porušování zásad uvedených v čl. F odst. 1;
- d) jestliže členský stát s ohledem na žádost státního příslušníka jiného členského státu o azylu rozhodl jednostranně; v takovém případě bude Rada neprodleně informována; při zkoumání žádosti se vychází z domněnky, že žádost je zjevně neodůvodněná, aniž je ohrožena rozhodovací pravomoc členského státu.

Protokol o používání zásad subsidiarity a proporcionality

VYSOKÉ SMLUVNÍ STRANY,

ODHODLÁNI stanovit podmínky použití zásad subsidiarity a proporcionality, zakotvených v článku 3b Smlouvy o založení Evropského společenství, aby se přesněji vymezila kritéria jejich použití a zajistilo se jejich přísné dodržování a důsledné provádění všemi orgány;

PŘEJÍCE SI zajistit, aby se rozhodovalo co nejbližší občanům Unie;

BEROUCE V ÚVAHU dohodu ze dne 25. října 1993 mezi Evropským parlamentem, Radou a Komisí o postupech při provádění zásady subsidiarity;

POTVRDILY, že činnost orgánů Unie a rozvoj používání zásady subsidiarity se budou nadále řídit závěry zasedání Evropské rady v Birminghamu ze dne 16. října 1992 a celkovým přístupem k používání zásady subsidiarity, dohodnutým na zasedání Evropské rady v Edinburhu ve dnech 11. a 12. prosince 1992, a proto

SE DOHODLY na následujících ustanoveních, která se připojují ke Smlouvě o založení Evropského společenství:

1. Každý orgán zajistí při výkonu jemu svěřených pravomocí dodržování zásady subsidiarity. Rovněž zajistí dodržování zásady proporcionality, podle které žádná činnost Společenství nepřekročí míru nezbytnou k dosažení cílů Smlouvy.
2. Používání zásad subsidiarity a proporcionality zohledňuje obecná ustanovení a cíle Smlouvy, zejména pokud jde o důsledné dodržování *acquis communautaire* a

rovnováhy mezi orgány. Nedotýká se zásad formulovaných Soudním dvorem, které se týkají vztahu mezi vnitrostátním právem a právem Společenství, a zohledňuje čl. F odst. 4 Smlouvy o Evropské unii, podle něhož „Unie si zajistí prostředky nezbytné pro dosahování svých cílů a provádění svých politik“.

3. Zásada subsidiarity nezpochybňuje pravomoci svěřené Smlouvou Evropskému společenství, jak jsou vykládány Soudním dvorem. Kritéria uvedená v čl. 3b odst. 2 Smlouvy se vztahují na oblasti, které nespádají do výlučné působnosti Společenství. Zásada subsidiarity naznačuje směr, jak tyto pravomoci vykonávat na úrovni Společenství. Subsidiarita je dynamická koncepce a měla by se používat s ohledem na cíle stanovené Smlouvou. Umožňuje, vyžadují-li to okolnosti, činnost Společenství v mezích jeho pravomocí rozšířit, a naopak ji omezit nebo zastavit, není-li nadále odůvodněna.
4. Všechny návrhy právních předpisů Společenství musí být odůvodněny, aby bylo prokázáno, že jsou v souladu se zásadami subsidiarity a proporcionality; závěr, že cílů Společenství lze lépe dosáhnout na úrovni Společenství, musí být podložen kvalitativními nebo, kdekoli je to možné, kvantitativními údaji.
5. Aby činnost Společenství byla odůvodněná, je třeba splnit obě podmínky zásady subsidiarity: cílů navrhované činnosti nelze dostatečně dosáhnout činností členských států v rámci jejich vnitrostátního ústavního systému a lze jich proto lépe dosáhnout činností Společenství.

Při zkoumání, zda je výše uvedená podmínka splněna, je vhodné používat následující pokyny:

- posuzovaná záležitost má nadnárodní povahu, kterou nelze uspokojivě vyřešit činností členských států;
 - činnost pouze na vnitrostátní úrovni nebo nečinnost Společenství by byla v rozporu s požadavky Smlouvy (jako nezbytnost napravit narušení hospodářské soutěže nebo vyvarovat se zastřeného omezování obchodu nebo posílit hospodářskou a sociální soudržnost) nebo by jinak významně poškodila zájmy členských států;
 - činnost na úrovni Společenství by vzhledem ke svému rozsahu nebo účinkům přinesla ve srovnání s činností na úrovni členských států zřejmé výhody.
6. Forma činnosti Společenství je co nejjednodušší, přičemž umožňuje uspokojivé dosažení cíle opatření a jeho účinné prosazení. Společenství přijímá právní předpisy pouze v nezbytné míře. Za jinak stejných podmínek by se směrnici měla dávat přednost před nařízeními a rámcovým směrnici před podrobnými opatřeními. Směrnice podle článku 189 Smlouvy, přestože jsou závazné pro každý členský stát, kterému jsou určeny, pokud jde o výsledek, jehož má být dosaženo, ponechávají volbu forem a prostředků vnitrostátním orgánům.
 7. Pokud jde o povahu a rozsah činnosti Společenství, měla by opatření Společenství ponechávat co nejvíce prostoru vnitrostátnímu rozhodování slučitelnému se zajištěním cíle opatření a s dodržáním požadavků Smlouvy. Při dodržování práva Společenství by měly být dodržovány zavedené vnitrostátní úpravy a organizace a fungování právních systémů členských států. Ve vhodných případech a s výhradou potřeby náležitého

prosazování by opatření Společenství měla členskými státy poskytovat alternativní řešení pro dosažení cílů opatření,.

8. Jestliže použití zásady subsidiarity vede k nečinnosti Společenství, řídí se členské státy ve své činnosti obecnými pravidly článku 5 Smlouvy, přijímají veškerá vhodná opatření k zajištění plnění závazků vyplývajících ze Smlouvy a zdrží se jakýchkoli opatření, která by mohla ohrozit dosažení cílů Smlouvy.
9. Komise, aniž je dotčeno její právo podávat návrhy, by měla:
 - s výjimkou případů zvláštní naléhavosti nebo důvěrnosti konzultovat široký okruh subjektů, než předpis navrhne a zveřejňovat podklady pro konzultace, kdykoli je to vhodné;
 - odůvodňovat prospěšnost svých návrhů s ohledem na zásadu subsidiarity; v odůvodnění návrhu k tomu uvede podrobnosti, kdykoli je to nezbytné. Úplné nebo částečné financování činnosti Společenství z rozpočtu Společenství vyžaduje vysvětlení;
 - náležitě zohledňovat potřebu, aby finanční nebo správní zatížení Společenství, vnitrostátních vlád, místních orgánů, podnikatelských subjektů a občanů, bylo co nejnižší a úměrné cíli, kterého má být dosaženo;
 - každoročně předkládat Evropské radě, Evropskému parlamentu a Radě výroční zprávu o uplatňování článku 3b Smlouvy. Tuto výroční zprávu rovněž předloží Výboru regionů a Hospodářskému a sociálnímu výboru.
10. Evropská rada přihlédne ke zprávě Komise uvedené v bodu 9 čtvrté odrážce ve zprávě o pokroku Unie, kterou v souladu s článkem D Smlouvy o Evropské unii předkládá Evropskému parlamentu.
11. Při celkovém posuzování návrhu Komise posoudí Evropský parlament a Rada slučitelnost návrhu Komise s článkem 3b Smlouvy, přičemž dodrží platné postupy. To se týká jak původního návrhu Komise, tak změn, které Evropský parlament a Rada zamýšlejí k návrhu předložit.
12. Evropský parlament je v rámci postupů uvedených v člancích 189b a 189c Smlouvy informován o postoji Rady k použití článku 3b Smlouvy prostřednictvím uvedení důvodů, které Radu vedly k přijetí společného postoje. Rada informuje Evropský parlament o důvodech, pro které návrh Komise považuje za zcela nebo zčásti neslučitelný s článkem 3b Smlouvy.
13. Dodržování zásady subsidiarity se přezkoumává v souladu s pravidly uvedenými ve Smlouvě.

Protokol o vnějších vztazích členských států, pokud jde o překračování vnějších hranic

VYSOKÉ SMLUVNÍ STRANY,

BEROUCE V ÚVAHU potřebu členských států zajistit, kde je to potřebné, ve spolupráci s třetími zeměmi účinnou kontrolu na svých vnějších hranicích,

SE DOHODLY na následujících ustanoveních, která se připojují ke Smlouvě o založení Evropských společenství,

Ustanovení o opatřeních ohledně překračování vnějších hranic, zahrnutá v čl. 73j odst. 2 písm. a) hlavy IIIa Smlouvy, se nedotýkají pravomoci členských států sjednávat nebo uzavírat dohody se třetími zeměmi, pokud dodržují právo Společenství a ostatní příslušné mezinárodní dohody.

Protokol o systému veřejnoprávního vysílání v členských státech

VYSOKÉ SMLUVNÍ STRANY,

BEROUCE V ÚVAHU, že systém veřejnoprávního vysílání v členských zemích je přímo spjat s demokratickými, společenskými a kulturními potřebami každé společnosti a s potřebou zachovat mediální pluralitu,

SE DOHODLY na následujících výkladových ustanoveních, která se připojují ke Smlouvě o založení Evropského společenství,

Ustanovení Smlouvy o založení Evropských společenství se nedotýkají pravomocí členských států financovat veřejnoprávní vysílání, pokud je takové financování poskytováno organizacím pro veřejnoprávní vysílání k plnění veřejných služeb, jak jsou svěřeny, vymezeny a organizovány v každém členském státě, a pokud takové financování neovlivňuje obchodní podmínky a hospodářskou soutěž ve Společenství v míře, která by byla v rozporu se společným zájmem, přičemž se přihlíží k naplnění veřejné služby.

Protokol o ochraně a dobrých životních podmínkách zvířat

VYSOKÉ SMLUVNÍ STRANY,

PŘEJÍCE SI zajistit lepší ochranu a dobré životní podmínky zvířat jako vnímajících bytostí,

SE DOHODLY na následujících ustanoveních, která se připojují ke Smlouvě o založení Evropského společenství,

Při stanovování a provádění politik Společenství v zemědělství, v dopravě, v oblasti vnitřního trhu a ve výzkumu berou Společenství a členské státy plně v úvahu požadavky na dobré životní podmínky zvířat; přitom zohlední právní nebo správní předpisy a zvyklosti členských států spojené zejména s náboženskými obřady, kulturními tradicemi a regionálním dědictvím.

D. PROTOKOLY PŘIPOJENÉ KE SMLOUVĚ O EVROPSKÉ UNII A SMLOUVÁM O ZALOŽENÍ EVROPSKÉHO SPOLEČENSTVÍ, EVROPSKÉHO SPOLEČENSTVÍ UHLÍ A OCELI A EVROPSKÉHO SPOLEČENSTVÍ PRO ATOMOVOU ENERGIÍ

Protokol o orgánech s ohledem na rozšíření Evropské unie

VYSOKÉ SMLUVNÍ STRANY,

SE DOHODLY na následujících ustanoveních, která se připojují ke Smlouvě o Evropské unii a ke Smlouvám o založení Evropských společenství,

Článek 1

Ode dne platnosti prvního rozšíření Unie bez ohledu na čl. 157 odst. 1 Smlouvy o založení Evropského společenství, čl. 9 odst. 1 Smlouvy o založení Evropského společenství uhlí a oceli a čl. 126 odst. 1 Smlouvy o založení Evropského společenství pro atomovou energii je v Komisi zastoupen vždy jeden člen z každého členského státu za předpokladu, že k tomuto dni byla upravena váha hlasů v Radě, ať již změnou váhy hlasů nebo dvojitou většinou, způsobem přijatelným pro všechny členské státy, s ohledem na všechny okolnosti, zejména na vyrovnání pro ty členské státy, které se vzdají možnosti jmenovat druhého člena Komise.

Článek 2

Nejméně jeden rok před okamžikem, kdy počet členů v Evropské unii překročí dvacet členských zemí, bude svolána konference zástupců vlád všech členských států, aby provedla celkové přehodnocení ustanovení smluv o složení a fungování těchto orgánů.

Protokol o umístění sídel orgánů a některých subjektů a útvarů Evropských společenství a Evropské unie

ZÁSTUPCI VLÁD ČLENSKÝCH STÁTŮ,

S OHLEDEM na článek 216 Smlouvy o založení Evropského společenství, článek 77 Smlouvy o založení Evropského společenství uhlí a oceli a článek 189 Smlouvy o založení Evropského společenství pro atomovou energii,

S OHLEDEM na Smlouvu o Evropské unii,

MAJÍCE NA PAMĚTI A POTVRZUJÍCE rozhodnutí ze dne 8. dubna 1965, a aniž jsou dotčena rozhodnutí o sídlech budoucích orgánů, subjektů a útvarů,

SE DOHODLY na následujících ustanoveních, která se připojují ke Smlouvě o Evropské unii a ke Smlouvám o založení Evropských společenství:

Jediný článek

- a) Evropský parlament má sídlo ve Štrasburku, kde se konají plenární zasedání, která trvají 12 měsíců, včetně zasedání o rozpočtu. Doplňující plenární zasedání se konají v Bruselu. Výbory Evropského parlamentu zasedají v Bruselu. Generální sekretariát Evropského parlamentu a jeho oddělení sídlí v Lucemburku.
- b) Rada má sídlo v Bruselu. Během měsíců dubna, června a října zasedá v Lucemburku.
- c) Komise má sídlo v Bruselu. Útvary vyjmenované v člancích 7, 8 a 9 rozhodnutí ze dne 8. dubna 1965 sídlí v Lucemburku.

- d) Soudní dvůr a Soud prvního stupně mají sídlo v Lucemburku.
- e) Účetní dvůr má sídlo v Lucemburku.
- f) Hospodářský a sociální výbor má sídlo v Bruselu.
- g) Výbor regionů má sídlo v Bruselu.
- h) Evropská investiční banka má sídlo v Lucemburku.
- i) Evropský měnový institut a Evropská centrální banka mají sídlo ve Frankfurtu.
- j) Evropský policejní úřad (Europol) má sídlo v Haagu.

Protokol o úloze vnitrostátních parlamentů v Evropské unii

VYSOKÉ SMLUVNÍ STRANY,

MAJÍCE NA PAMĚTI, že kontrola vlastních vlád jednotlivými vnitrostátními parlamenty, pokud jde o činnosti Unie, je záležitostí ústavního uspořádání a praxe každého členského státu,

PŘEJÍCE SI však podnítit větší zapojení vnitrostátních parlamentů do činností Evropské unie a zvýšit jejich možnost vyjadřovat se k záležitostem, které pro ně mohou mít zvláštní význam,

SE DOHODLY na následujících ustanoveních, která se připojují ke Smlouvě o Evropské unii a Smlouvám o založení Evropských společenství:

I. INFORMOVÁNÍ VNITROSTÁTNÍCH PARLAMENTŮ ČLENSKÝCH STÁTŮ

1. Všechny podklady pro konzultace vydané Komisí (zelené a bílé knihy a sdělení) se neprodleně předávají vnitrostátním parlamentům členských států.
2. Návrhy právních předpisů Komise vymezené Radou v souladu s čl. 151 odst. 3 Smlouvy o založení Evropského společenství se v přiměřené době sdělí, aby vlády členských států mohly zajistit, že je vnitrostátní parlamenty řádně obdrží.
3. Poté, co Komise předá Evropskému parlamentu a Radě ve všech jazycích návrhy právních předpisů nebo návrhy na opatření podle hlavy VI. Smlouvy o Evropské unii, musí uplynout šestitýdenní lhůta, než se tyto návrhy dají na pořad jednání Rady ke schválení nebo k přijetí společného postoje podle článku 189b nebo článku 189c Smlouvy o založení Evropského společenství, ledaže existují naléhavé důvody, které se uvedou v aktu nebo ve společném postoji.

II. KONFERENCE VÝBORŮ PRO EVROPSKÉ ZÁLEŽITOSTI

4. Konference výborů pro evropské záležitosti (dále jen „COSAC“), ustavená v Paříži ve dnech 16. – 17. listopadu 1989, může dávat podněty, které považuje za účelné, orgánům Evropské unie, zejména k návrhům aktů, které jí, s ohledem na povahu věci, mohou předložit zástupci vlád členských států na základě vzájemné dohody.

5. COSAC může zkoumat kterýkoli návrh nebo podnět týkající se vytváření prostoru svobody, bezpečnosti a práva, který by mohl mít přímý vliv na práva a svobody jednotlivců. Evropský parlament, Rada a Komise jsou informovány o všech podnětech COSACu podle tohoto odstavce.
6. COSAC může Evropskému parlamentu, Radě a Komisi předložit jakýkoli podnět týkající se normotvorné činnosti Unie, který považuje za vhodný, zejména pokud jde o použití zásady subsidiarity, o prostor svobody, bezpečnosti a práva a o otázky týkající se základních práv.
7. Podněty COSACu nezavazují vnitrostátní parlamenty ani nepředjímají jejich postoje.

ZÁVĚREČNÝ AKT

KONFERENCE ZÁSTUPCŮ VLÁD ČLENSKÝCH STÁTŮ svolaná v Turínu dne dvacátého devátého března tisíc devět set devadesát šest, aby vzájemnou dohodou schválila změny Smlouvy o Evropské unii, Smluv o založení Evropského společenství, Evropského společenství uhlí a oceli a Evropského společenství pro atomovou energii a některých souvisejících aktů, přijala následující dokumenty:

I. Amsterodamská smlouva pozměňující Smlouvu o Evropské Unii, Smlouvy o založení Evropských společenství a některé související akty

II. Protokoly

- A. Protokol připojený ke Smlouvě o Evropské unii:
 1. Protokol k článku J.7 Smlouvy o Evropské unii
- B. Protokoly připojené ke Smlouvě o Evropské unii a Smlouvě o založení Evropského společenství:
 2. Protokol o začlenění schengenského acquis do rámce Evropské unie
 3. Protokol o použití některých hledisek článku 7a Smlouvy o založení Evropského společenství na Spojené království a Irsko
 4. Protokol o postavení Spojeného království a Irska
 5. Protokol o postavení Dánska
- C. Protokoly připojené ke Smlouvě o založení Evropského společenství:
 6. Protokol o poskytování azylu státním příslušníkům členských států
 7. Protokol o používání zásad subsidiarity a proporcionality
 8. Protokol o vnějších vztazích členských států pokud jde o překračování vnějších hranic
 9. Protokol o systému veřejnoprávního vysílání v členských státech

10. Protokol o ochraně a dobrých životních podmínkách zvířat
- D. Protokoly připojené ke Smlouvě o Evropské unii a Smlouvám o založení Evropského společenství, Evropského společenství uhlí a oceli a Evropského společenství pro atomovou energii
11. Protokol o orgánech s ohledem na rozšíření Evropské unie
 12. Protokol o umístění sídel orgánů a některých subjektů a útvarů Evropských společenství a Evropské unie
 13. Protokol o úloze vnitrostátních parlamentů v Evropské unii

III. Prohlášení

Konference schválila následující prohlášení připojená k tomuto závěrečnému aktu:

1. Prohlášení o zrušení trestu smrti
2. Prohlášení o prohloubení spolupráce mezi Evropskou unií a Západoevropskou unií
3. Prohlášení o Západoevropské unii
4. Prohlášení k článkům J.14 a K.10 Smlouvy o Evropské unii
5. Prohlášení k článku J.15 Smlouvy o Evropské unii
6. Prohlášení o zřízení jednotky pro strategické plánování a včasné varování
7. Prohlášení k článku K.2 Smlouvy o Evropské unii
8. Prohlášení k čl. K.3 písm. e) Smlouvy o Evropské unii
9. Prohlášení k čl. K.6 odst. 2 Smlouvy o Evropské unii
10. Prohlášení k čl. K.7 Smlouvy o Evropské unii
11. Prohlášení o postavení církví a nekonfesních organizací
12. Prohlášení o hodnocení vlivu na životní prostředí
13. Prohlášení k článku 7d Smlouvy o založení Evropského společenství
14. Prohlášení o zrušení článku 44 Smlouvy o založení Evropského společenství
15. Prohlášení o zachování úrovně ochrany a bezpečnosti stanovené v schengenském acquis
16. Prohlášení k čl. 73j odst. 2 písm. b) Smlouvy o založení Evropského společenství
17. Prohlášení k článku 73k Smlouvy o založení Evropského společenství
18. Prohlášení k čl. 73k odst. 3 písm. a) Smlouvy o založení Evropského společenství

19. Prohlášení k čl. 73l odst. 1 Smlouvy o založení Evropského společenství
20. Prohlášení k článku 73m Smlouvy o založení Evropského společenství
21. Prohlášení k článku 73o Smlouvy o založení Evropského společenství
22. Prohlášení o osobách se zdravotním postižením
23. Prohlášení o stimulačních opatřeních podle článku 109r Smlouvy o založení Evropského společenství
24. Prohlášení k článku 109r Smlouvy o založení Evropského společenství
25. Prohlášení k článku 118 Smlouvy o založení Evropského společenství
26. Prohlášení k čl. 118 odst. 2 Smlouvy o založení Evropského společenství
27. Prohlášení k čl. 118b odst. 2 Smlouvy o založení Evropského společenství
28. Prohlášení k čl. 119 odst. 4 Smlouvy o založení Evropského společenství
29. Prohlášení o sportu
30. Prohlášení o ostrovních regionech
31. Prohlášení o rozhodnutí Rady ze dne 13. července 1987
32. Prohlášení o organizaci a fungování Komise
33. Prohlášení k čl. 188c odst. 3 Smlouvy o založení Evropského společenství
34. Prohlášení o dodržování lhůt v postupu spolurozhodování
35. Prohlášení k čl. 191a odst. 1 Smlouvy o založení Evropského společenství
36. Prohlášení o zámořských zemích a územích
37. Prohlášení o veřejnoprávních úvěrových institucích v Německu
38. Prohlášení o dobrovolných službách
39. Prohlášení o redakční kvalitě právních předpisů Společenství
40. Prohlášení o postupu, kterým Evropské společenství uhlí a oceli uzavírá mezinárodní dohody
41. Prohlášení o ustanoveních týkajících se průhlednosti, přístupu k dokumentům a boje proti podvodům
42. Prohlášení o konsolidaci smluv
43. Prohlášení k Protokolu o používání zásad subsidiarity a proporcionality

44. Prohlášení k článku 2 Protokolu o začlenění schengenského acquis do rámce Evropské unie
45. Prohlášení k článku 4 Protokolu o začlenění schengenského acquis do rámce Evropské unie
46. Prohlášení k článku 5 Protokolu o začlenění schengenského acquis do rámce Evropské unie
47. Prohlášení k článku 6 Protokolu o začlenění schengenského acquis do rámce Evropské unie
48. Prohlášení k Protokolu o poskytování azylu státním příslušníkům členských států Evropské unie
49. Prohlášení k písmenu d) jediného článku Protokolu o poskytování azylu státním příslušníkům členských států Evropské unie
50. Prohlášení k Protokolu o orgánech s ohledem na rozšíření Evropské unie
51. Prohlášení k článku 10 Amsterodamské smlouvy

Konference také vzala na vědomí následující prohlášení připojená k tomuto závěrečnému aktu:

1. Prohlášení Rakouska a Lucemburska o úvěrových institucích
2. Prohlášení Dánska k článku K.14 Smlouvy o Evropské unii
3. Prohlášení Německa, Rakouska a Belgie o subsidiaritě
4. Prohlášení Irska k článku 3 Protokolu o postavení Spojeného království a Irska
5. Prohlášení Belgie k Protokolu o poskytování azylu státním příslušníkům členských států Evropské unie
6. Prohlášení Belgie, Francie a Itálie k Protokolu o orgánech s ohledem na rozšiřování Evropské unie
7. Prohlášení Francie o postavení zámořských území z hlediska Protokolu o začlenění schengenského acquis do rámce Evropské unie
8. Prohlášení Řecka k Prohlášení o postavení církví a nekonfesních organizací

Závěrem konference souhlasí s tím, že pro ilustrativní účely připojí k tomuto závěrečnému aktu texty Smlouvy o Evropské unii a Smlouvy o založení Evropského společenství ve znění změn učiněných touto konferencí.

V Amsterdamu druhého října roku tisíc devět set devadesát sedm.

Hecho en Amsterdam, el dos de octubre de mil novecientos noventa y siete.

Udfærdiget i Amsterdam, den anden oktober nittenhundrede og syvoghalvfems.

Geschehen zu Amsterdam am zweiten Oktober neunzehnhundertsiebenundneunzig.

Έγινε στο Άμστερνταμ, στις δύο Οκτωβρίου του έτους χίλια εννιακόσια ενενήντα επτά.

Done at Amsterdam this second day of October in the year one thousand nine hundred and ninety-seven.

Fait à Amsterdam, le deux octobre de l'an mil neuf cent quatre-vingt-dix-sept.

Arna dhéanamh in Amstardam ar an dara lá de Dheireadh Fómhair sa bhliain míle naoi gcéad nócha a seacht.

Fatto ad Amsterdamm, addì due ottobre millenovecentonovantesette.

Gedaan te Amsterdam, de tweede oktober nigentienhinderd zevenennegentig.

Feito em Amesterdão, em dois de Outubro de mil novecentos e noventa e sete.

Tehty Amsterdamissa 2 päivänä lokakuuta vuonna tuhatyhdeksänsataayhdeksänkymmentäseitsemän.

Utfærdat i Amsterdam den andra oktober år nittonhundranittiosju.

Pour Sa Majesté le Roi des Belges

Voor Zijne Majesteit de Koning der Belgen

Für Seine Majestät den König der Belgier

Derycke

Cette signature engage également la Communauté française, la Communauté flamande, la Communauté germanophone, la Région wallonne, la Région flamande et la Région de Bruxelles-Capitale.

Deze handtekening verbindt eveneens de Vlaamse Gmeenschap, de Franse Gemeenschap, de Duitstalige Gemeenschap, het Vlaamse Gewest, het Waalse Gewest en het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest.

Diese Unterschrift bindet zugleich die Deutschsprachige Gemeinschaft, die Flämische Gemeinschaft, die Französische Gemeinschaft, die Wallonische Region, die Flämische Region und die Region Brüssel-Hauptstadt.

For Hendes Majestæt Danmarks Dronning

Niels Helveg Petersen

Für den Präsidenten der Bundesrepublik Deutschland

Kinkel

Για τον Πρόεδρο της Ελληνικής Δημοκρατίας

Πάγκαλος

Por Su Majestad el Rey de España

Matutes

Pour le Président de la République française

Hubert Védrine

Thar ceann an Choimisiúin arna údarú le hAirteagal 14 de Bhunreacht na hÉireann chun cumhachtaí agus feidhmeanna Uachtarán na hÉireann a oibriú agus a chomhlíonadh

For the Commission authorised by Article 14 of the Constitution of Ireland to exercise and perform the powers and functions of the President of Ireland

Raphael Burke

Per il Presidente della Repubblica italiana

L. Dini

Pour Son Altesse Royale le Grand-Duc de Luxembourg

Poos

Voor Hare Majesteit de Koningin der Nederlanden

Hans van Mierlo

Für den Bundespräsidenten der Republik Österreich

Wolfgang Schlüssel

Pelo Presidente da República Portuguesa

Jaime Gama

Suomen Tasavallan Presidentin puolesta

Fär Republiken Finlands President

Tarja Halonen

För Hans Majestät Konungen av Sverige

Lena Hjelm-Wallén

For Her Majesty the Queen of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland

Douglas T. Henderson.

PROHLÁŠENÍ PŘIJATÁ KONFERENCÍ

1. **Prohlášení o zrušení trestu smrti**

Pokud jde o čl. F odst. 2 Smlouvy o Evropské unii, konference připomíná, že Protokol č. 6 k Evropské úmluvě o lidských právech a základních svobodách podepsaný v Římě dne 4. listopadu 1950, kterou podepsala a ratifikovala velká většina členských států, stanoví zrušení trestu smrti.

V této souvislosti konference konstatuje, že od podepsání výše uvedeného protokolu ze dne 28. dubna 1983 byl trest smrti zrušen ve většině členských států Unie a v žádném z nich nebyl použit.

2. **Prohlášení o prohloubení spolupráce mezi Evropskou unií a Západoevropskou unií**

S cílem prohloubit spolupráci mezi Evropskou unií a Západoevropskou unií konference vyzývá Radu, aby co nejdříve schválila vhodné způsoby bezpečnostního prověření zaměstnanců generálního sekretariátu Rady.

3. **Prohlášení o Západoevropské unii**

Konference bere na vědomí následující prohlášení, které schválila Rada ministrů Západoevropské unie dne 22. července 1997

„PROHLÁŠENÍ ZÁPADOEVROPSKÉ UNIE K ÚLOZE ZÁPADOEVROPSKÉ UNIE A JEJÍMU VZTAHU K EVROPSKÉ UNII A SEVEROATLANTICKÉ ALIANCI“

ÚVOD

1. Členské státy Západoevropské unie (ZEU) se v Maastrichtu v roce 1991 dohodly, že je nezbytné vybudovat věrohodnou evropskou bezpečnostní a obrannou jednotku (EBOJ), která převezme větší odpovědnost Evropy za záležitosti obrany. S ohledem na Amsterodamskou smlouvu znovu potvrzují důležitost pokračování a prohlubování těchto snah. ZEU je nedílnou součástí vývoje Evropské unie (EU), která poskytuje Unii přístup k operačním prostředkům, zejména v souvislosti s petersberskými úkoly, a je základním prvkem vývoje EBOJ v rámci Severoatlantické aliance v souladu s Pařížským prohlášením a rozhodnutími ministrů NATO v Berlíně.
2. V současnosti v Radě ZEU zasedají všechny členské státy Evropské unie a všichni evropské členové Severoatlantické aliance v souladu se svými statuty. V Radě zasedají také státy střední a východní Evropy, které podepsaly s Evropskou unií dohodu o přidružení a které žádají o členství v Evropské unii a Severoatlantické alianci. ZEU se vytváří jako skutečný rámec pro dialog a spolupráci mezi Evropany v širších otázkách evropské bezpečnosti a obrany.
3. V této souvislosti bere ZEU na vědomí hlavu V Smlouvy o Evropské unii týkající se společné zahraniční a bezpečnostní politiky EU, zejména čl. J.3 odst. 1, J.7 a Protokol k článku J.7, které znějí:

Ustanovení čl. J.3 odst. 1

„1. Evropská rada vymezuje zásady a obecné směry pro společnou zahraniční a bezpečnostní politiku, včetně věcí souvisejících s obranou.“

Článek J.7

„1. Společná zahraniční a bezpečnostní politika zahrnuje všechny otázky, které se týkají bezpečnosti Unie, včetně postupného vymezení rámce společné obranné politiky v souladu s druhým pododstavcem, která by mohla vyústit ve společnou obranu, rozhodne-li tak Evropská rada. V takovém případě doporučí Evropská rada členským státům přijetí tohoto rozhodnutí v souladu s jejich ústavními předpisy.

Západoevropská unie (ZEU) je nedílnou součástí vývoje Unie, která poskytuje Unii přístup k operativním prostředkům, zejména v rámci odstavce 2. Podporuje Unii při vymezování obranných hledisek společné zahraniční a bezpečnostní politiky v souladu s tímto článkem. Unie napomáhá vytváření užších institucionálních vztahů se ZEU s ohledem na možnost začlenění ZEU do Unie, rozhodne-li tak Evropská rada. V takovém případě doporučí Evropská rada členským státům přijetí tohoto rozhodnutí v souladu s jejich ústavními předpisy.

Politika Unie podle tohoto článku se nedotýká zvláštní povahy bezpečnostní a obranné politiky některých členských států a uznává závazky některých členských států uskutečňujících svou společnou obranu v rámci Organizace Severoatlantické smlouvy (NATO), které vyplývají ze Severoatlantické smlouvy a které jsou v souladu se společnou bezpečnostní a obrannou politikou vytvořenou v tomto rámci.

V míře, v jaké to členské státy považují za vhodné, bude postupné vytváření rámce společné obranné politiky podporováno vzájemnou spoluprací v oblasti vyzbrojování.

2. Otázky uvedené v tomto článku zahrnují humanitární a záchranné mise, mise k udržení míru a mise bojových jednotek k řešení krizí, včetně prosazování míru.

3. Unie se obrací na ZEU, aby vypracovávala a prováděla rozhodnutí a akce Unie, které souvisejí s obranou.

Pravomoc Evropské rady vypracovat obecné směry v souladu s článkem J.3 se vztahuje i na ZEU v otázkách, ve kterých se Unie na ZEU obrací.

Obrací-li se Unie na ZEU, aby vypracovala a provedla rozhodnutí Unie o misích uvedených v odstavci 2, mohou se těchto misí účastnit všechny členské státy Unie. Rada po dohodě s orgány ZEU přijme nezbytná praktická opatření, která by všem členským státům podílejícím se na těchto misích umožnila se plně a rovnocenně podílet na plánování a rozhodování ZEU.

Rozhodnutí, která se týkají obrany podle tohoto odstavce jsou přijímána, aniž jsou dotčeny politiky a závazky uvedené v odst. 1 třetím pododstavci.

4. Tento článek nebrání rozvoji užší spolupráce mezi dvěma nebo více členskými státy na dvoustranné úrovni v rámci ZEU a Severoatlantické aliance, pokud tato spolupráce není v rozporu se spoluprací upravenou v této hlavě ani ji neztěžuje.

5. *Za účelem dosažení cílů tohoto článku budou jeho ustanovení znovu posouzena v souladu s článkem N.*“

Protokol k článku J.7

„VYSOKÉ SMLUVNÍ STRANY,

BEROUCE V ÚVAHU potřebu provádět ustanovení čl. J.7 odst. 1 druhého pododstavce a odst. 3 Smlouvy o Evropské unii v plném rozsahu,

BEROUCE V ÚVAHU, že politika Unie v souladu s článkem J.7 se nedotýká zvláštní povahy bezpečnostní a obranné politiky některých členských států a uznává závazky některých členských států, které svou společnou bezpečnost uskutečňují prostřednictvím Organizace Severoatlantické smlouvy (NATO), které vyplývají ze Severoatlantické smlouvy a které jsou v souladu se společnou bezpečnostní a obrannou politikou vytvořenou v tomto rámci,

SE DOHODLY na následujícím ustanovení, které se připojuje ke Smlouvě o Evropské unii,

Evropská Unie vypracuje společně se Západoevropskou unií postupy pro prohloubení vzájemné spolupráce do jednoho roku od vstupu Amsterodamské smlouvy v platnost.“

A. VZTAHY ZEU S EVROPSKOU UNIÍ: DOPROVODNÁ OPATŘENÍ K PROVEDENÍ AMSTERODAMSKÉ SMLOUVY

4. V „Prohlášení o úloze Západoevropské unie a jejích vztazích s Evropskou unií a Atlantickou aliancí“ ze dne 10. prosince 1991 si členské státy ZEU stanovily za cíl „budovat ZEU postupně jako obranný prvek Evropské unie“. Dnes znovu potvrzují tento cíl ve znění Amsterodamské smlouvy.
5. Obrací-li se Unie na ZEU, vypracuje a provede rozhodnutí a akce Unie, které souvisejí s obranou.

Při vypracování a provádění rozhodnutí a akcí EU, se kterými se Unie obrací na ZEU, jedná ZEU v souladu s obecnými směry stanovenými Evropskou radou.

ZEU podporuje Unii při vymezení obranných hledisek společné zahraniční a bezpečnostní politiky Evropské unie tak, jak je stanoví článek J.7 Smlouvy o Evropské unii.

6. ZEU potvrzuje, že pokud se Evropská unie obrátí na ZEU ohledně vypracování a provádění rozhodnutí Unie o misích uvedených v čl. J.7 odst. 2 Smlouvy o Evropské unii, jsou všechny členské státy Unie oprávněny účastnit se těchto misí v plném rozsahu v souladu s čl. J.7 odst. 3 Smlouvy o Evropské unii.

ZEU vymezí úlohu pozorovatelů v ZEU v souladu s čl. J.7 odst. 3 a přijme nezbytné praktické postupy, které umožní všem členským státům EU přispívajícím k akcím ZEU uskutečňovaným na žádost EU plně a rovnocenně se podílet na plánování a rozhodování v ZEU.

7. V souladu s Protokolem k článku J.7 Smlouvy o Evropské unii vypracuje ZEU společně s Evropskou unií postupy pro prohloubení spolupráce mezi nimi. V tomto smyslu je možné upřednostnit některá opatření, na nichž již ZEU pracuje, např.:
- mechanismus pro zlepšení koordinace konzultací a rozhodování v příslušných organizacích, zejména v krizových situacích;
- pořádání společných jednání příslušných orgánů obou organizací;
- co nejvyšší harmonizaci posloupnosti předsednictví v ZEU a EU, jakož i administrativních pravidel a praxe obou organizací;
 - úzkou spolupráci zaměstnanců generálního sekretariátu ZEU a generálního sekretariátu Rady EU, včetně výměny a dočasného přidělení pracovníků;
 - mechanismus, který umožní příslušným orgánům EU, včetně Jednotky pro strategické plánování a včasné varování, využívat zdroje Plánovacího oddělení, Situačního střediska a Satelitního střediska ZEU;
 - spolupráci v oblasti vyzbrojování, je-li to vhodné, v rámci Západoevropské skupiny pro vyzbrojování (ZESV) jako evropského fóra pro spolupráci v oblasti vyzbrojování, EU a ZEU v rámci racionalizace evropského zbrojního trhu a vytváření Evropské zbrojní agentury;
 - praktické mechanismy pro zajištění spolupráce s Evropskou komisí odrážející úlohu společné zahraniční a bezpečnostní politiky definované v revidované Smlouvě o Evropské unii;
 - prohloubení bezpečnostních mechanismů s Evropskou unií.

B. VZTAHY MEZI ZEU A NATO V RÁMCI VÝVOJE EBOJ UVNITŘ SEVEROATLANTICKÉ ALIANCE

8. Organizace Severoatlantické smlouvy je i nadále základem pro kolektivní obranu na základě Severoatlantické smlouvy. Zůstává základním fórem pro konzultace mezi spojenci a rámcem, ve kterém se sjednává politika vztahující se k jejich bezpečnostním a obranným závazkům vyplývajícím z Washingtonské smlouvy. Severoatlantická aliance zahájila proces přizpůsobování a reformy, aby mohla účinněji plnit celou škálu svých poslání. Cílem tohoto procesu je posílení a obnovení transatlantického partnerství, včetně vybudování EBOJ uvnitř Aliance.
9. ZEU je základním prvkem vývoje Evropské bezpečnostní a obranné jednotky v rámci Severoatlantické aliance a bude i nadále posilovat institucionální a praktickou spolupráci s NATO.
10. Kromě podpory společné obranné politiky vymezené v článku 5 Washingtonské smlouvy a v článku V upravené Bruselské smlouvy hraje ZEU aktivní úlohu v předcházení střetům a v řešení krizí v souladu s petersberským prohlášením. V této souvislosti se ZEU zavazuje svou úlohu naplňovat a plně respektovat průhlednost a doplňkovost mezi oběma organizacemi.

11. ZEU potvrzuje, že tato jednotka bude založena na uznávaných vojenských zásadách, bude podporována vhodným vojenským plánováním a umožní vytvoření vojensky soudržných a účinných sil schopných operovat pod politickou kontrolou a strategickým vedením ZEU.
12. Za tímto účelem bude ZEU rozvíjet svou spolupráci s NATO, zejména v těchto oblastech:
 - mechanismy konzultací mezi ZEU a NATO v případě krize;
 - aktivní zapojení ZEU do procesu obranného plánování NATO;
 - operační vazby mezi ZEU a NATO pro plánování, přípravu a provádění operací za použití prostředků a kapacit NATO pod politickou kontrolou a strategickým vedením ZEU, včetně:
 - vojenského plánování prováděného NATO v koordinaci se ZEU a cvičení;
 - vypracování rámcové dohody o přemísťování, monitorování a vracení prostředků a kapacit NATO;
 - vztahy mezi ZEU a NATO v rámci úpravy evropského velení.

Tato spolupráce se bude nadále rozvíjet zejména s ohledem na přizpůsobování Severoatlantické aliance.

C. OPERAČNÍ ÚLOHA ZEU VE VÝVOJI EBOJ

13. ZEU bude rozvíjet svou úlohu evropského politicko-vojenského orgánu pro řešení krizí, přičemž bude využívat prostředky a kapacity poskytnuté členskými státy ZEU na vnitrostátním nebo mezistátním základě s tím, že bude mít popřípadě přístup k prostředkům a kapacitám NATO podle připravovaných řešení. V této souvislosti bude ZEU rovněž podporovat OSN a OBSE v jejich úkolech při řešení krizí.

V rámci článku J.7 Smlouvy o Evropské unii bude ZEU přispívat k postupnému vytváření rámce společné obranné politiky a bude tuto politiku konkrétně uskutečňovat pomocí dalšího rozvoje své operační úlohy.

14. Za tímto účelem bude ZEU dále pracovat v následujících oblastech:
 - ZEU vyvinula mechanismy a postupy řešení krizí, které budou aktualizovány s rostoucími zkušenostmi ZEU z cvičení a operací. Plnění petersberských úkolů vyžaduje pružné akce přizpůsobené různorodosti krizových situací a optimální využití dostupných kapacit včetně využití vnitrostátního velení, které může být velením v „rámcovém státě“, nebo mezistátního velení odpovědného ZEU nebo prostředků a kapacit NATO;
 - ZEU již zpracovala „Předběžné závěry k vymezení společné evropské obranné politiky“, které jsou počátečním příspěvkem k cílům, rozsahu a prostředkům společné evropské obranné politiky.

ZEU bude v této práci pokračovat zejména na základě Pařížského prohlášení a zohlední důležité prvky rozhodnutí vrcholných schůzek a schůzek ministrů ZEU a NATO od zasedání v Birminghamu. Soustředí se na následující oblasti:

- vymezení zásad používání ozbrojených sil států ZEU pro petersberské operace ZEU při hledání společných evropských bezpečnostních zájmů;
- organizace operačních prostředků pro petersberské úkoly, jako je obecné a nouzové plánování a cvičení, příprava a schopnost spolupráce sil, včetně účasti na procesu obranného plánování NATO, je-li to nezbytné;
- strategická mobilita na základě její současné práce;
- obranné zpravodajství prostřednictvím jejího Plánovacího oddělení, Situačního střediska a Satelitního střediska;
- ZEU přijala mnohá opatření k posílení své operační úlohy (Plánovací oddělení, Situační středisko, Satelitní středisko). Zlepšení fungování vojenských složek velení ZEU a vytvoření vojenského výboru spadajícího do pravomoci Rady bude znamenat další posílení struktur důležitých pro úspěšnou přípravu a provedení operací ZEU;
- s cílem otevřít účast na všech operacích pro přidružené členy a státy se statutem pozorovatele, ZEU rovněž prověří nezbytné postupy umožňující přidruženým členům a státům se statutem pozorovatele plnou účast na všech operacích ZEU v souladu s jejich statutem;
- ZEU připomíná, že přidružení členové se zúčastňují na stejném základě jako řádní členové všech operací, ke kterým přispívají, jakož i příslušných cvičení a plánování. ZEU dále prozkoumá otázku co nejširší možné účasti pozorovatelů na plánování a rozhodování v ZEU u operací, ke kterým přispívají, v souladu s jejich statutem;
- ZEU prozkoumá, popřípadě po konzultacích s příslušnými subjekty, možnosti nejširší účasti přidružených členů a států se statutem pozorovatele na svých činnostech v souladu s jejich statutem. Bude řešit zejména činnosti v oblasti vyzbrojování, vesmíru a vojenských studií;
- ZEU bude zkoumat možnosti posílení účasti přidružených partnerů na stále větším počtu činností.“

4. Prohlášení k článkům J.14 a K.10 Smlouvy o Evropské unii

Články J.14 a K.10 Smlouvy o Evropské unii a veškeré dohody z nich vyplývající neznamenají přenos pravomocí členského státu na Evropskou unii.

5. Prohlášení k článku J.15 Smlouvy o Evropské unii

Konference souhlasí s tím, že členské státy zajistí, aby se politický výbor uvedený v článku J.15 Smlouvy o Evropské unii v případě mezinárodní krize nebo jiné naléhavé záležitosti mohl sejít kdykoli v co nejkratší lhůtě na úrovni politických ředitelů či jejich zástupců.

6. **Prohlášení o zřízení jednotky pro strategické plánování a včasné varování**

Konference se dohodla, že:

1. V generálním sekretariátu Rady se zřizuje jednotka pro strategické plánování a včasné varování, která je odpovědná generálnímu tajemníkovi, vysokému komisaři pro společnou zahraniční a bezpečnostní politiku. Zavede se příslušná spolupráce s Komisí, aby byl zajištěn plný soulad s vnější hospodářskou a rozvojovou politikou Unie;
2. Úkoly jednotky zahrnují následující oblasti:
 - a) monitorovat a analyzovat vývoj v oblastech spadajících pod společnou zahraniční a bezpečnostní politiku;
 - b) vyhodnocovat zahraničněpolitické a bezpečnostní zájmy Unie a vyhledávat oblasti, na které by se společná zahraniční a bezpečnostní politika mohla zaměřit v budoucnosti;
 - c) poskytovat včasné hodnocení a včasné varování k událostem nebo situacím, které by mohly mít významný vliv na zahraniční a bezpečnostní politiku Unie, včetně možných politických krizí;
 - d) na základě žádosti Rady nebo předsednictví či z vlastního podnětu zpracovávat dokumenty o politických alternativách, které jsou předloženy pod záštitou předsednictví jako příspěvek k vymezení politiky Rady a které mohou zahrnovat analýzy, doporučení a strategie pro společnou zahraniční a bezpečnostní politiku.
3. Jednotka se skládá ze zaměstnanců generálního sekretariátu, členských států, Komise a ZEU.
4. Kterýkoli členský stát nebo Komise mohou předkládat jednotce návrhy na práci, kterou by měla vykonat.
5. Členské státy a Komise napomáhají plánování politiky tím, že poskytují co nejúplnější důležité informace, včetně informací důvěrných.

7. **Prohlášení k článku K.2 Smlouvy o Evropské unii**

Činnost v oblasti policejní spolupráce podle článku K.2 Smlouvy o Evropské unii, včetně činnosti Europolu, podléhá příslušnému soudnímu přezkoumání ze strany příslušných vnitrostátních orgánů v souladu s pravidly platnými v každém z členských států.

8. **Prohlášení k čl. K.3 písm. e) Smlouvy o Evropské unii**

Konference souhlasí s tím, že čl. K.3 písm. e) Smlouvy o Evropské unii neobsahuje závazek členského státu, jehož právní systém neobsahuje minimální sankce, aby je zavedl.

9. **Prohlášení k čl. K.6 odst. 2 Smlouvy o Evropské unii**

Konference souhlasí, že podněty k opatřením uvedeným v čl. K.6 odst. 2 Smlouvy o Evropské unii a aktům přijatým Radou na základě tohoto ustanovení se zveřejní v *Úředním věstníku Evropských společenství* v souladu s příslušným jednacím řádem Rady a Komise.

10. Prohlášení k článku K.7 Smlouvy o Evropské unii

Konference bere na vědomí, že při předložení prohlášení podle čl. K.7 odst. 2 Smlouvy o Evropské unii si členské státy mohou vyhradit právo zavést do svého vnitrostátního právního řádu ustanovení vyžadující, aby otázku týkající se platnosti nebo výkladu aktu uvedeného v čl. K.7 odst. 1 vznesenou v případě projednávaném před vnitrostátním soudem, proti jehož rozhodnutí neexistuje ve vnitrostátním právním řádu opravný prostředek, postoupil tento vnitrostátní soud věc Soudnímu dvoru.

11. Prohlášení o postavení církví a nekonfesních organizací

Evropská unie uznává a neovlivňuje postavení církví a náboženských sdružení či společenství v členských státech podle vnitrostátního právního řádu.

Evropská unie stejným způsobem uznává postavení ideových a nekonfesních organizací.

12. Prohlášení o hodnocení vlivu na životní prostředí

Konference konstatuje, že se Komise zavazuje vypracovat studie o hodnocení vlivu na životní prostředí při přípravě návrhů, které by mohly mít významný vliv na životní prostředí.

13. Prohlášení k článku 7d Smlouvy o založení Evropského společenství

Při provádění článku 7d Smlouvy o založení Evropského společenství o veřejných službách se zohlední pravomoci Soudního dvora mimo jiné s ohledem na zásady rovného zacházení, kvality a kontinuity těchto služeb.

14. Prohlášení o zrušení článku 44 Smlouvy o založení Evropského společenství

Zrušení článku 44 Smlouvy o založení Evropského společenství, který obsahuje odkaz na přirozenou preferenci mezi členskými státy v souvislosti se stanovením minimálních cen během přechodného období, nemá vliv na zásadu preference Společenství vymezenou v judikatuře Soudního dvora.

15. Prohlášení o zachování úrovně ochrany a bezpečnosti stanovené v schengenském *acquis*

Konference souhlasí, že opatření, která má schválit Rada a která budou znamenat nahrazení ustanovení o zrušení kontrol na společných hranicích obsažená v Schengenské dohodě z roku 1990, by měla poskytovat alespoň stejnou úroveň ochrany a bezpečnosti jako zmíněná ustanovení Schengenské dohody.

16. Prohlášení k čl. 73j odst. 2 písm. b) Smlouvy o založení Evropského společenství

Konference souhlasí, že zahraničněpolitická hlediska Unie a členských států budou zohledněna při uplatňování čl. 73j odst. 2 písm. b) Smlouvy o založení Evropského společenství.

17. Prohlášení k článku 73k Smlouvy o založení Evropského společenství

V otázkách týkajících se azylové politiky budou zahájeny konzultace s vysokým komisařem OSN pro uprchlíky a dalšími příslušnými mezinárodními organizacemi.

18. Prohlášení k čl. 73k odst. 3 písm. a) Smlouvy o založení Evropského společenství

Konference souhlasí s tím, že členské státy mohou jednat a uzavírat dohody s třetími zeměmi v oblastech spadajících pod čl. 73k odst. 3 písm. a) Smlouvy o založení Evropského společenství, pokud jsou tyto dohody v souladu s právem Společenství.

19. Prohlášení k čl. 73l odst. 1 Smlouvy o založení Evropského společenství

Konference souhlasí s tím, že členské státy mohou zohlednit zahraničněpolitická hlediska při výkonu svých povinností podle čl. 73 odst. 1 Smlouvy o založení Evropského společenství.

20. Prohlášení k článku 73m Smlouvy o založení Evropského společenství

Opatření přijatá na základě článku 73m Smlouvy o založení Evropského společenství nebrání členským státům v uplatňování jejich ústavních předpisů týkajících se svobody tisku a svobody vyjadřování v ostatních sdělovacích prostředcích.

21. Prohlášení k článku 73o Smlouvy o založení Evropského společenství

Konference souhlasí s tím, aby Rada prozkoumala prvky rozhodnutí uvedeného v čl. 73o odst. 2 druhé odrážce Smlouvy o založení Evropského společenství před ukončením pětiletého období uvedeného v článku 73o, aby toto rozhodnutí mohlo být přijato a uplatněno okamžitě po skončení tohoto období.

22. Prohlášení o osobách se zdravotním postižením

Konference souhlasí s tím, aby při přípravě opatření podle článku 100a Smlouvy o založení Evropského společenství orgány Společenství zohlednily potřeby osob se zdravotním postižením.

23. Prohlášení o stimulačních opatřeních uvedených v článku 109r Smlouvy o založení Evropského společenství

Konference souhlasí s tím, že stimulační opatření uvedená v článku 109r Smlouvy o založení Evropského společenství by měla vždy blíže určit následující:

- důvody pro jejich přijetí na základě objektivního hodnocení jejich potřeby a existence přidané hodnoty na úrovni Společenství;
- jejich trvání, které by nemělo přesáhnout pět let;
- nejvyšší částka jejich financování, která by měla odrážet stimulační povahu takového opatření.

24. Prohlášení k článku 109r Smlouvy o založení Evropského společenství

Je ujednáno, že výdaje podle článku 109r Smlouvy o založení Evropského společenství budou spadat pod záhlaví 3 finančního výhledu.

25. Prohlášení k článku 118 Smlouvy o založení Evropského společenství

Je ujednáno, že výdaje podle článku 118 Smlouvy o založení Evropského společenství budou spadat pod záhlaví 3 finančního výhledu.

26. Prohlášení k čl. 118 odst. 2 Smlouvy o založení Evropského společenství

Vysoké smluvní strany konstatují, že v diskusi o čl. 118 odst. 2 Smlouvy o založení Evropského společenství bylo ujednáno, že Společenství nemá v úmyslu při stanovování minimálních požadavků na ochranu bezpečnosti a zdraví pracovníků neodůvodněně znevýhodňovat pracovníky malých a středních podniků.

27. Prohlášení k čl. 118b odst. 2 Smlouvy o založení Evropského společenství

Vysoké smluvní strany prohlašují, že první prováděcí předpis k dohodám mezi sociálními partnery na úrovni Společenství – uvedený v čl. 118b odst. 2 Smlouvy o založení Evropského společenství – se bude skládat z přípravy obsahu dohod na základě kolektivního vyjednávání podle pravidel jednotlivých členských států a že následně tyto dohody nebudou zavazovat členské státy, aby uplatnily tyto dohody přímo nebo vypracovaly pravidla pro jejich převedení do vnitrostátního právního řádu ani aby změnilly platné vnitrostátní právní předpisy pro usnadnění jejich provádění.

28. Prohlášení k čl. 119 odst. 4 Smlouvy o založení Evropského společenství

Při přijímání opatření uvedených v čl. 119 odst. 4 Smlouvy o založení Evropského společenství by měly členské státy nejprve usilovat o zlepšení postavení žen v pracovním životě.

29. Prohlášení o sportu

Konference zdůrazňuje společenský význam sportu, zejména jeho úlohu při zdokonalování osobnosti a spojování lidí. Konference proto vyzývá orgány Evropské unie, aby konzultovaly sportovní sdružení při projednávání významných otázek souvisejících se sportem. V této souvislosti by se měla zvláštní pozornost věnovat zvláštnostem amatérského sportu.

30. Prohlášení o ostrovních regionech

Konference uznává, že ostrovní regiony trpí strukturálním znevýhodněním způsobeným jejich ostrovní povahou, jehož trvání brzdí jejich hospodářský a sociální rozvoj.

Konference proto uznává, že právo Společenství musí zohlednit tato znevýhodnění a v odůvodněných případech přijmout opatření ve prospěch těchto regionů s cílem lépe je integrovat do vnitřního trhu za rovných podmínek.

31. Prohlášení o rozhodnutí Rady ze dne 13. července 1987

Konference vyzývá Komisi, aby Radě předložila nejpozději do konce roku 1998 návrh na změnu rozhodnutí Rady ze dne 13. července 1987 o postupech pro výkon prováděcích pravomocí svěřených Komisi.

32. Prohlášení o organizaci a fungování Komise

Konference bere na vědomí úmysl Komise připravit reorganizaci úkolů ve sboru v přiměřené době pro Komisi, která se ujme úřadu v roce 2000, s cílem zajistit optimální dělbu mezi obecnou činností a zvláštními úkoly.

V této souvislosti shledává, že předseda Komise musí mít široké pravomoci při přidělování úkolů v rámci sboru, jakož i možnost přerozdělení těchto úkolů během funkčního období Komise.

Konference také bere na vědomí úmysl Komise zároveň provést odpovídající reorganizaci svých odborů. Zejména bere na vědomí, že je žádoucí, aby byly vnější vztahy převedeny do pravomoci místopředsedy.

33. Prohlášení k čl. 188c odst. 3 Smlouvy o založení Evropského společenství

Konference vyzývá Účetní dvůr, Evropskou investiční banku a Komisi, aby ponechaly v platnosti současnou trojstrannou dohodu. Pokud kterákoli ze stran požaduje nová znění nebo změny, snaží se strany dosáhnout dohody o tomto znění při zohlednění svých zájmů.

34. Prohlášení o dodržování lhůt v postupu spolurozhodování

Konference vyzývá Evropský parlament, Radu a Komisi, aby všemi silami zajistily, aby postup spolurozhodování fungoval co nejrychleji. Připomíná důležitost přísného dodržování lhůt stanovených v článku 189b Smlouvy o založení Evropského společenství a potvrzuje, že prodloužení těchto lhůt podle odstavce 7 tohoto článku by mělo být zvažováno pouze v případech naprosté nezbytnosti. V žádném případě nesmí doba mezi druhým čtením v Evropském parlamentu a výsledkem dohodovacího výboru přesáhnout devět měsíců.

35. Prohlášení k čl. 191a odst. 1 Smlouvy o založení Evropského společenství

Konference souhlasí s tím, že zásady a podmínky uvedené v čl. 191a odst. 1 Smlouvy o založení Evropského společenství umožní členskému státu požádat Komisi nebo Radu, aby nepředávaly dokument třetím osobám pocházejícím z tohoto státu bez jeho předchozího souhlasu.

36. Prohlášení o zámořských zemích a územích

Konference uznává, že zvláštní úprava pro přidružení zámořských zemí a území podle části čtvrté Smlouvy o založení Evropského společenství byla zamýšlena pro velké množství zemí a území s velkou rozlohou a vysokým počtem obyvatelstva. Tato úprava se od roku 1957 příliš nevyvíjela.

Konference konstatuje, že v současnosti existuje pouze dvacet zámořských zemí a území a že jsou to velmi roztroušená ostrovní území s celkovým počtem obyvatelstva přibližně 900 000. Navíc většina zámořských zemí a území strukturálně značně zaostává, což je způsobeno jejich zvlášť závažným zeměpisným a hospodářským znevýhodněním. Za těchto okolností nemůže zvláštní úprava přidružení, která byla navržena v roce 1957, již nadále účinně řešit otázky vývoje zámořských zemí a území.

Konference znovu slavnostně konstatuje, že účelem přidružení je podporovat hospodářský a sociální rozvoj v těchto zemích a územích a vybudovat těsné hospodářské vztahy mezi nimi a Společenstvím jako celkem.

Konference vyzývá Radu, aby v souladu s článkem 136 Smlouvy o založení Evropského společenství do února 2000 přehodnotila úpravu přidružení s ohledem na čtyři cíle:

- účinnější podporu hospodářského a sociálního rozvoje zámořských zemí a území;
- rozvoj hospodářských vztahů mezi zámořskými zeměmi a územími a Evropskou unií;
- větší zohlednění různorodosti a zvláštních charakteristik jednotlivých zámořských zemí a území včetně hledisek spojených se svobodou usazování;
- zkvalitnění účinnosti finančních nástrojů.

37. Prohlášení o veřejnoprávních úvěrových institucích v Německu

Konference bere na vědomí stanovisko Komise týkající se toho, že stávající pravidla hospodářské soutěže ve Společenství umožňují, aby služby obecného hospodářského zájmu poskytované veřejnoprávními úvěrovými institucemi existujícími v Německu a nástroje jim poskytované pro vyrovnání nákladů spojených s těmito službami byly plně zohledněny. V této souvislosti je způsob, jakým Německo umožňuje místním orgánům plnit jejich úkol poskytovat ve svých regionech komplexní a účinnou finanční infrastrukturu, záležitostí organizace tohoto členského státu. Tyto nástroje nesmějí nepříznivě ovlivnit podmínky hospodářské soutěže v míře, která by překračovala míru požadovanou pro plnění těchto úkolů a která by byla v rozporu se zájmy Společenství.

Konference připomíná, že Evropská rada vyzvala Komisi, aby zjistila, zda existují podobné případy v jiných členských státech, a aby popřípadě uplatnila stejné normy v podobných případech a informovala o výsledcích Radu ve složení ministrů hospodářství a financí.

38. Prohlášení o dobrovolných službách

Konference uznává významný příspěvek dobrovolných služeb pro rozvoj sociální solidarity.

Společenství bude podporovat evropský rozměr dobrovolných organizací s důrazem zejména na výměnu informací a zkušeností, jakož i na účast mládeže a starších občanů na dobrovolné práci.

39. Prohlášení o redakční kvalitě právních předpisů Společenství

Konference konstatuje, že redakční kvalita právních předpisů Společenství má zásadní význam, pokud mají být řádně uplatňovány příslušnými vnitrostátními orgány a pokud je má lépe pochopit veřejnost a podnikatelské kruhy. Připomíná závěry přijaté k této věci předsednictvím Evropské rady v Edinburghu ve dnech 11. a 12. prosince 1992 a usnesení Rady o redakční kvalitě právních předpisů Společenství schváleným dne 8. června 1993 (*Úřední věstník Evropských společenství*, č. C 166 ze dne 17. dubna 1993, s. 1).

Konference bere v úvahu, že tři orgány, které se účastní procesu přijímání právních předpisů Společenství, totiž Evropský parlament, Rada a Komise, by měly stanovit obecné zásady pro zajištění redakční kvality těchto právních předpisů. Také zdůrazňuje, že právní předpisy Společenství by měly být přístupnější, a vítá v tomto ohledu schválení a první uplatnění zrychlené pracovní metody pro úřední kodifikaci právních dokumentů zřízené interinstitucionální dohodou ze dne 20. prosince 1994 (*Úřední věstník Evropských společenství*, č. C 102 ze dne 4. dubna 1996, s. 2).

Konference tudíž prohlašuje, že Evropský parlament, Rada a Komise:

- vytvoří na základě vzájemné dohody obecné zásady pro zlepšení redakční kvality právních předpisů Společenství a uplatňují tyto obecné zásady při zvažování návrhů právních předpisů Společenství a přijmou vnitřní organizační opatření, která považují za nezbytná pro správné uplatňování těchto obecných zásad;
- učiní vše pro urychlení úřední kodifikace právních dokumentů.

40. Prohlášení o postupu, kterým Evropské společenství uhlí a oceli uzavírá mezinárodní dohody

Zrušení článku 14 Úmluvy o přechodných ustanoveních připojené ke Smlouvě o založení Evropského společenství uhlí a oceli nemění stávající praxi týkající se postupu, kterým Evropské společenství uhlí a oceli uzavírá mezinárodní dohody.

41. Prohlášení o ustanoveních týkajících se průhlednosti, přístupu k dokumentům a boje proti podvodům

Konference bere v úvahu, že Evropský parlament, Rada a Komise při jednání v souladu se Smlouvou o založení Evropského společenství uhlí a oceli a Smlouvou o založení Evropského společenství pro atomovou energii by se měly řídit ustanoveními Smlouvy o založení Evropského společenství o průhlednosti, přístupu k dokumentům a boji proti podvodům.

42. Prohlášení o konsolidaci smluv

Vysoké smluvní strany souhlasí s tím, že technická práce zahájená během této mezivládní konference bude pokračovat co nejrychleji s cílem vypracovat konsolidované znění všech příslušných smluv, včetně Smlouvy o Evropské unii.

Souhlasí, že závěrečné výsledky této technické práce, které budou zveřejněny pro orientační účely pod odpovědností generálního tajemníka Rady, nebudou mít právní význam.

43. Prohlášení k Protokolu o používání zásad subsidiarity a proporcionality

Vysoké smluvní strany potvrzují na jedné straně Prohlášení o používání práva Společenství, které je připojeno k Závěrečnému aktu Smlouvy o Evropské unii, a na druhé straně závěry zasedání Evropské rady v Essenu stanovící, že administrativní provádění práva Společenství je v zásadě součástí odpovědnosti členských států v souladu s jejich ústavními předpisy. To nijak neovlivňuje dohlížecí, kontrolní a prováděcí pravomoci orgánů Společenství uvedené v článcích 145 a 155 Smlouvy o založení Evropského společenství.

44. Prohlášení k článku 2 Protokolu o začlenění schengenského acquis do rámce Evropské unie

Vysoké smluvní strany souhlasí s tím, že Rada přijme veškerá nezbytná opatření uvedená v článku 2 Protokolu o začlenění schengenského acquis do rámce Evropské unie v den vstupu Amsterodamské smlouvy v platnost. Za tímto účelem jsou provedeny nezbytné přípravné práce tak, aby byly dokončeny před tímto dnem.

45. Prohlášení k článku 4 Protokolu o začlenění schengenského acquis do rámce Evropské unie

Vysoké smluvní strany vyzývají Radu, aby si vyžádala stanovisko Komise před rozhodnutím o žádosti podle článku 4 Protokolu o začlenění schengenského acquis do rámce Evropské unie předložené Irskem a Spojeným královstvím Velké Británie a Severního Irsku a týkající se účasti na některých nebo všech ustanoveních schengenského acquis.

Zavazují se dále udělat vše pro to, aby umožnily Irsku a Spojenému království Velké Británie a Severního Irsku, pokud si to přejí, použít článek 4 zmíněného protokolu tak, aby Rada mohla přijmout rozhodnutí uvedená v tomto článku v den vstupu tohoto protokolu v platnost nebo kdykoli později.

46. Prohlášení k článku 5 Protokolu o začlenění schengenského acquis do rámce Evropské unie

Vysoké smluvní strany učiní vše pro to, aby umožnily činnost všech členských států v oblasti schengenského acquis, zejména v případech, kdy Irsko a Spojené království Velké Británie a Severního Irsku přijala určitá nebo všechna ustanovení tohoto acquis v souladu s článkem 4 Protokolu o začlenění schengenského acquis do rámce Evropské unie.

47. Prohlášení k článku 6 Protokolu o začlenění schengenského acquis do rámce Evropské unie

Vysoké smluvní strany souhlasí s přijetím všech nezbytných kroků k tomu, aby dohody uvedené v článku 6 Protokolu o začlenění schengenského acquis do rámce Evropské unie mohly vstoupit v platnost ke dni, kdy vstoupí v platnost Amsterodamská smlouva.

48. Prohlášení k Protokolu o poskytování azylu státním příslušníkům členských států Evropské unie

Protokol o poskytování azylu státním příslušníkům členských států Evropské unie se nedotýká práva jednotlivých členských států přijímat organizační opatření, která považují za nezbytná pro plnění svých závazků vyplývajících ze Ženevské úmluvy o právním postavení uprchlíků ze dne 28. července 1951.

49. Prohlášení k písmenu d) jediného článku Protokolu o poskytování azylu státním příslušníkům členských států Evropské unie

Konference prohlašuje, že ačkoli uznává význam usnesení ministrů členských států Evropských společenství odpovědných za přistěhovalectví ze dne 30. listopadu a 1. prosince 1992 o zřejmě neoprávněných žádostech o azyl a usnesení Rady ze dne 20. června 1995 o minimálních zárukách pro azylové řízení, je třeba dále zkoumat otázku zneužívání azylového řízení a příslušné rychlé postupy pro odmítnutí zjevně neodůvodněných žádostí o azyl s ohledem na zavádění dalších zlepšení s cílem urychlit tato řízení.

50. Prohlášení k Protokolu o orgánech s ohledem na rozšíření Evropské unie

Dokud nevstoupí v platnost první rozšíření, platí, že rozhodnutí Rady ze dne 29. března 1994 („Kompromis z Ioanniny“) bude rozšířen a do tohoto termínu bude nalezeno řešení pro zvláštní případ Španělska.

51. Prohlášení k článku 10 Amsterodamské smlouvy

Amsterodamská smlouva zrušuje a vypouští již neplatná ustanovení Smlouvy o založení Evropského společenství, Smlouvy o založení Evropského společenství uhlí a oceli a Smlouvy o založení Evropského společenství pro atomovou energii tak, jak platila před vstupem Amsterodamské smlouvy v platnost a upravuje některá jejich ustanovení, včetně vložení některých ustanovení Smlouvy o vytvoření jednotné Rady a jednotné Komise Evropských společenství a Aktu o volbě zástupců do Evropského parlamentu všeobecným přímým hlasováním. Tyto změny nemají vliv na *acquis communautaire*.

PROHLÁŠENÍ, KTERÁ KONFERENCE VZALA NA VĚDOMÍ

1. Prohlášení Rakouska a Lucemburska o úvěrových institucích

Rakousko a Lucembursko shledávají, že prohlášení o veřejnoprávních úvěrových institucích v Německu se vztahuje i na úvěrové instituce v Rakousku a Lucembursku se srovnatelnou organizační strukturou.

2. Prohlášení Dánska k článku K.14 Smlouvy o Evropské unii

Článek K.14 Smlouvy o Evropské unii vyžaduje jednomyslnost všech členů Rady Evropské unie, tj. všech členských států, pro přijetí jakéhokoli rozhodnutí pro použití ustanovení hlavy IIIa Smlouvy o založení Evropského společenství o vízech, azylu, přistěhovalectví a jiných politikách týkajících se volného pohybu osob na činnost v oblastech uvedených v článku K.1. Navíc, jakékoli jednomyslné rozhodnutí Rady bude muset být před vstupem v platnost schváleno v každém členském státě v souladu s jeho ústavními předpisy. V Dánsku takové přijetí vyžaduje v případě přenesení svrchovanosti podle dánské ústavy buď většinu pěti šestin členů Folketingu, nebo současně většinu členů Folketingu a většinu hlasů odevzdaných v referendu.

3. Prohlášení Německa, Rakouska a Belgie o subsidiaritě

Vlády Německa, Rakouska a Belgie považují za samozřejmé, že činnost Evropského společenství v souladu se zásadou subsidiarity se týká nejen členských států, ale i jejich územních samospráv, které mají vlastní zákonodárné pravomoci svěřené jim vnitrostátním ústavním právem.

4. Prohlášení Irska k článku 3 Protokolu o postavení Spojeného království a Irska

Irsko prohlašuje, že má v úmyslu vykonávat své právo podle článku 3 Protokolu o postavení Spojeného království a Irska účastnit se přijímání opatření podle hlavy IIIa Smlouvy o založení Evropského společenství v nejvyšší míře slučitelné se zachováním společné oblasti cestování se Spojeným královstvím. Irsko připomíná, že jeho účast na Protokolu o použití některých hledisek článku 7a Smlouvy o založení Evropského společenství odráží jeho přání zachovat společnou oblast cestování se Spojeným královstvím s cílem zajistit nejvyšší míru svobody pohybu do Irska a z Irska.

5. Prohlášení Belgie k Protokolu o poskytování azylu státním příslušníkům členských států Evropské unie

Při přijímání Protokolu o poskytování azylu státním příslušníkům členských států Evropské unie Belgie prohlašuje, že v souladu se svými závazky vyplývajícími ze Ženevské úmluvy z roku 1951 a Newyorského protokolu z roku 1967 bude podle písm. d) jediného článku protokolu jednotlivě zkoumat všechny žádosti o azyl podané státním příslušníkem jiného členského státu.

6. Prohlášení Belgie, Francie a Itálie k Protokolu o orgánech s ohledem na rozšiřování Evropské unie

Na základě výsledků mezivládní konference shledávají Belgie, Francie a Itálie, že Amsterodamská smlouva nesplňuje potřebu podstatného pokroku směrem k posilování orgánů, která byla potvrzena na zasedání Evropské rady v Madridu.

Tyto země shledávají, že toto posilování je nezbytnou podmínkou pro uzavření prvních jednání o přístupu. Jsou odhodlány plně uplatnit protokol o složení Komise a vážení hlasů a shledávají, že podstatné rozšíření možnosti využití hlasování kvalifikovanou většinou patří k důležitým faktorům, na které je třeba brát ohled.

7. Prohlášení Francie o postavení zámořských území z hlediska Protokolu o začlenění schengenského acquis do rámce Evropské unie

Francie shledává, že provádění Protokolu o začlenění schengenského acquis do rámce Evropské unie nemá vliv na zeměpisný rozsah dohody provádějící schengenskou dohodu ze dne 14. června 1985 podepsanou v Schengenu dne 19. června 1990 tak, jak je vymezen v čl. 138 odst. 1 této dohody.

8. Prohlášení Řecka k Prohlášení o postavení církví a nekonfesních organizací

Pokud jde o Prohlášení o postavení církví a nekonfesních organizací, Řecko připomíná Společné prohlášení o hoře Athos, které je připojeno k Závěrečnému aktu Smlouvy o přistoupení Řecka k Evropským společenstvím.